50 de ani de veşnicie

Roxana IORDACHE

Pe data de 5 Februarie se împlinesc 50 de ani de când Iuliu Maniu şi-a dat sufletul în temniţa miniştrilor dela Sighet. Omul politic identificat cu împlinirea idealului naţional al României Mari, bărbatul de stat cu un profil inconfundabil în galeria personalităţilor care au făcut istorie pentru ţară, a murit ca un câine credincios al neamului românesc. S'a stins după o suferinţă de martir, îndurată cu demnitate vreme de şase ani. Bestiile comuniste i-au târît trupul neînsufleţit pe scări, lovindu-i capul de trepte, treaptă cu treaptă, şi aruncându-l, apoi, într'o groapă din Cimitirul Săracilor.

A fost preşedintele Partidului Naţional Român, luptător pentru Marea Unire, preşedintele Consiliului Dirigent, ales la Marea Adunare a Românilor din 1 Decembrie 1918, dela Alba Iulia, preşedinte al Partidului Naţional Ţărănesc, de trei ori prim-ministru al României, reper moral şi politic al poporului român, un vizionar al Europei Unite, un adevărat mit naţional, omul care polariza milioane de conştiinţe şi reprezenta nu doar un model conducător de luptă pentru democraţie, dreptate şi adevăr, ci o întruchipare ideală de om politic devotat integral interesului naţional şi partidului născut din lupta pentru ideal.

Tot ce a însemnat reforma democratică profundă, instituţională, legislativă, economică şi administrativă, cu caracter deopotrivă naţional şi european, tot ce a însemnat lupta pentru stat de drept, dreptate socială, democraţie parlamentară şi morală creştină în viaţa publică a României din perioada 1 Decembrie 1918 - 14 Iulie 1947 se leagă de acest om politic şi bărbat de stat, Iuliu Maniu, care, alături de Ion Mihalache, a imprimat Partidului Naţional Ţărănesc dimensiunea unică a reprezentativităţii populare în cele mai curate aspiraţii.

Continuare în pag.4

RĂZBOI PNŢCD-EMIL CONSTANTINESCU

Pagina 5

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 40 Euro

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 311 - FEBRUARIE 2003 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

Un punct de vedere

CONDIŢIILE REFACERII UNUI POL DE DREAPTA CAPABIL SĂ DEVINĂ ALTERNATIVĂ REALĂ LA ACTUALA PUTERE

Ion VARLAM

Eşecurile suferite de partidele istorice şi în special de PNŢCD au scăzut entuziasmul militanţilor lor care nu mai sunt dispuşi să facă experienţe sterile. Dacă pragmatismul în materie de fapte este o metodă acceptabilă, principiile nu supravieţuiesc compromisurilor, ceea ce exclude concesiile doctrinare şi colaborarea şi asocierea cu persoane neonorabile. De aceea refacerea unui pol credibil de dreapta, între asociaţiile care au această vocaţie, este subordonată îndeplinirii unei serii de condiţii obligatorii.

Prima condiţie este să ne aşezăm platforma politică pe aceeaşi analiză a realităţilor româneşti şi a perspectivelor ţării (unde suntem şi de ce? unde vrem să ajungem şi cum?). De îndeplinirea ei vor depinde, deopotrivă, legitimitatea socială a noii formaţii (partid sau federaţie) şi şansele ei de a deveni în ochii Românilor reprezentantul cel mai acceptabil al cauzei româneşti şi al interesului naţional (un partid majoritar nu este niciodată mai mult decât atât).

Alternativa creştină şi conservatoare la actuala putere nu se poate limita la modalităţile gestiunii: este vorba de a reface România, din temelii şi complet, nu de a ameliora ce există, prin *"reforme"*. Asta înseamnă propunerea unui nou proiect de societate, radical distinct de echivoca altoire a unui liberalism deşănţat pe trunchiul putred al socialismului totalitar (*"criminalitatea cu guler alb*, adică, corupţia ca o caracteristică a puterii politice, confirmă natura criminală a structurilor din care provine întreg aparatul de stat: PCR şi Securitatea). Proiect ce nu poate fi disociat de efortul cerut de intrarea în UE, care înseamnă negocierea dârză a unor condiţii de adeziune cât mai avantajoase dar, mai ales, participarea activă la definirea cadrului politic care va face din Europa o entitate statală. De unde necesitatea definirii unei strategii şi a enunţării doctrinei pe care aceasta să se sprijine.

A doua condiţie este curăţenia politică. Introducând în Statut punctul 8 al Proclamaţiei dela Timişoara (adoptat cu unanimitatea voturilor, la propunerea mea, de Congresul din Septembrie 1991 al PNŢCD, dar niciodată trecut în texte, nici aplicat). Apoi, eliminând din toate funcţiile de conducere oamenii compromişi, incapabili, necinstiţi etc.

A treia condiţie este constituirea unui serviciu de cadre, căruia îi va reveni recrutarea, verificarea, formarea, selecţionarea şi promovarea celor chemaţi să joace un rol în partid. După stabilirea, în prealabil, a unei grile de criterii privitoare la competenţele şi calităţile cerute de funcţii, după cum acestea sunt administrative, tehnice, reprezentative, decizionale, consultative etc.

A patra, în fine, este organizarea partidului pe baze noi, spre a face din el o formaţiune de luptă, nu o adunare de veleitari care umblă după funcţii şi pricopseli, ca pân'acum.

ULTIMELE EVOLUŢII

Nu este nici rău, nici bine pentru curentul creştin-democrat că Lupu ar fuziona cu Ciorbea: este nesemnificativ. Faptul în sine ar fi putut reprezenta un pas înainte spre constituirea unui pol de dreapta dacă vreunul din ei ar fi credibil şi ar mai putea ralia vreun curent substanţial de opinie sau interese. Raţionamentul este valabil şi pentru al treilea veleitar, care vine din nou să tulbure apele: Emil Constantinescu. Dar alianţa conjuncturală a două sau trei cete de mediocri exclusiv interesaţi de ocuparea unui loc în parlament la viitoarele alegeri este nesemnificativă pe plan politic. În primul rând nu aduce nimic democraţiei-creştine, nici partidului de tip *"alianţa populară"* niciunul din cei menţionaţi şi nimeni din coteria fiecăru-

Continuare în pag. 5

JOCUL DE-A DEMOCRAŢII

Eugen BÂRSAN

Acest joc dă pedeseriştilor tot ceea ce ei doresc şi voiesc. Nu neapărat pentrucă PSD ar fi prea mare şi prea tare, ci pentrucă opoziţia politică este prea nevolnică. Incapabilă de reacţii dezarmante. De o dezarmare a puterii pesediste, care trăieşte din rădăcina ideei lui Lenin ce sună aşa: *"dacă foloseşti o minciună de o sută de ori, ea devine adevăr"*. Prin folosirea acesteia, KGB-FSN-PDSN-PDSR-PSD au pus mâna pe *"monopolul politic şi economic"* al ţării. Un monopol care sufocă România. Se simte în toate privinţele. Şi aşa, nemaipomenitele schimbări, promise, au dus la o îngheţare a amăgirilor, devenite nepăsare. În mediul unor conducători mai ieri bolnavi de comunism şi astăzi de pesedism. La vremuri noi, tot... ei!

România are probleme. Mari probleme care duc la impresia generalizată că ea este o ţară guvernată mai de grabă de interese oculte decât de principiile unui stat de drept. Administraţia publică este destabilizată de mită, de reţele clientelare, de influenţe şi de corupţie. Capacitatea României de a îndeplini criterii politice mai bune, este ca şi cum nu ar exista. Fiindcă leninismul, stalinismul şi ceauşismul le-au luat oamenilor capul şi conştiinţa. Şi, aşa, fără cap de unde minte?! Fără conştiinţă, de unde morală?! Şi capul şi conştiinţa sunt înlocuite de lăcomia de înavuţire care nu are margini.

Cei care fac jocul de-a democraţii, ţin ţara într'un orizont de aşteptare care, în afară de curcubeul din timpul vizitei Peşedintelui Bush, nu a văzut încă nici un alt semn de lumină. Într'o atare ceaţă, guvernanţii pesedişti îşi fac de cap şi de averi, după cum doresc. Aceasta şi din motivul că ei nu au o opoziţie reală şi efectivă. O analiză mai atentă a scenei politice româneşti ne arată o opoziţie mult prea fragilă pentru a fi capabilă să blocheze elanul dominator al P.C.R.-P.S.D.-ului. Un partid de guvernământ îmbuibat de o guvernare perversă, într'un mediu care se lasă înşelat de protagoniştii mesajelor înşelătoare. Cât timp vor merge lucrurile astfel? Răspunsul la această întrebare nu poate fi găsit nici în sondaje, nici în prognoze de cafenea.

Continuare în pag.3

pag. 6 TRIBULAŢIILE UNUI MAGISTRAT

PĂCATUL CAPITAL AL UITĂRII pag.8

PĂGĂRITORII BIBLIEI pag.10

pag. 11 FERICITUL ARISTIDE

RECENZII LITERARE pag. 12

pag.18 PAUL GOMA CĂTRE BASARABENI

editorial

HIDRA CORUPŢIEI

Corupţia în România este ca şi legenda antică a Hidrei cea cu nouă capete: când eroul îi tăia unul din ele, altele două creşteau în loc. De aceea discuţiile guvernului legate de corupţie, discuţii fără conţinut, seamănă cu o glumă de prost gust.

Încă din perioada campaniei electorale, PSD s'a angajat să stârpească acest flagel al corupţiei. S'a pretins că promisiunile PSD se bazează pe un principiu esenţial moral, căci lupta împotriva corupţiei, extinsă îngrijorător pretutindeni în Ţară, era o urgentă chestiune de morală. În fond, nu a fost decât o mistificare.

Dacă n'ar fi fost aşa era normal ca, după doi ani de guvernare, să se fi văzut roadele unor acţiuni de eradicare a consecinţelor pe care corupţia le creează în viaţa societăţii româneşti la toate nivelele, inclusiv cele juridice. Până acum nu s'a concretizat nici un fel de acţiune care să aducă speranţe de mai bine populaţiei româneşti. Dimpotrivă, se poate spune că guvernul, neglijând principiile morale proclamate în campania electorală, a facilitat extinderea corupţiei, ca o Hidră.

De aceea guvernul a pierdut orice credibilitate în faţa opiniei publice. Aici se vede instabilitatea profesională a guvernării dela Bucureşti. Ceea ce este destul de grav. Devine din ce în ce mai evident că Premierul guvernului, care se pare că este adevărata locomotivă a conducerii statale, a pierdut frânele treburilor publice.

Între timp, purtătorii de cuvânt ai PSD, ca secretarul genearal al partidului sau miniştri ai Guvernului, vin cu declaraţii specifice ideologiei lor de stânga, adică neschimbate în concordanţă cu noile vremuri pe care le trăim.

PSD susţine că este purtătorul de cuvânt al unui popor care a făcut revoluţia din Decembrie 1989, care a răsturnat dictatura comunistă, iar azi merge călăuzit de ideologia *"social democrată"*. În fapt, se descoperă tot mai mult esenţa neocomunistă a unei guvernări confuze.

În orice caz, devine tot mai pregnant că guvernul se găseşte într'o criză destul de complicată şi încearcă să se descurce prin lansarea a tot felul de diversiuni politice, cu scopul de a distrage atenţia populaţiei. Ca exemplu citâm: alegeri anticipate, vot uninominal, remaniere sau altceva asemănător etc.

Această situaţie ar fi penibilă pentru un guvern cu adevărat democratic, dar Adrian Năstase nu se sinchiseşte deloc, ca şi când nu s'ar fi întâmplat nimic. În realitate, se accentuează tot mai mult ideea că este vorba de o criză de guvernare serioasă care apare vizibil, zilnic, comentată în aproape toate ziarele româneşti. Nu se poate explica situaţia de azi, cu toate aberaţiile ei, cum de mai poate rezista un astfel de guvern, incapabil să rezolve problemele naţionale, cum ar fi: întreţinerea în timpul iernii, sărăcia cumplită în care trăieşte populaţia, fiscalitatea enormă care striveşte toate iniţiativele particulare, în domeniul economiei, ravagiile economiei subterane tipică unor structuri economice haotice, ca să dăm numai câteva exemple.

Percepţia generală a atmosferei din ţară este una de instabilitate a unei conduceri plină de nesiguranţă şi de neîncredere în mijloacele proprii.

Problema corupţiei este o problemă de conduită morală şi nu vedem în măsurile luate de guvern, principii care să legitimizeze unele măsuri de identificare şi acţiuni de eradicare. Ceea ce prezintă ziarele nu este suficient, pentrucă acest material nu este probator, dar nici guvernul nu se grăbeşte să prezinte probele care să anuleze valoarea articolelor din presă. Deci, ne găsim într'n cerc vicios. Este necesar ca premierul să alcătuiască o comisie independentă şi neconectată la interese de partid, care să studieze cauzele reale ale corupţiei şi, bazat pe rezultatele obţinute de acea comisie, să se ia hotărârile care vor trebui aplicate. Dar acum nu se poate trece la această acţiune, căci guvernul este angajat în alte priorităţi care diluează urgenţa rezolvării corupţiei.

Să nu uităm că Dl. Năstase ne-a asigurat că se va face ceva foarte efectiv în acest domeniu public. Şi am vrea să nu ne îndoim de sinceritatea sa. Dar până acum nu avem nici o certitudine care să justifice îndoiala noastră. De aceea se pare că promisiunile premierului vor fi îndeplinite la *"Paştele cailor"*.

Bazaţi pe *"realizările"* existente şi pe promisiunile niciodată îndeplinite, ne permitem să afirmăm că nu avem nici un fel de argument care să sprijine faptul că guvernarea pesedistă va fi în stare să rezolve problema spinoasă a corupţiei din România. Mai degrabă va tulbura apele politice în aşa fel încât situaţia din Ţară va deveni şi mai grea, iar corupţia va continua să-şi multiplice capetele ca o Hidră economică.

Iar această situaţie va distruge şi mai mult caracteristicile morale ale unui popor afectat timp de 50 de ani de o ideologie antinaţională şi anticreştină.

George BĂLAŞU

Despre siguranţa naţională a Securităţii

Mihai CREANGĂ

Criza *"la vârf"* în Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii continuă şi se adânceşte, blocajul fiind provocat de preşedintele CNSAS Gheorghe Onişoru şi ceilalţi patru membri (propuşi de PSD şi PRM) care îl susţin. Deşi sunt în minoritate, aceştia controlează funcţiile de conducere şi refuză o întâlnire în plen, când ceilalţi şase membri, care îi contestă, ar putea decide prin vot modificarea statutului lor. Miza confruntării este, în mod strict, legată de atitudinea faţă de identificarea a peste 5.000 de ofiţeri de Securitate care au făcut poliţie politică (ce altceva să fi făcut?!) şi de publicarea numelor lor, firească - după urmarea unor proceduri care să excludă greşelile sau confuziile. Aceste proceduri impun colaborarea cu SRI - deţinătorul arhivei principale a Securităţii.

Grupul condus de Gheorghe Onişoru acceptă ritmul extrem de lent în care SRI face precizările necesare şi care ar epuiza lista celor 5.000 în vreo... 50 de ani! Este de înţeles exasperarea celorlalţi şase membri ai conducerii CNSAS (Ladislau Csendes, Mircea Dinescu, Viorel Nicolescu, Horia Roman Patapievici, Andrei Pleşu şi Claudiu Secaşiu), care pledează pentru intrarea instituţiei lor în deplină legalitate - ceea ce ar presupune şi accesul deplin, nu mediat, la arhivele Securităţii.

După aprecierea preşedintelui Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici, Dl. Constantin Ticu-Dumitrescu, există *"1.260.000 de dosare de urmărire, din care şapte sau opt mii au fost transferate CNSAS, iar din acestea au fost extrase numele a 5.500 de ofiţeri ai fostei Securităţi"*. Oricine poate judeca ce ar însemna, în lumina acestor cifre, posesia deplină a CNSAS asupra tuturor dosarelor. Şi orice om de bună credinţă va trage concluzia că, de fapt, nu se doreşte deconspirarea Securităţii ca poliţie politică. Cu toate că Legea 187 nu prevede nici un fel de sancţiuni, nici penale, nici administrative, pentru cei dovediţi că au fost instrumentele terorii. Mai mult, în Parlament, în Justiţie, în Administraţia Publică funcţionează foşti ofiţeri de Securitate, care nici nu-şi ascund apartenenţa, ba chiar sunt mândri de trecutul lor, sunt vedete în mass-media, scriu cărţi în care-şi preamăresc trecutul şi-i terfelesc în continuare pe cei care au avut îndrăzneala să se opună regimului comunist, ba chiar le intentează acestora noi procese şi pretind - tot ei! - despăgubiri materiale şi morale. Iar fiindcă situaţia este acceptată şi nu trezeşte decât revoltă fostelor victime sau a puţinilor oameni cinstiţi care nu ţin să fie neapărat şi tăcuţi, foştii mari securişti au trecut la ofensivă, încercând să-i intimideze sau să-i discrediteze pe cei care vor măcar adevărul, dacă e tot mai greu de sperat în dreptate.

Pentru deblocarea situaţiei din CNSAS, cei 6 membri ai conducerii, acuzaţi ba că-s *"elitişti"*, ba chiar că *"atentează la siguranţa naţională"*, doresc o întrevedere cu Preşedintele Ion Iliescu şi cu Premierul Adrian Năstase. *"Ar fi o victorie neaşteptată a bunului simţ"* - crede Andrei Pleşu. Nu-mi îngădui să-l contrazic altfel decât prin diagnosticul pus de Horia Roman Patapievici, cel mai vânat şi cel mai dur atacat dintre membrii conducerii CNSAS. Iată adevărul: *"Culisele, mafiile interlope ale vieţii politice au decis că CNSAS poate funcţiona dacă se ocupă de deconspirarea informatorilor, dar nu poate funcţiona dacă se ocupă de deconspirarea ofiţerilor care au făcut poliţie politică"*. Nimic de adăugat, foarte puţin de sperat. Cu atât mai demn de luptat.

România pierde anual miliarde de dolari din cauza corupţiei

Transparency International (TI) a dat publicităţii *Raportul Global asupra Corupţiei, ediţia 2002*, prin intermediul căruia pune un accent special pe accesul la informaţie al cetăţenilor, ca mijloc de combatere a corupţiei. Este al doilea an în care cea mai importantă organizaţie neguvernamentală de luptă împotriva corupţiei realizează o astfel de lucrare.

Raportul Global asupra Corupţiei 2002 conţine rapoarte structurate pe 16 regiuni ale lumii, prin care monitorizează atât succesele reformelor anti-corupţie, cât şi eşecurile acestora, respectiv cazurile flagrante şi încă nerezolvate.

În secţiunea Europa de Sud-Est, se afirmă că România pierde anual miliarde de dolari din cauza corupţiei. Potrivit unui studiu realizat de Price Waterhouse Coopers, România a atras, în 2001, investiţii de numai 1,3 miliarde de dolari, reprezentând doar o treime din potenţialul său investiţional. S'a constatat, de asemenea, şi scăderea gradului de deschidere a instituţiilor publice la solicitările de informaţii în anul 2002 faţă de 2001, în pofida punerii în aplicare şi a mediatizării Legii 544/2001, care reglementează liberul acces la informaţie.

Raportul Global asupra Corupţiei 2002 insistă asupra nevoii de reformă a sistemului de conducere a companiilor, pentru a evita falimentele frauduloase de genul Enron şi WorldCom, care au fragilizat pieţele financiare. *Indexul Plătitorilor de Mită 2002*, realizat de TI, arată că firmele de vârf din ţările puternic industrializate plătesc mai puţină mită decât o făceau în 1999, cu excepţia companiilor britanice şi americane. Se recomandă adoptarea unui cod de conduită şi a unui set de reguli care să combată mita şi practicile corupte, atât în ţările de origine ale corporaţiilor internaţionale, cât şi în cele unde operează filialele lor.

Ileana NICA

1,5 milioane de dolari pentru mafia din PSD

Pentru a obţine ştergerea dosarelor penale, afaceristul româno-israelian Sorin Beraru s'a apucat să-i mituiască pe politicienii din fruntea PSD. Printre aceştia apare din nou numele *"Priboi"* dar şi un misterios *"Adrian"*... Dosarul *"Şpaga lui Beraru"* se anunţă unul incendiar. Potrivit cotidianului *"Evenimentul Zilei"*, afaceristul româno-israelian Sorin Beraru ar fi fost dispus să plătească 1,5 milioane de dolari pentru a scăpa de cele două mandate de arestare emise pe numele său.

Scandalul a izbucnit în Iunie, anul trecut, când o primă tranşă (de 100.000 de dolari) din uriaşa mită era plasată de către doi poliţişti corupţi unui intermediar pentru a ajunge în posesia procurorului Georgiana Hosu, care se ocupă tocmai de dosarele Beraru. De menţionat că intermediarul şi totodată cel care a anunţat poliţia era chiar soţul sus-numitei, poliţistul Dan Hosu. Intervenţia poliţiei s'a lăsat cu patru arestaţi, dintre care trei poliţişti şi afaceristul Heny Stainberg, omul de legătură al lui Beraru. De asemenea, şi transfugul Sorin Beraru era trimis în judecată, dar în lipsă. Arestarea acestora a fost considerată prematură pentrucă i-a pus în gardă pe cei spre care trebuia să se îndrepte grosul şpăgii. Din cele scrise de *"Evenimentul Zilei"*, în lista lui Stainberg, care a fost anexată dosarului cazului, erau trecute numele celor care urmau să beneficieze de primii 600.000 de dolari. *"Suma se împarte: Hosu - Toma - Priboi - Adrian - Şeful lui Hosu"*, a scris omul lui Beraru. Apoi, Stainberg a trecut şi pierderile: *"Penalizări - Dobânzi - Mama Dracului"*. Curios şi în acelaşi timp foarte grav este faptul că poliţiştii nu au încercat să descopere cine sunt cei care trebuiau să primească banii. În dosarul cauzei, nu există date potrivit cărora s'ar fi depus cel mai mic efort în această direcţie. Jurnaliştii dela *"Evenimentul Zilei"* fac însă propriile identificări: Hosu nu ar fi altul decât poliţistul Dan Hosu (soţul procurorului Georgiana Hosu); apoi Priboi este chiar controversatul securist Ristea Priboi, deputat PSD şi unul dintre oamenii de încredere ai lui Adrian Năstase. Dar cine ar fi *"Toma"* şi *"Adrian"*? Declaraţiile lui Stainberg i-ar fi putut pune însă pe poliţişti pe urmele persoanelor care trebuiau *"unse"* cu dolari. Stainberg a vorbit de mai multe ori de un personaj foarte important din fosta Securitate, aflat la vârful Puterii. Acesta ar fi promis sprijinul pentru Beraru, dacă şi afaceristul i-ar fi făcut anumite servicii legate de *"domeniul de investiţii şi de bancheri pe care îi cunoaşte el în lume"*.

Pentru acest ex-securist, Beraru ar fi urmat să livreze într'un cont din Elveţia suma de un milion de dolari. Stainberg mai spune că a fost asigurat că securistul, căruia îi dă şi numele: Priboi, ar fi avut deja unele intervenţii pe lângă premier. Despre celelalte personaje şi despre cei din PSD care au luat deja sute de mii de dolari dela Beraru, *"Evenimentul Zilei"* promite că va scrie în numerele viitoare.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

GUVERNUL A INTRAT ÎN PANICĂ

Mihaela MOISIN

Dl. Năstase a încercat în nenumărate rânduri să impună alegeri anticipate. Ar fi fost uşor pentru dumnealui dacă acest lucru s'ar fi întâmplat în timpul euforiei ce a cuprins întreaga ţară în Noembrie 2002, cu ocazia invitaţiei făcute României de către NATO de a adera la structurile lui. Populaţia uitase pentru o scurtă perioadă de timp că este înfometată, că preţul la benzină creşte într'una, iar iarna haină nu se instalase încă. În cazul unor alegeri anticipate, aderarea la NATO ar fi fost un capital electoral impresionant pentru partidul dela guvernare, care şi-a asumat pe deplin acest succes.

Dar rezistenţa atât din partea Preşedintelui Ion Iliescu, cât şi a partidelor de opoziţie la propunerea de alegeri anticipate, a tăiat orice speranţă de guvernare până în anul 2007, atât D-lui Năstase, cât şi membrilor guvernului, în cazul în care nu vor lua măsuri serioase de îmbunătăţire a situaţiei economice, sociale şi politice a ţării.

Sacul de promisiuni făcute de PSD în anul 2000 a rămas intact, fiind de atunci gata pregătit pentru viitoarea campanie de alegeri din 2004. Din păcate, însă (pentru guvern!), situaţia este puţin mai complicată decât înaintea alegerilor precedente, iar acest sac trebue golit şi reumplut cu alte promisiuni. Câştigarea alegerilor de către Dl. Năstase este azi mai complicată datorită conjuncturii actuale.

Pe de o parte, se vede tot mai clar o distanţare între preşedinte şi premier, precum şi o stare de tensiune în interiorul PSD. Dl. Ion Iliescu nu va mai candida, desigur (nici Constituţia nu mai poate fi călcată la infinit), dar probabil îl va împinge pe Ministrul de Externe, Mircea Geoană spre preşedinţie. În acelaşi timp, Premierul Adrian Năstase nu va ceda uşor vieţii dulci cu care s'a obişnuit şi nici ambiţiei de a deveni preşedinte. Deci, deodată va fi o problemă de candidatură.

Pe de altă parte, atât NATO, până în 2004 cât şi Uniunea Europeană, până în 2007, eşalonat, pun presiuni asupra României printr'o serie de cerinţe cărora guvernul Năstase, alias PSD, trebue să le facă faţă. Îndeplinirea acestor deziderate însă este în contradicţie cu promisiunile PSD-ului. Dl. Năstase şi guvernul său trebue să împace acum şi capra şi varza - adică şi electoratul şi Uniunea Europeană/ NATO.

În ce priveşte acel sac de promisiuni neimplinite timp de doi ani şi jumătate de guvernare, Dl. Năstase va fi pus în mare încurcătură în a se prezenta în faţa electoratului cu aceleaşi sloganuri. În această situaţie, guvernul Năstase trebue să ia măsuri rapide acum, pentru a îndeplini măcar parte din promisiunile făcute, în timpul care a mai rămas până în 2004.

Desigur că prima şi cea mai importantă cerinţă a ambelor organizaţii este combaterea corupţiei, lucru greu de realizat, atâta timp cât PSD refuză să se uite în ograda proprie. Degeaba s'au antamat o serie de dosare penale micilor corupţi, când cei mari şi adevăraţi se îmbogăţesc în continuare văzând cu ochii. Dar pentrucă guvernul trebue să ia măsuri împotriva corupţiei, atunci când de fapt nu vrea s'o facă, i-a căşunat deodată pe bieţii medici de familie care, chipurile o duc prea bine. Şi acum, toată lumea îşi îndreaptă privirea spre ei.

Referitor la buna stare promisă cu mai bine de 2 ani în urmă, ea se concretizează într'o sărăcie lucie crescândă. Creşterea preţurilor la energia electrică şi termică continuă, impusă României în cadrul îndeplinirii condiţiilor pentru integrarea în Uniunea Europeană, şi pentru alinierea lor la preţurile pieţii europene, a făcut ca mare parte din populaţie, dar în primul rând pensionarii, să aibă de ales între a plăti întreţinerea lunară (gaz şi electricitate) sau a mânca. Guvernul promite în această privinţă o *"ajustare"* a preţurilor atât la energia termică, cât şi cea electrică.

Tot guvernul promite *"ridicarea salariului minim cu cel puţin 50% faţă de cel existent la sfârşitul anului 2000"*. La fel, guvernul actual vorbeşte de *"recorelarea pensiilor pe baza unui program de trei ani"* (atenţie, deci, extins şi peste perioada lui de guvernare de până în 2004), precum şi de *"indexarea trimestrială a pensiilor"*.

In ce priveşte retrocedarea bunurilor confiscate de comunişti, numărul proceselor cetăţenilor români contra statului român la Strasbourg creşte şi tot mai mulţi cetăţeni le câştigă.

Guvernul însă vorbeşte despre *"creşterea ritmului de retrocedare a pădurilor către vechhii proprietari"*, parcă ar trebui vreun ritm pentru aceasta.

Una peste alta, guvernul Năstase a intrat în panică, pregătirile pentru campania electorală au început, dar acum promisiunile făcute vor trebui realizate, pentrucă sunt monitorizate de o grămadă de organizaţii occidentale. Cum ziceam - cea mai bună opoziţie a guvernului este... NATO. Şi Uniunea Europeană. Dar cu ce bani se vor realiza toate aceste promisiuni? Numai guvernul ştie.

Te aşteptam

D-lui Eugen Bârsan

Te aşteptam să scrii...
Noi rămăsesem singuri,
Orbecăiam în grămada cuvintelor
Dar ele nu se mai regăseau,
Nu se mai aşezau.
Lipsea ceva...
Era crezul tău
Ce răsuna în cascade
Cu ecouri înmugurind,
Ca liliacul timid,
În primăvara crângului de vise
Aşa cum le-ai lăsat,
Acolo, lângă Carpaţi...
Îţi aminteşti,
A fost un timp, când am plecat.

Alexandru Tomescu

JOCUL DE-A DEMOCRAŢII

Urmare din pagina 1

Totul depinde de mersul partidelor de opoziţie, care trebue să se consolideze interior, să-şi întărească structurile şi să-şi împrospăteze cadrele.

Din orice unghi ai privi, nu poţi decât să vezi că interesul naţional românesc a devenit un monopol al interesului pesedist. *"Democraţia"* PSD şi *"de drept"* PSD sunt pentru Români două dezastre. FSN-PDSN-PDSR şi PSD au făcut din România un stat bolnav. Un stat în care, la jocul de-a democraţii, primează aviditatea de putere şi lăcomia de câştig. Democraţia în România este ceva abstract. Ea nu funcţionează decât în declaraţiile Preşedintelui Iliescu şi ale Premierului Năstase. Dacă se recapitulează ce s'a trăit şi se trăieşte (mai bine de treisprezece ani), nu se poate decât constata că democraţia FSN-PDSN-PDSR-PSD este o democraţie cu viermi. O viermuială în care fiecare pesedist vrea să devină capitalist. Cât priveşte poporul, el nu mai are nici energia protestului. Miracolul şi iluziile din '89 au dispărut. Şi au rămas numai cojile. Au preluat puterea strunele false ale jocului de-a democraţii. Joc care a dus la o ţară cu gust amar. Amărăciunea vieţii, căreia i se promite *"viitor luminos"* şi dulce sub poala Euro-ului. Cu mizeria celor de jos şi cu vilele şi rezidenţele luxoase ale celor de sus.

Eugen BÂRSAN

Puncte de vedere

SUB UMBRELĂ

Viorel PALTIN

Va trebui să ne dezbărăm de mentalitatea de lungă carieră în istorie, care ne-a învăţat să gândim toate raporturile dintre state numai în termeni antagonici. Dacă vom reduce totul la alb şi negru, la bine şi rău, la *"noi"* şi *"ei"*, mă tem că nu vom înţelege prea mare lucru din marile transformări pe care le trăim în această nouă etapă în care a intrat omenirea. Această nouă eră are la bază o filosofie, morală radical diferită în raporturile internaţionale. Ea nu se mai bazează pe primatul exclusiv al forţei brutale. Locul confruntării este luat acum tot mai mult de lucrul împreună, pentru ca oamenii de pe această planetă să-şi poată duce traiul în linişte, fără duşmănie şi ameninţările pe care le-au produs ura, ambiţiile de hegemonie ale celor mari. Am stat de vorbă în aceste ultimele zile cu mai mulţi conaţionali, care în euforia invitaţiei lansate la Praga României şi altor şase state de a adera la Alianţa Nord-Atlantică - bucurie de altfel justificată şi pe deplin îndreptăţită - şi-au exprimat părerea foarte greşită că prin încuderea ţării noastre şi a altora din proximitatea fostei Uniuni Sovietice, lumea occidentală a proptit tunurile NATO în poarta Rusiei. Dacă gândim aşa comitem o mare eroare! Preşedintele Statelor Unite George W. Bush, în scurta sa vizită la Bucureşti, unde venea dela Praga, via Moscova şi Vilnius, a ţinut să facă clar că trebue să avem raporturi cât se poate de prieteneşti cu *"noua Rusie"* şi cu ceilalţi vecini. Ţara noastră poate şi trebue să fie un fel de punte între Vest şi Est. Acesta este în principal locul conferit României în noua arhitectură de securitate colectivă mutuală a Alianţei. Vom fi, sper foarte curând, când vom face parte efectivă din NATO, *"vârful de lance"* al Alianţei, promontoriul ei cel mai avansat sub raport geografic înspre Europa şi Asia de Sud-Est. Aceasta nu înseamnă că vom marca singuri *"limita sparge-val"* pe Prut, că vom fi un soi de tampon înspre atât de româneasca Republică Moldova, Ucraina şi Rusia. Întrevăd crearea în viitorul previzibil a unei Alianţe Atlantico-Euro-Pacifice - aşa cum am mai scris - care va îngloba Ucraina, Belarus, Rusia europeană şi asiatică. Numai acele ţări de pe continentele american, european şi asiatic care vor continua să încurajeze şi să profereze terorismul internaţional vor rămâne în afara acestui sistem de securitate şi pace colectivă, care va avea drept corolar participarea, pe baze egale, echitabile, la economia globală, de piaţă liberă. Pe drept cuvânt, ceea ce şi până acum s'a numit Pax Americana, după modelul Pax Romana, va deveni o realitate planetară. Numai astfel omenirea îşi va putea asigura un viitor pe coaja de nucă numită Pământ. Invitată acum să adere la NATO, România începe să-şi asigure un loc cert sub această umbrelă, care ne garantează că nimeni, nicicând nu va mai îndrăzni să o atace, să o sfârtece pentru a o jecmăni, aşa cum s'a întâmplat într'o lungă şi profund nedreaptă istorie. Iată de ce momentul Praga, 21 Noembrie 2002, va rămâne pentru noi Românii un eveniment de importanţă istorică fără precedent! A mai avut neamul nostru câteva clipe de excepţionale izbânzi şi împliniri şi în trecut: Unirea Principatelor, dobândirea Independenţei de sub Turci, Unirea Transilvaniei cu România, dar acestea au fost, după scurte răstimpuri mereu puse în cumpăna vremii şi au fost grav ştirbite de evenimente nefaste de semn contrar: am pierdut Sudul şi apoi întreaga Basarabie, mai înainte şi după aceea Bucovina de Nord şi Ţinutul Herţa, Cadrilaterul şi Insula Şerpilor, Nordul Transilvaniei...

Nu cred că este în această clipă cazul să fim vindicativi, dar nici amnezici - cumplitele nedreptăţi istorice şi gravele spintecări de ţară nicicând nu trebue să ne iasă din inimă şi minte! - chiar dacă vrem şi trebue să menţinem cu tot dinadinsul cele mai bune raporturi cu vecinii, cu unii dintre cei care ne-au sfârtecat teritoriul, ne-au schingiuit neamul, ni l-au întemniţat şi deportat. Cum ziceam altundeva: a ierta e creştineşte, dar a uita înseamnă... a fi tembel! Aşa după cum poporul lui Israel, alesul lui Dumnezeu, nu va uita niciodată Holocaustul, nici noi nu avem dreptul să uităm ororile care s'au abătut peste seminţia şi ţara noastră. Aderarea României la NATO ne garantează că nimeni niciodată nu se va mai atinge de făptura sau pământul nostru. Preşedintele american Bush a garantat poporului român acest lucru, la Bucureşti. De acum rămâne să ne mai temem doar de noi înşine: de *"teroriştii"* noştri, de corupţii şi hoţii noştri, care continuă să rămână, din nefericire, redutabili... Poate însă ne vor ajuta Uniunea Europeană şi NATO să ne uşurăm şi în această privinţă soarta. De-acum e şi interesul lor...

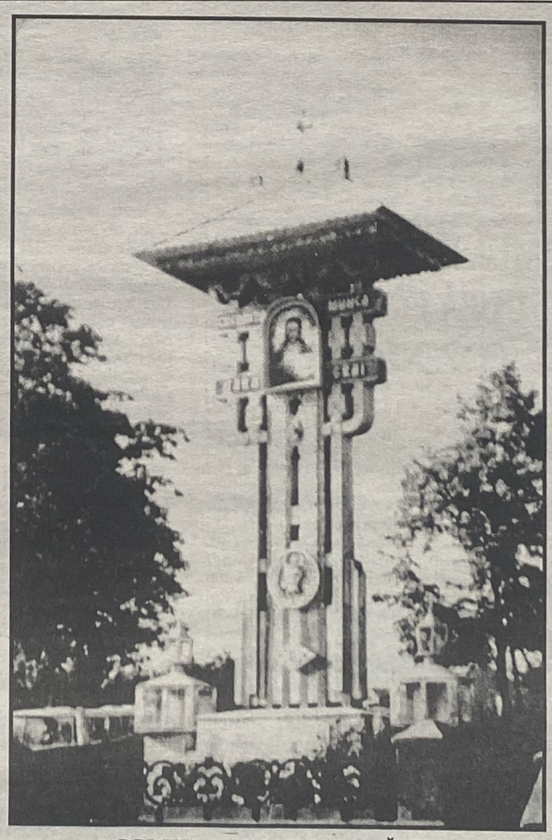

COMUNA ULMU, JUD. LĂPUŞNA

Troiţă ridicată de familia Guţu în anul 1992, în memoria basarabenilor căzuţi pe câmpurile de luptă pentru apărarea Patriei şi a morţilor rămaşi în Siberia

ROMÂNIA TRĂIEŞTE UN COŞMAR DEMOGRAFIC

Dan BITU

România trăieşte un *"coşmar demografic"* care i-ar împiedica să doarmă pe mulţi dintre premierii occidentali, dar cu toate acestea autorităţile dela Bucureşti nu se grăbesc să îmbunătăţească legislaţia din domeniul pensiilor, se arată într'un articol publicat pe site-ul *Financial Times*.

"În România există mai puţin de un salariat la fiecare pensionar, potrivit datelor furnizate de Banca Mondială. Acest raport face ca problema cu care se confruntă Germania - unde există patru angajaţi la fiecare pensionar, dar se preconizează ca numărul acestora să scadă la doi până în anul 2050 - să pară simplă", notează cotidianul financiar.

În plus, articolul din *"Financial Times"* arată că, în vreme ce situaţia din Germania a fost catalogată drept criză şi a generat adoptarea unui pachet legislativ, în România această problemă nu a stârnit nici o reacţie.

"Ultima iniţiativă semnificativă a avut loc în anul 2000. La acea dată, Guvernul de centru-dreapta a realizat, printre ultimele sale acte legislative, o reformă a sistemului de pensii, însă, ca un făcut, una dintre primele iniţiative ale noului Guvern de centru-stânga a fost să abroge respectivul act", notează publicaţia britanică, menţionând că, ulterior, obiectivele autorităţilor dela Bucureşti au fost diminuarea inflaţiei şi a şomajului.

Problemele cu care România se confruntă la nivelul raportului dintre numărul angajaţilor şi cel al pensionarilor s'au agravat rapid în ultimii ani. În 1989, înainte de căderea comunismului, existau patru salariaţi la fiecare pensionar. Ulterior, raportul s'a schimbat dramatic, pe fondul ratei scăzute a natalităţii generate de vârsta mai înaintată de căsătorie şi rata mai mare a divorţurilor, relatează *Financial Times*.

Pe de altă parte, în contextul începuturilor economiei de piaţă şi sub presiunea protestelor de stradă, autorităţile au emis o serie de reglementări care au permis retragerea la pensie la o vechime redusă de muncă, sperând ca în acest mod să limiteze şomajul.

Potrivit acestor noi prevederi, femeile care aveau o vechime de 20 de ani se puteau pensiona la 50 de ani, în timp ce bărbaţii care au lucrat 25 de ani puteau ieşi la pensie la 55 de ani. În plus, lista ocupaţiilor cu grad ridicat de periculozitate - cum sunt cele din industria siderurgică şi minieră - a fost adăugită cu profesii mai puţin practicate, precum cea de balerin sau cea de cântăreţ la flaut.

Astfel de stimulente, împreună cu evoluţia demografică nefavorabilă, au stat la baza actualei crize. *"Situaţia este foarte gravă, dar mai există totuşi şi unele motive de optimism"*, a apreciat Richard Florescu, specialist al reprezentanţei Băncii Mondiale în România pe probleme de dezvoltare umană.

Pentru administratorii de fonduri, spre exemplu, criza *"pensiilor"* din România reprezintă o uriaşă oportunitate. Până în prezent, un mare număr de companii internaţionale, printre care AIG, Interamerican, Aviva şi ING au profitat de această situaţie, deschizându-şi reprezentanţe la Bucureşti.

Continuare în pag. 6

ADMINISTRAŢIA DIN ROMÂNIA ŞI CORUPŢIA, SUBIECT DE ÎNGRIJORARE LA BRUXELLES

Ion OLTEANU

Directorul general pentru extindere al Comisiei Europene, Eneko Landaburu, a declarat pentru *Agence France Presse* că administraţia din România şi riscurile presupuse de corupţie, reprezintă un subiect de îngrijorare pentru autorităţile dela Bruxelles, în condiţiile în care România va primi un miliard de euro până în 2006, ca ajutor de preaderare.

"Cel mai mare deserviciu pe care l-am putea face României ar fi să oferim fonduri care să fie utilizate în mod greşit", a afirmat el, la finalul unei vizite de două zile în România.

"Adversarii ţării se vor folosi de acest lucru pentru a împiedica intrarea României în Uniunea Europeană", a adăugat el, precizând că Bucureştiul urmează să primească *"imensa sumă de un miliard de euro până în 2006"*.

După ce a avut întrevederi cu Preşedintele Ion Iliescu şi cu Premierul Adrian Năstase, responsabilul european a precizat că liderii români *"ştiu că Uniunea va fi extrem de vigilentă şi va analiza cu atenţie capacităţile administrative generale ale României, înainte de a-şi da acordul pentru aderarea acestei ţări"*, prevăzută pentru Ianuarie 2007.

Totuşi, *"în cazul în care Comisia ar fi considerat că acest stat nu este capabil să integreze în mod satisfăcător fondurile, nu ar fi făcut niciodată propunerea de a spori ajutorul de preaderare"*, a continuat Landaburu.

De altfel, *"această sumă de un miliard de euro se justifică din punctul de vedere al necesităţilor de modernizare a ţării şi al pregătirii adecvate pentru a face faţă obligaţiilor în calitate de membru UE"*.

Ministrul român al Finanţelor, Mihai Tănăsescu, *"mi-a declarat că va spori echipa centrală însărcinată cu gestionarea acestor fonduri, pentru a absorbi sumele care vor creşte progresiv, 20 la sută în 2003, 30 la sută în 2004 şi 40 la sută în 2005"*, a precizat Landaburu.

Referindu-se la Justiţia română, responsabilul european a apreciat că *"pentru ca România să poată beneficia deplin de avantajele intrării în UE, trebue să aibă un sistem judiciar independent, eficient, cu siguranţă juridică"*.

Potrivit acestuia, *"independenţa puterii judiciare şi buna sa funcţionare nu este importantă doar pentru a garanta cetăţeanului român o societate de drept, ci şi creşterea credibilităţii în percepţia investitorilor străini"*.

Apreciind drept *"binevenite"* recentele declaraţii anticorupţie ale Preşedintelui Iliescu, el a afirmat că este indispensabil să nu se poată stabili legături între *"cazurile de corupţie şi gestiunea fondurilor europene. Dacă acest lucru se va întâmpla cu bani europeni, imaginea politică a României va fi foarte negativă în Uniune"*.

El a mai precizat că *"nu trebue ca aderarea de noi state să deterioreze calitatea Uniunii"*. *"Iată de ce cerem înainte de aderare ca reformele să fie duse la bun sfârşit"*, a insistat el.

IMPOSTURA LEGALIZATĂ

Eugeniu SFETCOVICI-VLAU

Nu de mult timp, în Buletinul Oficial al României (partea I-a, nr.25/16.04.2002) s'a publicat o completare a Legii nr.44/1994 privindu-i pe veteranii de război. Prin modificarea recentă s'a introdus (la 8 ani după apariţia Legii), la articolul 13 aliniatul: decoraţii ce dau dreptul la rentă lunară şi medalia *"Virtutea ostăşească"*. Prin această modificare, cei decoraţi cu respectiva medalie, primesc automat o rentă de un milion de lei pe lună! Oameni care habar n'au ce înseamnă mirosul prafului de puşcă, bombardamentele de artilerie sau cum se menifestă perfidia minelor care pândesc şi nu avertizează, primesc rente nemeritate. Astfel, se creează o evidentă nedreptate pentru cei care au luptat pe câmpurile de onoare, care au înfruntat moartea şi pentru care plata pensiilor militare trebuia aplicată integral încă din Aprilie 2001, însă, datorită unor Ordonanţe de Urgenţă care au modificat Legea, eşalonarea va dura până în Iulie 2004. Oare câţi dintre autenticii veterani de război vor mai ajunge până atunci?' Numai anul trecut au decedat 46 de mii. Deocamdată, cei care au luptat pe front, veteranii adevăraţi, primesc câte o mărire trimestrială de 200-300 de mii de lei...

De reţinut că medalia *"Virtutea ostăşească"* nu a fost decoraţie de război. În timpul regimului ceauşist de tristă amintire, unii activişti PCR cu funcţii de răspundere, au propus să se înfiinţeze medalia *"Virtutea ostăşească"*, după modelul *"Virtuţii militare de pace"* din perioada antebelică. Ca urmare, la a 20-a şi la a 40-a aniversare a PCR-ului, au primit aceste medalii sute de activişti comunişti care au participat la colectivizarea agriculturii, la deportarea unor cetăţeni români în Bărăgan sau în Donbass (URSS), la demolarea bisericilor, a satelor etc.

Cu noua medalie sunt ofensaţi cei care au săvârşit fapte de arme pe câmpurile de Onoare, iar pe de altă parte, reprezintă o imensă cheltuială, nejustificată, din bugetul Ţării, numai pentru a fi satisfăcută lăcomia clienţilor politici. Unii dintre aceştia nu au alt merit decât acela că au scris în presă sau în cărţi despre *"superioritatea"* sistemului comunisto-bolşevic.

În calitate de genist care a dezamorsat mine şi bombe rămase din vremea războiului, mă simt frustrat deoarece, cu toate că am înfruntat moartea de sute de ori, nu mă bucur de privilegiile de care beneficiază impostorii.

Adevăraţii veterani, cei care au fost decoraţi pentru fapte de arme şi cei care nu au fost decoraţi (toţi au înfruntat moartea) şi care ulterior au petrecut ani de zile în penitenciarele comuniste pentru convingerile lor, se simt sfidaţi de aceşti *"eroi"* politruci cu piepturile pline de medalii ceauşiste, fără nici un merit pe front, încasând astăzi rente nemeritate.

UN DISCURS AL ŞEFULUI SRI AGITĂ SPIRITELE

Existenţa *"naţional-statală"*, sistemul bancar, economiile populaţiei continuă să fie ameninţate de diverse grupuri de presiune, condiţii în care se pot intensifica tentativele de apariţie a unei mişcări extremiste în România, se arată într'o evaluare a Serviciului Român de Informaţii.

"Existenţa naţional-statală şi fundamentul ei spiritual religios continuă să fie ameninţate din direcţia grupurilor de interese care urmăresc împiedicarea afirmării internaţionale a identităţii naţionale, precum şi blocarea perspectivei unei eventuale unităţi de conştiinţă şi acţiune a populaţiilor românofone de pretutindeni", afirmă directorul SRI Radu Timofte, într'un discurs prezentat, în ultimele săptămâni, la şedinţele de analiză ale unităţilor SRI din ţară.

Populaţia este, în continuare, ameninţată de activităţile subterane prin care se urmăreşte acapararea şi însuşirea economiilor acesteia pe seama aşa-zişilor factori de risc specifici plasamentelor bancare sau în fonduri de investiţii, conform directorului SRI. Sistemul bancar şi cel financiar, precum şi controlul asupra resurselor energetice sunt *"ţintele"* cele mai vizate de grupurile de presiune ale căror interese *"nu sunt concordate"* obiectivelor de securitate naţională, afirmă Timofte.

"Mesajul prezidenţial de Anul Nou denunţă corupţia şi sărăcia, ale căror cauze sunt atât de adânci, încât toate strategiile de combatere a acestor racile şi ameninţări reale la adresa existenţei naţionale nu au trecut, încă, cu mult peste nivelul declaraţiilor de intenţii", spune Timofte. Directorul SRI afirmă că, în cadrul luptei anticorupţie şi împotriva eradicării stării precare a *"componentei economice a securităţii naţionale"*, ar trebui mutat centrul de greutate către protecţia resurselor economice de securitate naţională.

Între altele, trebue prevenită *"supraîncărcarea sistemului bancar cu posibile împrumuturi greşite"*, se arată în discurs.

Radu Timofte mai spune că situaţiile numeroase de exercitare abuzivă a actului administrativ, a Justiţiei, precum şi gravele disfuncţii în gestiunea fondurilor unor case de asigurări, au determinat ca acestea să capete potential de ameninţări neconvenţionale la adresa stabilităţii sociale. *"Creşterea nemulţumirilor populaţiei coincide cu reconsiderarea anumitor tendinţe extremiste, putându-se anticipa o intensificare a tentativelor de coagulare a unor mişcări de această natură"*, afirmă şeful SRI. *"De altfel, sub acest aspect nu trebue uitate şocurile electorale suferite de Europa, cu care s'au confruntat Olanda, Franţa, Germania şi Slovacia, cu riscuri sporite din partea extremei drepte"*, adaugă Radu Timofte.

REGIMUL DELA BUCUREŞTI DUPĂ PRAGA ŞI COPENHAGA

Andrei-Iustin HOSSU

Aşa cum prevedeam în toamna trecută, regimul dela Bucureşti exploatează propagandistic momentul Praga al admiterii României în NATO, arogându-şi integral şi exclusiv acest succes istoric. Aşa mint şmecherii dela Bucureşti, de parcă nu SUA ar fi primit România în NATO, ci România ar fi primit SUA în NATO! Ha-ha-ha!

La Copenhaga, s'a dovedit că nu în Danemarca *"e ceva putred"* (vorba întristatului Prinţ Hamlet de Danemarca), ci România este foarte putredă: România a fost înfrântă, a suferit un eşec, nu a fost admisă în atât de exigenta Uniune Europeană (mai exigentă decât NATO); din politeţe, aderarea ei la UE a fost amânată pentru 2007.

Însă, într'unul din jurnalele dela 19h la TVR 1, mincinoşii Iliescu şi Năstase, satisfăcuţi şi zâmbitori ca două cocote sulemenite, au prezentat *"maselor largi populare dela oarşe şi sate"* înfrângerea dela Copenhaga drept o mare victorie politică. Au făcut glume proaste despre alegerile anticipate. Şi le vor face, şi ei şi partidul lor vor fi rere-realeşi de acest *"popor cu mentalitate agrariană"*, ca să folosesc eleganta rostuire a regretatului boier liberal Dan Amedeu Lăzărescu, după (a doua oară) ruşinoasele alegeri din Septembrie-Octombrie 1992. Şi m'a năpădit teribilul adevăr al nemuritorului vers al marelui Bacovia *"O, ţară tristă, plină de humor..."*

50 de ani de veşnicie

Urmare din pag. 1

Decât să abdice dela principii, Iuliu Maniu a preferat să demisioneze din funcţia de prim-ministru sau să refuze un nou mandat. La fel şi Ion Mihalache. Ei au condus opoziţia împotriva totalitarismului de orice tip, apărând consecvent valorile democraţiei, interesele României şi integritatea PNŢ, cu orice preţ, chiar cu preţul vieţii, pe care l-au plătit amândoi, în temniţele comuniste. Destinul a făcut ca Ion Mihalache să se stingă tot în preajma datei de 5 Februarie, chiar la zece ani după moartea lui Iuliu Maniu, dar în închisoarea izolării totale dela Râmnicu Sărat, în 1963. Ceea ce părea un avantaj al vârstei a devenit un deceniu de supliciu în plus. Jalnicele unelte comuniste i-au torturat până în ultimele clipe trupul chinuit, în mare parte paralizat. Cândva, purtase mantia de Cavaler al Ordinului *"Mihai Viteazu"*.

După 13 ani dela răscoala anticomunistă, preşedintele Americii a evocat eroii PNŢ ca *"monumente ale măreţiei României"*, în Piaţa Palatului, la Bucureşti. În ziua de graţie 21 Noembrie 2002, când s'a împlinit un mare vis al vzionarilor ucişi în temniţele comuniste. Primirea în alianţa cea mai puternică a lumii libere e victoria lor. Viitorul ţării noastre reprezintă revanşa trecutului reprimat. Creştin. Democrat.

Roxana IORDACHE

P.S. Faptul că nu preşedintele României, ci preşedintele SUA a proclamat dreptatea lui Iuliu Maniu, Ion Mihalache sau Corneliu Coposu demonstrează că, totuşi, *"Cine-a fost cinci ani la Ruşi / Nu poate gândi ca Bush"*...

RĂZBOI PNŢCD - EMIL CONSTANTINESCU

FOSTUL PREŞEDINTE AGITĂ SPIRITELE DEGEABA

Andrei BĂDIN

PNŢCD şi fostul preşedinte, Emil Constantinescu, au intrat oficial în conflict. Ţărăniştii au criticat modalitatea în care Constantinescu a ieşit la rampă prin propunerea de colaborare cu Guvernul Năstase pe tema aderării la UE şi NATO şi au văzut inutilă înfiinţarea *Acţiunii Populare*, iar fostul şef al statului a reacţionat foarte dur printr'un comunicat semnat de Mugur Ciuvică, preşedinte al ASPEC. Vicepreşedintele PNŢCD Ion Caramitru a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă, că, *"prin oferta de colaborare adresată Guvernului, fostul şef al statului se desparte definitiv de orientarea care l-a propulsat la conducerea ţării"*. El consideră că demersul lui Constantinescu nu a fost bine calculat. *"Fostul preşedinte avea nevoie de o ieşire în public cu o surpriză de prima pagină, ca să producă agitaţie şi reacţii din partea opoziţiei şi puterii. Nu a estimat bine consecinţele gestului său. Răspunsul dat de premier, la trei ore dela declaraţia de respingere formulată de Cozmin Guşă, l-a pus în mare dificultate pe fostul preşedinte. Acestuia i-ar fi convenit doar răspunsul de refuz al secretarului general al PSD, care i-ar fi permis să îşi anunţe intrarea în politică cu un nou partid, având în vedere că PSD nu avusese o reacţie democratică şi adoptase o atitudine de izolare"*, şi-a exprimat Caramitru punctul de vedere.

La rândul său, preşedintele PNŢCD, Victor Ciorbea, a anunţat că *"mai multe organizaţii judeţene ale PNŢCD au primit scrisori din partea lui Emil Constantinescu, în care acesta spune clar că este alături de Acţiunea Populară"*.

Liderul ţărănist a susţinut că *"se încearcă din nou, pe căi ocolite, fie să se utilizeze structuri ale PNŢCD - fie oameni ai PNŢCD şi într'o manieră diferită, dar urmărind acelaşi scenariu, dizolvarea sau topirea"* partidului, renunţarea la identitatea PNŢCD şi la denumirea lui. În opinia lui Victor Ciorbea, acest lucru a fost tranşat prin cele două congrese extraordinare şi prin voinţa a peste 93 la sută din organizaţiile locale ale PNŢCD. Preşedintele ţărănist a mai spus că *"ceea ce deranjează este că avem de-a face cu un alt demers îndreptat împotriva PNŢCD şi care, în ultimă instanţă, face jocul puterii"*.

Reacţia din partea susţinătorilor lui Emil Constantinescu a fost rapidă. *"Acuzaţiile lui Victor Ciorbea şi ale altor conducători actuali ai PNŢCD la adresa Domnului Emil Constantinescu sunt ridicole. Victor Ciorbea refuză să îşi asume propriile eşecuri, încercând însă să arunce asupra altora responsabilitatea distrugerii ultimei speranţe de reconstrucţie a PNŢCD. După ce a adus grave prejudicii partidului care l-a sprijinit, cramponându-se de putere în timpul crizei guvernamentale dela începutul anului 1998 şi refuzând să îşi reia funcţia de primar al municipiului Bucureşti, a dezertat apoi din PNŢCD, deschizând o campanie de atacuri josnice, de pe poziţia de lider al altei formaţiuni politice, la adresa fostului său partid"*, se arată în comunicatul dat publicităţii din partea ASPEC, semnat de preşedintele Asociaţiei, Mugur Ciuvică. El respinge acuzaţiile care i se aduc lui Constantinescu, subliniind că acesta s'a adresat presei pentru a propune o dezbatere publică referitoare la problemele de interes naţional - aderarea la NATO şi integrarea în Uniunea Europeană. *"Membrii fostei administraţii nu s'au pus la dispoziţia Guvernului PSD, ci a cetăţenilor României, pentru succesul unui demers pe care administraţia Constantinescu l-a iniţiat şi l-a condus timp de patru ani.*

Reacţia pripită şi injurioasă a Domnului Ciorbea confirmă încă o dată că pune interesul personal deasupra intereselor PNŢCD", se arată în comunicat.

Este evident faptul că Emil Constantinescu doreşte cu orice preţ să revină în viaţa politică. De altfel a şi recunoscut într'un interviu că *"este momentul să se reintoarcă în viaţa politică"* şi a sugerat că *Acţiunea Populară*, grupare creată de consilieri, ar trebui să se transforme în partid.

Constantinescu însă a ignorat întrebarea referitoare la promisiunile pe care le făcea atunci când a anunţat că nu va mai candida pentru un nou mandat prezidenţial şi că *"în viitor"* nu va accepta să facă parte sau să ia conducerea unui partid.

Aceeaşi poziţie neclară a avut-o fostul preşedinte şi atunci când şi-a oferit serviciile PSD. Fără îndoială acest gest politic fără nici o noimă a avut drept ţintă încercarea de a-l scoate pe Emil Constantinescu pe prima pagină a ziarelor, a-l scoate, din nou, în atenţia opiniei publice. Oricum, cum ar fi, războiul ţăraniştilor cu Emil Constantinescu face rău dreptei politice, care şi aşa este divizată. Locul lui Emil Constantinescu ar trebui să fie acolo unde singur şi l-a ales: în afara scenei politice. Iar consilierii săi ar trebui să-şi vadă de treburile lor şi să nu mai pună la cale tot felul de diversiuni.

CONDIŢIILE REFACERII UNUI POL DE DREAPTA

Urmare din pag. 1

ia din ei nu are anvergura necesară pentru a deveni un lider. Toţi sunt nişte mici burghezi – recte nişte oameni mărunţi, strict preocupaţi de problemele lor personale – fără viziune, fără autoritate, fără har (chiar dacă Lupu este un orator cu oarecare şarm). Nimeni în jurul lor nu posedă cultura politică cerută de analizarea situaţiei politice, de determinarea poziţiei partidului în raport cu evenimentele şi cu mişcările adversarului şi de luarea deciziilor potrivite (nici Ciorbea, nici Lupu, nici Constantinescu, care sunt jurişti, n'au fost în stare să dea un comunicat relativ la proiectul de nou Cod Penal, literalmente scandalos prin felul dezinvolt în care tratează drepturile fundamentale; cele cu privire la invitarea României în NATO pe care le-au dat PNŢCD şi Constantinescu sunt atât de penibile/infantile încât ambele par concepute de funcţionari ai Pactului dela Varşovia.

Ticu Dumitrescu, căruia i-au gâdilat orgoliul pentru a-l face să accepte funcţia de proteză morală - care să ţină loc de onorabilitate unui partid care şi-a trădat militanţii şi electoratul abandonând obiectivele sale definitorii - este o cauţiune care nu poate acoperi nimic. Personaj cu reputaţia intactă, aureolat de vindicta celor care nu văd Securitatea din cauza turnătorilor, preşedintele AFDPR nu se poate sprijini pe nimeni în conducerea PNŢCD, unde este un solitar izolat, redus la neputinţă de cei care-l dăduseră afară şi-l folosesc acum pentru refacerea imaginii lor terfelite. Tenacitatea şi intransigenţa prin care Ticu Dumitrescu şi-a păstrat buna reputaţie ar putea servi la salvarea PNŢCD de anonimatul politic la care-l hărăzeşte actuala lui conducere, numai dacă şeful AFDPR ar aduce cu el o echipă capabilă să realizeze schimbările de care depinde salvarea dela naufragiu a partidului care a întruchipat în gradul cel mai înalt Rezistenţa Anticomunistă. Îndeplinirea acestei condiţii depinde la rândul ei, mai mult de aptitudinea de a-şi recruta colaboratorii şi de a lucra în echipă, decât de *"autorizaţia"* conducerilor PNŢCD-PPC regrupate. Din păcate, experienţa ultimilor zece ani a dovedit că DL Dumitrescu nu suportă colaboratorii a căror calificare sau ţinută le poate umbri pe ale sale şi că teama de a delega competenţe îl face incapabil de a lucra în echipă. Aşadar, *"salubrizarea"* PNŢCD este de pe acuma sortită eşecului. Starea ce-l caracterizează dela dispariţia lui Coposu va face din el locul afirmării mediocrilor care se vor bate pentru a face jocul actualei puteri, care are nevoie de PNŢCD (ca opoziţie fictivă) pentru a confirma caracterul democratic al regimului impus de ea prin mineriade. Cum are nevoie şi de veleitarii din fruntea partidului lui Maniu pentru a împiedica revelarea şi afirmarea unor lideri capabili să adune şi să conducă forţele care, constituind o alternativă reală, ar putea ameninţa poziţiile oligarhiei coloniale sovietice pe care le reprezintă actualul regim.

Ion VARLAM

Emil Constantinescu, calul troian al Puterii în ograda ţăraniştilor ?

James MILLEEW

Aproape concomitent, cele două partide istorice rămase pe eşichierul politic românesc, PNŢCD şi PNL, au revenit în atenţia opiniei publice. PNŢCD este în acest moment sub ofensiva fostului preşedinte Emil Constantinescu care doreşte să-şi facă partid cu electoratul ţăraniştilor. În acelaşi timp, liberalii, prin vocea preşedintelui Theodor Stolojan, se oferă să participe la un guvern cu PSD după alegerile parlamentare din 2004.

Chiar dacă între cele două evenimente nu se poate face o legătură cu certitudine, putem însă spune că acestea ne indică lipsa cu desăvârşire a Opoziţiei pe scena politică românească. Ţăraniştii, odată ieşiţi din Parlament, nu au reuşit să revină, un ultim sondaj creditându-i cu doar patru procente. Liberalii, care trec de zece procente, nu înseamnă nici pe departe o voce autentică a Opoziţiei, deoarece liderii săi de astăzi sunt legaţi indestructibil de Ion Iliescu. Atât Stolojan cât şi Meleşcanu, preşedintele şi respectiv prim vicepreşedintele PNL, provin din ecnipa guvernamentală a actualului preşedinte şi au făcut parte din Comitetul de susţinere a candidaturii lui Iliescu în 1996. Şi nici nu mai miră oferta de colaborare a lui Stolojan făcută zilele trecute în două declaraţii publice.

În acelaşi timp, odată cu confiscarea siglei Partidului Social Democrat de către PSD, ungerea unor fesenişti în fruntea liberalilor şi somnolenţa ţăraniştilor, putem spune că nici societatea civilă nu mai are aplombul pe care îl avea imediat după 1990 în protestele la adresa Puterii. Cauzele sunt multiple, însă principalul motiv este dezamăgirea acumulată în timpul Administraţiei Constantinescu. Un Constantinescu care acum se luptă din răsputeri să revină în prim planul vieţii politice. Mai întâi cu o ofertă de consiliere făcută guvernului Năstase, iar apoi cu o ofensivă importantă în a lua membri pentru propriul partid, din cei ai PNŢCD.

Ambele mişcări ale fostului preşedinte sunt profund imorale. Cum poate Constantinescu să îi consilieze pe cei pe care îi declara, nu cu mult timp în urmă, adversarii săi ? În al doilea rând, ce credit poate avea un nou partid condus de Emil Constantinescu care se vrea creat pe structura PNŢCD, un partid care nu l-a ales pe fostul preşedinte în fruntea sa în urma unor alegeri democratice? Mai mult decât atât, Constantinescu poartă o vină mare în eşecul electoral al ţăraniştilor din 2000.

Emil Constantinescu nu a gândit aceste mişcări aşa cum nu a gândit nici multe din acţiunile din vremea când era preşedinte. Ales preşedinte al Schimbării, în 1996, Emil Constantinescu ne-a dovedit cu vârf şi îndesat că în timpul mandatului său a protejat structurile fostei Securităţi. Nu a făcut nimic din ce ne promisese şi mai pe românește, ne-a mințit. Acum cu aceeaşi morgă spaţială vrea să revină în fruntea unei noi formaţiuni politice, care să aibă la bază electoratul PNŢCD şi ca aliat l-a găsit pe unul din cei mai corupţi miniştri din guvernarea sa, Ioan Mureşan, unul din cei care i-a compromis pe ţăraniştii prin politica peşchesului care i-a fost litera de lege. Mureşan i-a promis lui Constantinescu că aduce circa 15 filiale ţărăniste în *Acţiunea Populară*. Greu de crezut că acest personaj dubios, urât la unison în PNŢCD, poate avea o asemenea influenţă în partidul lui Coposu şi Maniu. Probabil el încearcă să-şi găsească un loc călduţ. La fel ca şi celelalte personaje din apropierea lui Constantinescu. Un Sorin Dimitriu acuzat de corupţie pe vremea când era Preşedintele Fondului Proprietăţii de Stat, Decebal Traian Remeş, fost ministru al Finanţelor, implicat în tot felul de afaceri necurate şi să nu uităm - *"finanţistul de talie internaţională"* care vroia să ne pună impozit pe scaun. Ca să nu mai amintim de Cătălin Harnagea, fost director al Serviciului de Informaţii Externe, pe vremea căruia securiştii s'au bucurat de o atenţie specială, cei mai criminali dintre aceştia fiind avansaţi.

Dacă tot era aşa de dornic Emil Constantinescu să îi consilieze pe guvernanţi şi să îi distrugă pe ţăraniştii, de ce nu a ales domnia-sa calea cea mai simplă: să se înscrie în PSD. Ar fi fost nu numai corect, dar şi moral. Însă Emil Constantinescu preferă ca şi în timpul mandatului său, minciuna.

VICTOR CIORBEA ÎL ACUZĂ PE EMIL CONSTANTINESCU CĂ VREA SĂ DEZBINE PNŢCD

Paul ŞTEFAN

Victor Ciorbea susţine într'un interviu acordat BBC că filiale ale partidului său ar fi primit scrisori semnate de Emil Constantinescu, în care se face propagandă politică în favoarea *Acţiunii Populare*. Victor Ciorbea a dat ca exemplu filiala PNŢCD din Călăraşi, unde s'ar fi primit o asemenea scrisoare. Emil Constantinescu este acuzat de liderul ţărănist că ar face jocul actualei puteri politice, de vreme ce ar încearca să dezbine PNŢCD, partid aflat acum în opoziţia extra-parlamentară.

La rândul său vice-preşedintele PNŢCD Ion Caramitru consideră că, prin oferta de colaborare adresată Guvernului, fostul preşedinte, Emil Constantinescu, se desparte *"definitiv"* de orientarea care l-a propulsat la conducerea statului.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD:
MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ
COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICA
CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMANIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89
Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE!
COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

TRIBULAŢIILE UNUI MAGISTRAT

George GEORGESCU

Flagelul corupţiei existente în Justiţie a prilejuit atât presei din ţară cât şi celei din străinătate intocmirea unei cazuistici extrem de bogate, cu zeci de relatări de cazuri în care cei abilitaţi să împartă dreptatea au încălcat cu bună ştiinţă deontologia profesională, în dispreţul noţiunii de justiţie. Păstrând mentalitatea de lachei specifică procurorilor şi judecătorilor comunişti care anchetau şi judecau nu după Normele Internaţionale de Drept sau Codul de Procedură Penală, ci după indicaţiile primite dela cabinetele 1 şi 2, ei s'au transformat de bună voie după evenimentele din Decembrie în slugi fidele puterii instalate în convulsiunile sângeroase de atunci. Absolut toate sondajele de opinie realizate în perioada postdecembristă de instituţii recunoscute de altfel pentru obedienţa lor faţă de PSD, nu au putut ascunde faptul că la capitolul încredere Justiţia s'a plasat întotdeauna pe unul din ultimele locuri, alături de parlamentul ruşinii.

Joiţă Tănase

Aceasta s'a datorat pe de o parte deciziilor scandaloase luate de unii dintre judecători, iar pe de altă parte numărului deosebit de mare al magistraţilor corupţi care au fost cercetaţi, anchetaţi sau condamnaţi pentru diferite infracţiuni, precum trafic de influenţă, acţiuni contra intereselor persoanei, favorizarea infractorilor, sustragere şi distrugere de înscrisuri, înscenări judiciare, luare şi dare de mită sau legături cu lumea interlopă.

Un alt motiv pentru care această Instituţie a Statului de Drept şi-a pierdut credibilitatea a fost îndepărtarea unor magistraţi incoruptibili, păstrarea celor compromişi profesional şi numirea în funcţii de mare răspundere în această instituţie a unor persoane care s'au dovedit a fi total lipsite de etica profesională şi de independenţa politică, precum acei procurori care au emis zeci de ordine de arestare pentru manifestanţii din Piaţa Universităţii, transportaţi în condiţii inumane şi maltrataţi la UM Măgurele unde mulţi şi-au pierdut viaţa, fiind înmormântaţi în taină la Cimitirul Străuleşti II cu indicativul *"necunoscut"* pe cruci. Astfel, în fruntea Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie Ion Iliescu l-a numit pe Tănase Joiţă, un magistrat lipsit de demnitate şi de coloană vertebrală, care a încălcat în nenumărate rânduri principiul independenţei Justiţiei şi separării Puterilor în Stat, acceptând să îndeplinească rolul de slujitor al noii puteri căreia i-a făcut jocul prin luarea unor decizii la comandă.

Agenţia Americană pentru Dezvoltarea Industrială a dat publicităţii un raport în care se menţionează că cele mai grave probleme ale guvernării actuale din România se găsesc în sfera Justiţiei. Se afirmă în acel document că puterea judecătorească nu este independentă faţă de reprezentanţii puterii politice, care pot schimba printr'un simplu telefon o decizie judecătorească. Atâta vreme cât Consiliul Superior al Magistraturii se află în subordinea ministrului Justiţiei, care la rândul lui este subordonat primului ministru, fiind membru în partidul dirijat de acesta, nici nu poate fi vorba de o independenţă reală a Puterii Judecătoreşti şi de o separare a Puterilor în Stat.

Referitor la această problemă, preşedintele Asociaţiei Magistraţilor din România a declarat că *"Justiţia se bucură din partea guvernanţilor de presiuni, ameninţări şi intimidări, ori de câte ori deciziile instanţelor nu convin partidului"*.

La data de 8 Februarie 2000, la puţin timp după numirea lui Tănase Joiţă în funcţia de procuror general, acesta a afirmat că în cadrul parchetelor nu vor avea loc înlocuiri din funcţie pe criterii politice, iar soluţionarea dosarelor se va face numai cu respectarea Legii şi toate vor primi soluţii *"temeinice şi legale"*. Cât de temeinice şi legale au fost soluţiile date dosarelor *"Afacerea Costea"*, *"Jimbolia"*, *"Afişe pentru Iliescu"* sau Albumul *"Eterna şi frumoasa Românie"*, s'a văzut. Toate au fost soluţionate în favoarea lui Ion Iliescu, care era implicat în ele. În ceea ce priveşte înlocuirea procurorilor, cazul gen. magistrat Dan Voinea care instrumenta Dosarele Revoluţiei şi ale Mineriadei şi al fostului şef al Secţiei Anticorupţie Ovidiu Buduşan, care a fost destituit din pricină că trimisese la Paris acte compromiţătoare pentru actualul preşedinte, sunt elocvente.

Pentru a-i mări atribuţiile, Primul ministru Adrian Năstase a emis o Ordonanţă de urgenţă, prin care a lărgit prerogativele procurorului general, care a pus imediat în aplicare mecanismul ce l-a făcut celebru, declarând primul recurs în anulare împotriva unei hotărâri judecătoreşti prin care un primar independent din oraşul Topliţa învinsese în alegerile locale pe reprezentantul PSD. A urmat apoi promovarea pe bandă rulantă a seriei de recursuri în anulare, iar scandalul care s'a declanşat a avut darul să arunce o rază de lumină asupra felului în care acest magistrat a înţeles să servească interesele PSD şi ale tandemului Iliescu-Năstase, afectând grav credibilitatea Justiţiei şi imaginea României.

Răspunzând unor critici în care era acuzat de promovarea în exces a recursurilor în anulare, Tănase Joiţă a declarat că este primul care ar dori să i se ia de pe umeri sarcina promovării acestor recursuri. Cine oare l-a împiedicat atunci să-şi depună demisia cerută insistent de un mare număr de ziare şi de cititori, după declaraţia sa în care a spus că are atâta onoare încât să demisioneze când va constata că a sosit momentul?

Poate fi vorba de sentimentul onoarei la un magistrat care motivează că mulţimea recursurilor în anulare pe care le-a promovat împotriva unor sentinţe definitive ale Curţii Supreme de Justiţie s'a bazat pe *"condamnări greşite"*, după ce aceste comdamnări au trecut prin câte trei organe de Justiţie superioare şi anume, Fond, Apel şi Recurs, epuizându-se toate căile obişnuite de atac? S'a văzut clar că instrucţiunile primite *"de sus"* au avut în vedere anularea tuturor condamnărilor date de Justiţie în regimul Constantinescu.

Cum este posibil ca un singur om numit de Preşedintele Iliescu să desfiinţeze anumite decizii finale care au trecut prin filiera câtorva instanţe superioare de judecată şi prin mâinile unui mare număr de magistraţi? Nu punem în discuţie importanţa recursului în anulare, cunoscând felul în care se dădeau verdictele în vremea dictaturii comuniste, dar se vede clar că acest instrument juridic este folosit astăzi în scopuri politice, în interesul celor care deţin pârghiile puterii. Datorită acestui motiv, un deputat a solicitat într'o luare de poziţie la Cameră demiterea actualului procuror general, deoarece *"a transformat Parchetul Curţii Supreme de Justiţie într'o armă de şantaj politic"*.

În statele în care Justiţia este cu adevărat independentă şi nu se află la discreţia oamenilor politici, mecanismul recursului în anulare se foloseşte numai în cazuri excepţionale, aşa-zisul recurs extraordinar, or, la noi numai într'un singur an (2001) Tănase Joiţă i-a declarat nevinovaţi cu ajutorul recursurilor sale pe 38 de condamnaţi definitiv, printre care foştii generali Stănculescu şi Chiţac, care urmau să execute câte 15 ani de închisoare pentru rolul jucat în înnăbuşirea în sânge a revoltei dela Timişoara. După propria-i mărturisire, în primul semestru al anului următor (2002), s'au primit peste 400 de recursuri în anulare, dintre care aproape trei sferturi au fost aprobate. Cel mai scandalos caz de recurs promovat de el a fost acela prin care a cerut achitarea a doi generali şi a unui căpitan condamnaţi definitiv pentru ordinul dat de ucidere cu premeditare a 50 de ostaşi în termen ai Unităţii Militare 0865 Câmpina, care veniseră în ajutorul Aeroportului Otopeni în evenimentele tulburi din timpul revoluţiei. Atunci au fost omoriţi cu sânge rece chiar şi militarii care mai mişcau sau gemeau printre cadavrele camarazilor măcelăriţi. Este firesc ca Ion Iliescu să fie interesat în achitarea acestor ofiţeri implicaţi în acel masacru, deoarece el este autorul sloganului cu *"teroriştii"* care atacau instituţiile de importanţă vitală ale Statului, cerând să fie apărate. Tot la fel de scandaloasă a fost şi repunerea în drepturi în urma unui alt recurs în anulare promovat de el, a lui Răzvan Temeşan, cel care a finanţat PSD cu banii Băncii pe care a devalizat-o.

După scandalul declanşat de Raportul *"Armagedon II"*, scandal relatat pe larg de agenţiile de presă din ţară şi din străinătate care au tras semnalul de alarmă asupra încălcării grosolane a dreptului omului şi a prezumţiei de nevinovăţie în România, procurorul general a semnat ordinul de ascultare a câtorva telefoane, printre care şi al unor jurnalişti. El a declarat într'o conferinţă de presă că interceptarea convorbirilor unor persoane implicate în această afacere, care s'a dovedit în final a fi o vendetă a primului ministru împotriva fostului director de cabinet al lui Emil Constantinescu, s'a făcut *"în baza Legii Siguranţei Naţionale"*. Întrucat în acel *"raport"* se cerea declararea averilor lui Adrian Năstase, rezulta că din punctul de vedere al procurorului general, bunurile premierului constituie secret de stat şi sunt ocrotite de Legea Siguranţei Naţionale, iar telefoanele celor care cer declararea lor trebue puse sub ascultare, ca al unor periculoşi terorişti ce ameninţă stabilitatea ţării. Acest lucru s'a dorit a fi o atenţionare la adresa celor care fac declaraţii prin care este demascată corupţia unor demnitari ai actualei puteri, că afirmaţiile lor pot fi considerate un atentat la siguranţa Statului şi autorii ridicaţi chiar şi de pe stradă, ca în timpurile regimului totalitar. În felul acesta încrengătura mafiotică dintre cei dela conducerea Justiţiei şi liderii actualului partid de guvernământ a ieşit la lumină şi nu mai trebue demonstrată axiomatic.

Datorită scandalului provocat de implicarea serviciilor secrete în interceptarea convorbirilor telefonice ale presupuşilor autori ai Raportului Armagedon II, PNL a cerut în parlament demiterea procurorului general care a emis mandatele de ascultare.

Tănase Joiţă a mai fost acuzat de abuz de către proprietarul de drept al vilei în care a locuit I.Gh. Maurer până în ziua morţii fără să plătească un leu chirie, tot pentru promovarea unui recurs în anulare, după ce proprietarul fusese repus în drepturi de către o instanţă judecătorească. Deasemenea, mătuşa procurorului Cristian Panait care s'ar fi sinucis, l-a acuzat de presiuni morale asupra nepotului său care instrumenta *"Dosarul Lele"*, solicitând redeschiderea procesului. În urma tuturor acestor fapte, în presă au apărut cuvinte deloc măgulitoare la adresa procurorului general, cerându-se demisia sau demiterea lui.

Se pune întrebarea, este normal ca în fruntea unor instituţii atât de importante ale Statului să fie numiţi oameni de casă ai liderilor actualei Puteri? Mai ales în Justiţie, unde trebue să slujească oameni necompromişi, cu un trecut ireproşabil, care să se opună din răsputeri încercărilor din partea politicului de a-i subordona. Se pare însă că actualii conducători ai ţării noastre s'au inspirat din practica fostului partid comunist de a marginaliza oamenii de valoare şi a promova în schimb pe cei compromişi şi incompetenţi, dar care fac sluji şi acceptă să dea sentinţe la comandă, în conformitate cu interesele celor ce deţin pârghiile puterii. Pentru toate aceste încălcări grosolane ale principiilor care stau la baza Statului de Drept, vinovaţi nu sunt cei care îndeplinesc ordinele primite *"de sus"*, ci cei care au trasat ca sarcină de partid realizarea acestor scandaloase înscenări juridice.

ROMÂNIA TRĂIEŞTE UN COŞMAR DEMOGRAFIC

Urmare din pag. 4

"Au luat în considerare populaţia de 22 de milioane de locuitori a României şi s'au gândit că această ţară ar putea deveni o a doua Polonie pentru industria pensiilor", se mai arată în articolul din *Financial Times*.

Totuşi, Violeta Ciurel, director general al ING Nederlanden, afirmă că administratorii de fonduri din România aşteaptă încă o legislaţie în domeniu.

Guvernul dela Bucureşti a elaborat un proiect de lege pentru ridicarea *"unui al treilea stâlp"* al sistemului de pensii, respectiv realizarea de contribuţii voluntare în cadrul unor fonduri private de pensii. Actul normativ ar putea fi înaintat în Parlament spre aprobare înainte de vacanţa de vară.

"Cel de-al doilea stâlp al sistemului - schemele de pensii pentru companii - a fost deocamdată ignorat de autorităţi", mai semnalează cotidianul economic.

Reprezentantul Băncii Mondiale apreciază însă că cel al treilea punct de susţinere este extrem de important pentrucă va pune bazele unei reglementări solide în domeniu şi va înlătura temerile create de precedentele experienţe ale Românilor cu fondurile de investiţii. *"La jumătatea anilor '90, Caritas - o schemă piramidală de investiţii - s'a prăbuşit, iar în luna Mai a anului 2000 fondul mutual FNI a făcut noi victime"*, aminteşte *Financial Times*.

"Va fi nevoie de o reglementare solidă care să împiedice apariţia fraudelor şi să liniştească oamenii, având în vedere că în mintea multora dintre Români colapsul fondurilor mutuale este o amintire încă proaspătă", a mai spus Florescu.

În schimb, Violeta Ciurel susţine că această a treia variantă va fi accesibilă numai unui număr redus de persoane, din cauza veniturilor limitate, motiv pentru care reprezentanţii industriei de pensii ar prefera cea de-a doua modalitate de constituire a pensiilor - schemele pentru companii.

Angelica Mihail, director în cadrul Casei Naţionale de Pensii, declară că Guvernul depune eforturi pentru a preveni o criză de amploare în sistemul de pensii. *"Am încercat să oprim avalanşa de noi veniţi, penalizându-i pe cei care ies mai devreme la pensie şi înaintând treptat vârsta standard de pensionare"*, a declarat Mihail.

Intenţia autorităţilor dela Bucureşti este ca vârsta de pensionare să crească la 60 de ani pentru femei şi la 65 de ani pentru bărbaţi, până în anul 2014.

Dan BITU

2004, 2007, ...

George BĂLTEAN

Uniunea Europeană se extinde cu tendința clară de cuprindere și unire a tuturor țărilor din Europa, cum era de altfel și de așteptat.

Aceasta înseamnă că toate țările din Europa, indiferent care sunt ele, vor intra în Uniunea Europeană. Intrare ce reprezintă o doar o problemă de timp. Prin această unire va exista *"O Europă". "Ce aparține împreună trebue să crească împreună".* Was zusammen gehört, soll zusammen wachsen (Willy Brandt).

Europa va fi *"un continent de Democrație, Libertate, Pace și Progres"* zice și repetă continuu Uniunea Europeană (ca să audă și surzii din Estul Europei). Nu am spus *"Europa de Est"*, cum le-a plăcut unora să spună.

Drumul unirii este lung și anevoios, după o istorie de mii de ani și sute de ani de înjghebare a națiunilor și statelor. Unirea a început imediat după cel de-al Doilea Război Mondial, ca o necesitate și reacție contra dezbinării și războirii, catastrofe care nu au adus decât jale în Europa. *"Unirea înseamnă putere"*, sau *"Unde-s doi puterea crește"*, cum zice poetul român; aceasta înseamnă că U. E. a început și ea ca o necesitate de apărare mai puternică contra oricărei agresiuni externe (amenințarea rusocomunistă de până la sfârșitul anilor '90), dar și ca o necesitate de lărgire a posibilităților de dezvoltare a economiei și vieții, tot mai internaționale, pentru care granițele unui stat au devenit o frână. Prin aceasta Uniunea Europeană devine o supraputere, care se va putea măsura cu America, Rusia (în curând China), care are, crescând, un cuvânt greu de spus pe plan internațional.

Uniunea Europeană are astăzi 15 state, iar la Copenhaga, capitala Danemarcei, s'a deschis în 12-13 Decembrie 2002, extinderea cu încă 10 state, începând din 2004. Aceste state sunt Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Cehia, Slovacia, Ungaria, Slovenia, Malta și Ciprul. Prin această U.E. va cuprinde 25 state. Ne uităm și căutăm zadarnic dacă România se găsește printre acestea. Nu, din păcate. România, țară europeană, cu un popor care dela Roma se trage și nu dela Istambul sau Moscova (poate aude și patriarhul Teoctist) și care s'a adăpat din cultura latină și mai ales din Paris și nu din cultura ruso-comunistă (poate află și culturnicii pcr), rămâne, zicem din nou, din păcate, pe dinafară. România și Bulgaria, care au fost cele mai sovietizate țări, vor intra în U.E. în 2007, dacă vor îndeplini condițiile cerute. Dacă nu, atunci în 2010 sau... S'a mai decis ca și cu Turcia, țară islamică, ce se găsește în cea mai mare parte în Asia, cu o altă cultură și tradiție decât cea europeană, creștină, să se înceapă negocieri de intrare. Nu auzim nimic de așa-zisa Republica Moldova, adică de Basarabia, care face parte din România, dezmembrată vremelinic de Patria-Mamă. Basarabia ar trebui cât mai repede să se reintegreze în România, pentru ca să intre în Uniunea Europeană în 2007. Aceasta ar fi și o dovadă de capabilitate pentru regimul dela București, ar demonstra lumii că România este o țară viabilă, care nu așteaptă doar să-i pice para mălăiață. Această reintegrare națională se încadrează total și perfect în spiritul de unire care a cuprins Europa. Europa va fi recunoscătoare guvernului și poporului român pentru această rezolvare.

România trebue să întreprindă ceva pentru a reocupa locul demn care i se cuvine în Europa, pentru a ieși din cadrul artificial creat de noi înșine, dar și de alții, de țară balcanică, orientală, înapoiată etc.

U.E. va acorda celor 10 state sus-amintite importanta sumă de 40.722 miliarde Euro drept ajutor, în vederea ridicării nivelului lor de dezvoltare. Aceasta înseamnă că cele zece state vor progresa și mai rapid decât până acum și deci diferența dintre aceste state și România va crește. Guvernul dela București a cerut U.E. să sporească și ajutorul dat României pentru ca și România să poată progresa și îndeplini condițiile de primire în U.E. în 2007.

U.E. lucrează intens și la dezvoltarea sa internă, la dezvoltarea intensivă de care are mare nevoie, mai ales în acest timp de o relativă criză economică. Trebue să ne așteptăm ca cele 10 state să producă și greutăți U.E., iar în cazul în care aceste greutăți vor fi greu de rezolvat în integrarea și dezvoltarea lor, se va amâna primirea de noi state, adică primirea României și Bulgariei în 2007.

În 21-22 Noembrie 2002 s'a votat la Praga invitarea a nouă state de a intra în NATO în 2004. De data aceasta, este și România printre ele. Acceptarea României are loc la cinci ani după intrarea Ungariei, Cehiei și Poloniei, țări vecine și fost comuniste, ca și România. Acceptarea este un proces normal de integrare, doar că NATO merge ceva mai repede decât U.E. Să sperăm că totul va decurge cu bine. România are nevoie urgentă de îmbunătățirea imaginii sale în Europa și în lume, iar această îmbunătățire se realizează la București și în întreaga țară și nu doar prin albume costisitoare și ziariști plătiți. Imaginea radiază în exterior prin realitate din interior, iar aceasta costă mai puțin. Ce ar costa dacă Justiția ar fi justiție, dacă hoții vor fi arestați, dacă corupția (hoția pe românește) va fi lichidată, dacă libertatea presei ar fi așa, ca în Vest? Nu ar costa nimic, dar ar aduce mult venit țării. Apoi, se consideră în Vest că în România există un singur partid, ori, nu poate exista *"democrație unipartidică"* și de aici, impresia că există *"dictatura"* unui singur partid. Partidulețele existente sunt mici filiale ale PSD. Este absolută nevoie de un partid mare de opoziție, care împreună cu cel guvernamental să ducă țara înainte. Mentalitatea de *"noi ne facem că..."* nu și mai are locul. Ori vrem să fim Europeni, ori rămânem orientali...

DELA O REVOLUȚIE, LA O CONTRA REVOLUȚIE ÎN ROMÂNIA

Eugen EVU

Au trecut, iată, 13 ani dela tulburările revoluționare din România, soldate cu prăbușirea regimului ceaușist. Nicăieri în lume, nu a fost o mai mare risipă de scrieri (presă, cărți etc.), atingând grotescul și sporind și mai tare ***confuzia***, ceea ce vădește cert că a avut loc ***o uriașă diversiune***. Ea apariție, complex, ***în primul rând serviciilor secrete ceaușiste***, cu predominanță ***celor cu ținte politice***, adică Securității care ***deviase, însărcinată de liderii ceaușiști, în grave încălcări ale drepturilor omului, pricinuind milioane de victime***, prin ***persecuții, distrugerea*** destinelor, ***instaurarea*** fricii și a urii și a dezbinării între cetățeni etc. Tot ce a urmat anului 1989, este doar ***efectul***, consecințele acelei diversiuni; însăși revoluția, începută la Timișoara, a fost apoi confiscată de aspiranții la putere, inclusiv de o parte de răsculați (vezi afacerea delirantă a organizațiilor de foști revoluționari, revenită recent în dezbateri publice și fiind tot un efect al acelei diversiuni!)... la București, după o săptămână de apeluri disperate întru solidarizare, strigătul Timișoarei a fost auzit târziu; nucleele noii puteri s'au luptat fățiș sau de-a surda, ***s'au făcut negocieri etc., urmarea fiind constituirea FSN, preluarea puterii, prin inconfundabile mijloace contrarevoluționare!***

Principalul argument care a *"justificat"* pactul dintre ***aspiranții noii puteri și chiar o parte din Securitatea ceaușistă, cu liota informatorilor și a agenților acoperiți*** (vezi dosarele dela CNSAS București), - a fost ***"primejdia dezbinării statului"***, așa cum a urmat în fosta Iugoslavie. Rămâne ca istoricii să comenteze și să concluzioneze asupra acestor lucruri. Acum, ***România continuă să suporte***, din nefericire, ***urmările monstruoase ale acelor "căderi la'nvoială"***, motivate de *"liniștea Dumneavoastră, cetățeni"* (citat din **Iliescu**).

Că serviciile secrete sunt necesare oricărui stat, este adevărat, numai că, în opinia noastră, era obligatoriu să se ancheteze, face lumină și incrimina legal, zelul criminal al unora dintre activiștii și securiștii abrutizați ai ceaușismului, nicidecum să se opteze pentru acel PACT MONSTRUOS, conform vicleniei bestiale a unor securiști și altor elemente execrabile din structurile fostului regim!

Mai opinez că, date fiind delirantele lupte la ordinea zilei, revenite amplu la ordinea zilei, anno Domini 2003 (!), între tot soiul de organizații (pare-se peste 200, în țară), de *"luptători"*, majoritatea fiind ***infiltrate*** de profitori, clientelă, foști (sau actuali) informatori ai serviciilor secrete (fenomenul fiind acut și ***în toate partidele înființate de astfel de lași, venali și îmbogățiți prin rapt***), se impune ***O LEGE URGENTĂ***, indiferent din partea cărui partid pretins sau real democratic ar veni: ***toate persoanele care au supraviețuit persecuției turbate ale fostei Securități, ori ale partidului ceaușist, să fie identificate prin dovezile din Arhivele SRI (CNSAS), acordându-li-se cel puțin egal cu autenticii răsculați din Decembrie, drepturi de reparație morală și materială, lor sau familiilor lor grav afectate de abuzurile celor de mai sus!!***

Dacă, după 1989, valurile de guvernanți, baza *"capitalismului actual românesc"*, îmbogățiții și profitorii venali, au făcut ***pactul cu diavolul***, atunci este moral, justițiar, să ofere și celor îndelung hărțuiți, ***tocmai de "aliații" lor din Decembrie*** și apoi, măcar această lege reparatorie, evident parțial.

Nenumărate destine au fost definitiv distruse, au fost mutilate vieți, mulți supoartă consecințe inimaginabile, iar în țară domină, la nivelul a cel puțn două generații (biologic vorbind!), FRICA, suspiciunile, teroarea psihică, absența gravă a oricărei solidarități naționale, vidul creat în conștiințe, după triumful Marii Minciuni, în numele unității statului!

Ceea ce a început a fi o Revoluție, plătită cu sânge nevinovat, ***a devenit așadar o contrarevoluție***. Cei definitiv loviți de acest pact inadmisibil, trebue să știe, în fine, ce s'a petrecut și ***să reconsidere, conștienți, starea propriei națiuni, cine și când a lovit astfel în istoria națiunii lor.***

Fie să rezolve Justiția Română, cu sprijinul vital din Europa Liberă, spre care accedem, reinstaurarea Adevărului.

Fenomenul corupției, altfel, va continua cu efect de avalanșă, obiectivele vitale ale României nu vor fi atinse decât eventual cu ***nemai-suportabile sacrificii din partea majorității populației.***

Organismele occidentale au tot interesul de a se lămuri lucrurile în această direcție firească, pentru a NE PRIMI în Europa și în NATO, fie și în ceasul al 13-lea, ***ca pe o națiune iubitoare și trăitoare de Adevăr.*** Așa să ne ajute Dumnezeu!

Imaginea României este din păcate încă nefavorabilă în Germania, afirmă oficialii germani

Imaginea României este, din păcate, nefavorabilă Românieі în Germania, unde persistă, încă, șabloanele despre regimul comunist, copiii străzii și sărăcie, iar acestea sunt un obstacol în dezvoltarea unor relații firești de afaceri, a declarat directorul general al Camerei de Comerț Româno - Germane, Dirk Rutze, care s'a adresat unui important număr de investitori români și germani reuniți la București.

În prezența negociatorului șef cu Uniunea Europeană, Vasile Puşcaş, Dirk Rutze a prezidat întâlnirea anuală a Camerei de Comerț Româno - Germane (CRG), abordând problemele actuale ale mediului de afaceri românesc.

Rutze și-a exprimat surprinderea privind unele informații potrivit cărora vama română va fi închisă pentru comerțul cu mărfuri timp de două săptămâni, în perioada sărbătorilor de iarnă, apreciind că această situație poate afecta imaginea României, cu atât mai mult cu cât autoritățile au negociat recent Capitolul cu UE privind libera circulație.

Oficialul CRG a spus că oamenii de afaceri germani care activează pe piața românească sunt afectați de această măsura, pentrucă ei fac afaceri și în domenii în care fluxul de mărfuri trebue să se deruleze nonstop.

"Vă rog Domnule Puşcaş să analizați în Cabinet dacă este bine ca granițele pentru traficul de mărfuri să fie închise timp de două săptămâni și dacă aceasta este o mișcare inteligentă pentru o țară care vrea să devină membru UE", a spus Rutze.

Negociatorul cu UE, Vasile Puşcaş a dat asigurări că vămile vor lucra normal și că sunt doar zvonuri informațiile potrivit cărora frontiera va f. închisă pentru traficul de mărfuri și afaceri, timp de 14 zile, până pe 6 Ianuarie 2003.

"Granița va funcționa. Nici o vamă nu va fi închisă. Toate știrile acestea sunt un paradox și ele fac parte din parfumul de zvonuri al Bucureștilor, dar nu sunt reale. Am să-l informez, totuși, pe primul-ministru în legătură cu dorința oamenilor de afaceri germani", a spus Vasile Puşcaş.

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI ACEST ZIAR

TRADUCERI LEGALIZATE (Certified Translations)
ENGLEZA - FRANCEZA - ROMÂNA

- ACTE EMIGRARE - SPONSORARE
- DIPLOMĂ, FOAIE MATRICOLĂ FACULTATE - LICEU
- CERTIFICAT NAȘTERE - CĂSĂTORIE - DIVORȚ
- RESUMÉ - C.V.
- ANUNȚURI, RECLAME, BROȘURI, MANUALE
- PAGINI WEB IN HTML

POST-SCRIPTUM TRANSLATIONS
Tel: 416-587-6603
http://PostScriptum.Netfirms.com

PĂCATUL CAPITAL AL UITĂRII

Radu DUNĂREANU

Cu foarte mulţi ani în urmă, fiind încă în Europa, când cartea regretatului D. Bacu *"Piteşti"* era deja apărută (şi ulterior tradusă excelent în engleză sub titlul *"Antihumans"*), deşi ştiam ceva despre reeducarea de-la Piteşti, Canalul Sângelui şi Gherla totuşi citind-o, am rămas şocat. Având onoarea de a împărţi celule ale Securităţii cu nişte bărbaţi deosebiţi ca Doctorul N. Burlacu - implicat în *"lotul"* luptătorilor din Făgăraş (Ion Gavrilă) sau Simion Ghinea implicat în aşa-zisul *"lot"* de refacere a comandamentului legionar (Puiu Atanasiu), amândoi acum trecuţi în lumea dreptilor, am avut şansa de a avea o înţelegere, înaintea multor altora, a tragediei reeducării. Şi totuşi, am fost şocat! Pentru a vedea ce efect poate produce o asemenea carte asupra unor cititori total neavizaţi, am dat prietenului meu mai tânăr, John, de curând scăpat din raiul clasei muncitoare, să citească *"Piteşti"*.

A citit-o într'o noapte şi a doua zi l-am găsit cu capul sprijinit în mâini, repetând pentru el: suntem vinovaţi, toţi suntem vinovaţi...

Am vrut să ştiu de ce îşi asumă această vinovăţie şi mi-a răspuns cu o frază care nici azi nu pot s'o uit: *"pentrucă nu am ştiut, pentrucă nu am vrut să ştim"*...

Scriind acum câtva timp despre falsificarea istoriei prin degradarea culturii (CR-Dec.2002), câte cineva a comentat, de altfel destul de justificat, că nu este esenţială pentru calitatea operei unui scriitor comportarea lui morală or - cum altcineva mi-a menţionat, indiferent de ce a scris *"colaboraţionist"* Arghezi, totuşi el va continua să-l citească.

Sunt absolut de acord că anumite deficienţe de caracter ale unui creator nu ne vor opri să-i apreciem opera. Ştim cu toţii că Eminescu nu a fost călugăr, că nici Dumas tatăl n'a fost sfânt, Shakespeare model de virtute, iar Mozart nu putea fi model pentru icoană, vieţile private ale lui Leonardo sau Michelangelo au fost destul de neconformiste şi exemplele pot fi înmulţite.

Atunci?

Când mă refeream la degradarea culturii româneşti în timpul anilor de ocupaţie comunistă, aspectul şocant nu este acela că scriitorii menţionaţi (şi încă mulţi alţii) nu au fost uşi de biserică ei, scriitorii nu au fost imorali, în sensul restrâns al cuvântului, nu a fost important dacă au avut amante, au fost alcoolici sau obsedaţi de nu ştiu ce perversiuni sexuale, ei, scriitorii au făcut - direct, conştient sau mai puţin public - acte de trădare naţională, pervertind cultura şi istoria în favoarea unei puteri de ocupaţie care voia tocmai aceasta: pervertirea şi distrugerea unei naţiuni.

Întrebarea pe care mi-o pun este: trebue să trecem cu vederea această trădare, să le eradicăm opera sau să-i îngropăm în totală uitare?

Răspunsul trebue să-l găsească şi să-l aplice cetăţenii români din ţară, eu, exilatul fără cetăţenie română, nu pot să-mi arog dreptul de a da sfaturi.

Vreau numai să subliniez primejdia uitării.

Sunt de acord că nimeni nu mai citeşte azi maculatura lui Sadoveanu de tip *"Mitrea Cocor"*, dar Sadoveanu a fost direct implicat în încercarea de slavizare a limbii şi în oprimarea altor intelectuali care încercau cel puţin să nu colaboreze cu puterea de ocupaţie. Arghezi a girat cu numele său propaganda sovietică referitoare la (ne)retrocedarea tezaurului naţional furat de ei în timpul primului măcel mondial.

Mulţi cărturari români au avut (sau încă mai au) o foarte bună impresie despre ei, se consideră o castă privilegiată care are nevoie să scrie, ca peştele de apă. Din cauza aceasta unii, chiar şi după închisori atât de nemeritate, au inceput a publica intens, începând cu mici compromisuri şi terminând în mocirla ideologică a justificării marxismului. Fusesem mândru că i-am cunoscut prin lagăre şi celule, am fost trist apoi când am văzut că, unii, ajunseseră glorii ale cultului depersonalizării.

Cei care au colaborat la degradarea culturii, mai târziu se justificau: ...da, e drept, am cam scris pe linia marxismului, am cam colaborat la făurirea (non)culturii socialiste dar - ehei - am făcut-o cu grijă, strecurând *"idei subversive"* pe ici şi pe colo, de fapt prin colaborare noi am înţeles un protest fin, disimulat... etc.

Cam stranie semantica şi abstracta disimulare. Cu astfel de *"proteste"* cărturarii de frunte ai ţării în care am trăit mi-au otrăvit tinereţea sufletului meu şi reziduurile acestei otrăvi se resimt şi azi la generaţiile de după mine.

Uitarea, acest păcat capital, face şi mai tristă istoria destul de tragică în care trăim şi în care lumea şi-a ieşit din ţâţâni şi ceva e putred nu numai în Danemarca.

Dacă vrem să trăim în istorie, cărturarii cinstiţi ai României ar trebui să revigoreze memoria trecutului, să nu o îngroape în uitare, să contribuie la scrierea istoriei şi să nu lâncezească în turnuri de fildeş estetice, să participe la scrierea istoriei cu pasiune politică, pentru ca - debarasându-ne de trecutul dubios - să redevenim liberi.

Dacă vrem să fim.

Să admitem că cineva se va incumeta să scrie o istorie a *"culturii"* din timpul ocupaţiei comuniste. Cum va putea să includă ca făuritori de cultură nume care ar trebui respectate datorită calificării profesionale, dar care se anulează prin participarea voioasă la borhotul cultului personalităţii?

Am să dau câteva exemple, la întâmplare şi pe scurt.

Geo Bogza - nici înainte de moarte nu s'a putut opri să nu fie penibil: *"...la temelia epocalelor construcţii de pe malul mării se află gândirea preş. Ceauşescu, ctitor de noi şi grandioase porturi..."*

Acad. Rosetti - după vizitarea canalului cel nou (făcut cu... *"muncă voluntară"*) uitând de Canalul Sângelui de care ştia foarte bine: *"... sub impresia entuziastă a celor văzute... bla, bla, bla... tov. Ceauşescu... creator al unei lumi fermecate... etc."*

Edgar Papu - pe care mi-l aminteam sensibil explicând drama lui Romeo şi-a Julietei sale, sau având o teorie originală asupra esenţei tragediei lui Othello - nu pierde ocazia de a se arunca în mocirla *"culturii socialiste"*, deşi nimeni nu-l împungea cu baioneta dela spate, vorbind despre Ceauşescu: *"...exemplu de dinamism creator nesecat... om al amănuntului practic, al neobositului calcul de detalii şi totodată vizionar al proporţiilor grandioase..."*.

Aş putea continua cu exemplele ad nauseam.

Marile căderi morale sunt precedate de mici şi continui compromisuri care, în cazul multor cărturari români, nici măcar nu au fost forţate.

Înţeleg foarte bine că populaţia a uitat de câte o limbă de lemn, cum zice Goma, ca fostul *"modernist"* Virgil Teodorescu, ejusdem farinae.

Dar nu înţeleg cum au putut să-l uite pe poetul de curte Adrian Păunescu? Oare memoria poporului român este atât de viciată încât nu numai că *"uită"* deströmbălarea lui ideologico-poetică, improşcată săptămânal pe ecranele TV, dar îl şi avansează, făcându-l politician? Căci acum nu mai putem spune că s'au *"furat"* alegerile.

Iar dacă unii l-au votat pe Păunescu pentru, hai să zicem, o oarecare îndemânare în versificaţie, nu înţeleg însă cum lumea l-a uitat pe *"poetul"* C. Vadim Tudor şi l-au elevat la rangul de senator, şef de partid, aproape că era să fie şi preşedinte al ţării. Căci nu trecuseră prea mulţi ani dela unele mostre de versificaţie citate mai jos: *"...aceasta-i Ceauşescu, erou pe timp de pace / izvor al demnităţii şi meşter făurar / ...ii datorăm atâtea: canalul şi metroul / şi transfăgărăşanul, şi case ca'n poveşti / plat - forme, irigaţii şi încă foarte nouI / proiect de centru civic în vechii Bucureşti..."* etc, etc...

Presupun, că nu trăiesc în România ca să citez exact, dar dacă şi discursurile sale *"electorale"* au aceeaşi valoare ca şi poezia sa, apoi România îşi merită soarta şi politicienii pe care îi are!

Nu vreau să fiu părtinitor şi să vorbesc numai despre prostituarea scriitorilor. Nu numai mânuitorii de condei au decăzut în fostul resere, ci şi mulţi alţii.

Cu ani în urmă (în Decembrie 1984) am scris despre *"medicina sclaviei"*, referindu-mă la colaborarea medicilor în procesul de umilire şi dezumanizare a femeilor din ţară, obligate de a deveni unelte de reproducere. Mă întrebam atunci: ce s'ar fi întâmplat dacă doctorii ar fi refuzat să *"îndeplinească linia partidului"*? Ar fi fost trimişi toţi în spatele sârmei ghimpate şi ar fi adus partidul alţi doctori din Albania?

Continuare în pag. 9

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• Poftim, zic în sinea mea, poftim de citeşte în fugă (şi pe sărite) gazeturi, roşaprinse din cumplita iarnă 1953. Dau filă cu filă, aproape pe nerăsuflate, trudit şi scârbit: cine strică, soro, dacă nu le-am citit atunci, la timpul potrivit?!

• Aşa, ei da, mor de curiozitate să văz, bunăoară, dacă-i consemnată măcar, acolo, într'un ferpar, moartea (la Sighet) a lui Iuliu Maniu şi (în Exil) a unui vechi combatant naţionalist, doctorul în drept şi eseistul Crişu Axente. Nici pomeneală! Organele *"organelor noastre"* nu se gândeau în Februarie '53 la unii ca aceştia. Ei se gândeau atunci la aniversarea *"marii victorii dela Stalingrad"* (obţinută, fie vorba'ntre noi!, cu sprijin vârtos al *"imperialiştilor americano-englezi"*). Şi la *"eroii ceferişti"* grivizeni din '33. Şi la *"Ziua Armatei Roşii dezrobitoare"* (v. făcătura scriitoricească a lui I. Istrati, *"Oraşul eliberat"*). Noi însă ne gândim. Şi la tragica soartă a liderului ţărăniştilor şi la strănepotul tribunului Axente, camard de luptă al lui Avram Iancu, *"Craiul munţilor"*. Şi atunci. Şi acum. Şi totdeauna! Dar, repet, pentru majoritatea Românilor nu prezintă interes, nici atunci, nici acum, aniversarea semnării Tratatului sovieto-român. Doar aşa, prin prisma paralelismului cu apropiata semnare a unui nou tratat ediţia 2003... De astă-dată, ruso-român! Şi nici *"autodizolvarea"*, la 7 Făurar, a *"Frontului Plugarilor"*, moşită la Deva în anul 1933 de către moşierul roşu Petru Groza. Veşnică nepomenire!

• Listarea *"ataţătorilor la război"*, în cap cu Ike Eisenhower nu aducea nimic nou sau neobişnuit. Însă ştirea despre *"sentinţa aspră şi dreaptă, primită cu satisfacţie profundă de oamenii muncii"*, dată de Tribunalul militar teritorial Ploieşti în procesul unui grup de 24 de *"spioni şi sabotori din industria petroliferă"* (În frunte cu *"trădătorii"* Atanasie Cristodulo, Const. Mătăsaru, Cezar Petrescu, Al. Alexandrini, Petre Petrişor, Const. Capşa), o-ho! Informaţia asupra *"valului de teroare fascistă în Franţa"* - plictisitoare, securistică, diversionistă (se vede dela o poştă). Însă cea comunicând ruperea relaţiilor diplomatice ale U.R.S.S-ului cu Israelul, în urma explodării unei bombe la Legaţia sovietică din Tel Aviv - deosebit de relevantă în context istoric.

• Nu interesează, cred, nici cât negru sub unghie lălăielile dela *"consfătuirile"* ceferiştilor şi cadrelor didactice, citibile cu ochii închişi: ce era mai de aflat nou? Aa, vânturarea în presa reperistă a ideii *"unităţii europene"* sub umbrelă sovietică - daaa... (pour comparer!).

• Aşa, din pură curiozitate... istorică, e de parcurs *"studiul savantului sovietic"* M. Mitin (tipărit în revista cominformistă *"Pentru pace trainică, pentru democraţie populară"*, nr.8): *"Agentura sionistă a imperialismului american"*. În el se aduc *"probe irefutabile"* cum că *"lumea financiară evreiască din SUA l-a finanţat pe Hitler înainte de venirea lui la Putere"*. Ca de altfel şi revoluţia bolşevică (cf., de pildă, şi Werner Sombart *"Sozialismus und soziale Bewegung"*, Iena, 1920). ***No comment!***

• Da, din curiozitate etică, lecturabil ni se pare editorialul scinteist de pe 14 Februarie, *"Marea prietenie sovieto-chineză"*... Din curiozitate psihiatrică: aflăm ce legătură poate fi între *"uneltirile agresive ale imperialismului"* şi ţările din Balcani, Iugoslavia şi Grecia, şi anume ce proorocea I.V. Stalin relativ la: *"condiţiile de pregătire a trecerii la comunism"* (!?!) din curiozitate acu' estetică, la ce lucrau pe-atunci marii şi laţii scriitori realişti-socialişti? C. Potângă, la nuvela *"Tinereţe"*, inspirată din viaţa junilor ceferişti; M. Popescu însăila portretul literar al unei zidăriţe; Ieronim Copilaş înjgheba o nuvelă *"scoasă"* din *"traiul fericit"* al studenţilor din R.P.R. (aleşi pe sprânceană) trimişi la studii în URSS, P. Roman (coincidenţă de nume cu ex-premierul postdecembrist), la evocarea *"Am văzut zorii comunismului"* (ce vedenii sinistro-ridicole mai aveau autorii oficiali ai *"obsedantului deceniu"*!)

Destul? Destul. N.B. Astea nu's curiozităţi de cumătră. Sunt absolut de necesare informaţii, repere, referinţe *"culturale"*, cu materialul cilentului, despre un *ieri-alaltăieri* coşmăresc. Pentru a preîntâmpina un mâine asemănător, în condiţiile în care *astăzi* re-comunizarea (cel puţin ideologică) a societăţii pare-se a face casă bună cu euro-integrările bastarde pe spinarea grosului românimii nădăjduitoare.

CORUPŢIE FĂRĂ CORUPŢI

Mircea CAPĂŢÂNĂ

Noii guvernanţi dela Bucureşti au făcut tot felul de promisiuni, că vor clădi o societate bazată pe adevăr, lege şi morală, vor sancţiona pe toţi excrocii care au jefuit economia naţională şi vor recupera bunurile sustrase. Realitatea este cu totul alta. Nimic nu s'a realizat din ce s'a promis. Parchetul nu a rezolvat nici un caz de corupţie. Procurorii s'au străduit să administreze probe pentru a refuza pornirea procesului penal. Judecătorii, în cazurile primite spre soluţionare, au pronunţat sentinţe de achitare şi punere în libertate a profitorilor. Toată lumea ştie că Poliţia, Justiţia şi Parchetul nu sunt străine de plaga corupţiei.

Pentru a veni în ajutor, guvernul printr'o ordonanţă de urgenţă - procedeu antidemocraric, caracteristic regimurilor totalitare - a abrogat legea care incrimina bancruta frauduloasă. Ca atare, corupţia în domeniul bancar nu se sancţionează. Nu există nici o lege penală care să pedepsească acest gen de corupţie. Actul de complicitate al puterii cu miliardarii tranziţiei, care au deturnat o mare parte din venitul naţional se produce într'un moment când guvernanţii pretind că instituţiile statului sunt angajate pentru asanarea morală şi socială a societăţii. În realitate, guvernanţii cred în zicala dâmboviţeană: *"Câinii latră, caravana trece"*. Puterea pretinde că a elaborat un plan, declarând război corupţiei, oamenii, însă, sunt sceptici că se va realiza ceva concret în afară de multă vorbărie.

Guvernanţii nici nu se gândesc să se ocupe de corupţia din propriile rânduri, întrucât, susţin ei, nu ar fi normal să lovească în prieteni şi susţinători financiari. Despre corupţia din rândurile serviciilor de informaţii externe şi interne nimeni nu discută pentrucă, cu o parte din banii spălaţi sunt subvenţionate operaţiunile speciale pentru înfrumuseţarea imaginei noii puteri pe plan extern, activităţile de propagandă şi influenţă - *lobby* -, sprijinirea grupurilor loiale laice şi cultice din emigraţie.

Indiscutabil că miliardarii de hârtie sunt opera clanului Iliescu, care a planificat jaful naţional. Problema care se pune însă este legată de verticalitatea morală a guvernanţilor. Vor ei binele ţării, atunci depolitizează corupţia şi aplică legea la toţi excrocii tranziţiei, indiferent de culoarea politică. Dacă urmăresc doar interesele personale, cum să-şi menţină puterea şi să creieze alţi miliardari prin furt din bunurile statului, atunci au toate şansele să-şi piardă credibilitatea şi să demonstreze că totul a fost demagogie, minciună şi praf în ochii oamenilor. Devin corupţi neruşinaţi care dau lecţii de morală. Orice speranţă de a redresa corabia devine inutilă. Deocamdată, există corupţie fără corupţi.

UN PARTID POLITIC INCORUPTIBIL PENTRU ROMÂNIA

——— Florin Oprea SĂLCEANU ———

Societatea românească aşteaptă de mult apariţia unui partid incoruptibil, un partid format din politicieni incoruptibili, interesaţi doar de împlinirea morală şi economică a României. Acest partid trebue să fie foarte transparent în activitatea sa, pentru a nu mai da naştere la interpretări pline de suspiciuni din partea electoratului. Există partide politice fragmentate, care nu au un program politic stabilit şi credibil. Liderii acestora sunt interesaţi doar să acapareze puterea inoculată de propaganda ceauşismului. Aceşti lideri au avut în anii totalitarismului funcţii de formare a *"pepinierei de pionieri"* în spiritul *"masei de manevră"* şi continuă să trăiască şi să acţioneze pe principiul *"gândul să fie până la limita frunţii"* şi din această cauză apar fenomenele de stagnare din punctul de vedere economic şi social.

Societatea românească rătăceşte prin meandrele istoriei întru regăsirea propriei personalităţi. Sute de mii de indivizi sunt manevraţi de o armată de *"instigatori"* susţinută moral şi financiar chiar de aceşti bolnavi de putere: la fiecare pas făcut pe stradă, în centre de cultură sau în casele Românilor, după o vreme de dialog divers, brusc, se lasă o apatie ciudată şi pe neaşteptate răbufneşte nostalgia după vremurile spaimei prezente la orice oră din noapte, dar când toţi aveau *"şansa unui concediu la mare sau la munte, la un loc de muncă asigurat şi la permanenta supraveghere a Securităţii etc."* Este de neimaginat cum încă mai gândeşte şi acum o parte dintre Români. Se înţelege că această parte de Români este bolnavă şi nu mai are puterea să se ridice deasupra mentalităţii de fiinţe umane mediocre. Împotriva acestei stări existenţiale trebue ca diferitele organisme ale societăţii civile, împreună cu Biserica, să deschidă calea unui dialog mai amplu, un dialog al societăţii deschise spre valorile universale ale Democraţiei.

NOTĂ: Imediat ce s'au ridicat barierele privind vizele pentru Românii ce vor să călătorească liberi prin ţările europene, au apărut traficanţi de handicapaţi, organizaţi în clanuri mafiote, stabilindu-şi *"activitatea deviantă"* nu numai în toată Europa, ci şi în SUA. Lipsa respectului pentru demnitatea umană, faţă de muncă, a dat naştere unor astfel de monştri cu *"faţă umană"*, umbrind cu nerușinare frumusetea morală a naţiunii române.

Pentru ca societatea românească să îşi regăsească identitatea, pierdută în perioada cât a fost *"colonie sovietică"*, trebue să creeze posibilitatea de a se pune în valoare tot ceea ce a avut mai bun în vremea regatului. Majoritatea Românilor trăiesc orbiţi de istoria falsificată de totalitarism, iar organismele societăţii civile împreună cu Biserica trebue să se implice pentru a scoate adevărul la lumină, să elaboreze un program eficient pentru a da viaţă unui partid politic incoruptibil, format numai din oameni cu o structură moral-creştină, interesaţi de prosperitatea naţiunii, de valorile autentice ale Democraţiei, pe care Europa le susţine şi le dezvoltă de sute de ani. Rămâne de văzut ce va face PNŢCD: va merge pe linia omului politic care a fost Corneliu Coposu?, sau... Societatea românească trebue să îşi găsească foarte repede vibraţia autentică a Miracolului Român, pentrucă Dumnezeu i-a sortit să îl DESĂVÂRŞEASCĂ.

CRIZA DIN SISTEMUL MEDICAL

Medicii de familie au ieşit în stradă să protesteze împotriva noilor reglementări care le scad drastic veniturile. Guvernul a preluat Casa de Asigurări de Sănătate şi a redus cheltuielile pentru asistenţa medicală primară, declarând că nu sunt bani destui. Foştii administratori ai Casei de Asigurări de Sănătate au susţinut însă că banii au fost deturnaţi către fondul de pensii aflat în deficit. Aceasta pare explicaţia cea mai plauzibilă de altfel.

Fondurile de pensii sunt de ani buni pe marginea prăpastiei şi guvernul nu a îndrăznit să introducă sistemul de pensii private. Este o acerbă competiţie pentru aceşti bani potenţiali. Societăţi bancare mari au venit în România gata pregătite să intre pe această piaţă generoasă a administrării fondurilor de pensii, dar guvernul a stopat pregătirile. Sindicatele s'au opus pe faţă administrării private, dar în spate au cerut să preia ele administrarea banilor. Între timp, guvernul a trebuit să împartă banii puţini de care dispune şi a hotărît, se pare, deşi nu a recunoscut oficial acest lucru, să ia din contul sănătăţii şi să treacă la pensii, relatează postul de radio *Deutsche Welle*.

Semnalul a fost dat mai demult, atunci când s'au redus subvenţiile pentru medicamente. Primul ministru era uimit că se cheltuie o grămadă de bani pe medicamente cu nume de discotecă, după cum s'a exprimat el, referindu-se la *"Tanakan"* un medicament care activează circulaţia sangvină cerebrală, fiind prescris de regulă bătrânilor. Aceştia l-au antipatizat de atunci pe primul ministru, dar guvernul şi-a continuat planurile de economisire, reducând şi subvenţiile pentru copii.

Cu toate că oficial ministrul Sănătăţii declară că medicamentele pentru copii vor fi în continuare subvenţionate, acest lucru nu se întâmplă decât parţial. Restricţiile au continuat, ajungând şi la banii medicilor de familie.

Medicul de familie este, fiscal vorbind, pe cont propriu, în sensul că îşi administrează singur cabinetul, îşi angajează asistente, femei de serviciu, îşi plăteşte cheltuielile de întreţinere. El trebue însă să facă dovada că are un anumit număr de puncte transformabil în bani. Or, guvernul a redus valoarea unui punct cu vreo 40%. Este o lovitură severă dată medicului de familie.

Dar partea cea mai proastă a acestui sistem este atmosfera morală negativă în care este nevoit să trăiască medicul de familie. La Casa de Asigurări este privit cu circumspecţie, cerându-i-se dovezi cantitative. La administraţia financiară este şi mai rău, ei fiind trataţi ca potenţiali evazionişti. Şi, în sfârşit, pacientul este şi el nemulţumit că nu mai primeşte reţete gratuite şi că medicul nu vine în vizită atunci când doreşte. Dacă un medic de spital şi-a păstrat siguranţa materială şi prestigiul social, un medic de familie a ajuns să trăiască la marginea unei societăţi de tip vechi şi strict etatizate, dar fără să fi intrat într'o lume liberă, pentrucă depinde în continuare de sistemul asigurărilor de stat. Medicul de familie preia, de fapt, asupra lui toate neajunsurile sistemului medical actual. Mai e mult până la adevărata liberalizare a practicii medicale din România.

Astăzi există cabinete medicale, clinici şi spitale particulare. Dar regula este aceea că un medic care lucrează în spital îşi face şi un cabinet particular. Iar o secţie de spital privată se face ca anexă la spitalul de stat. Medicul are, aşadar, o slujbă sigură la spital, de unde îşi recrutează şi clientela pentru cabinetul particular. Este o ambiguitate care blochează perfecţionarea asistenţei medicale, pentrucă sistemul privat, pe cale de formare, nu concurează cu sistemul de stat, ci, de fapt, îl paraziteză.

PĂCATUL CAPITAL AL UITĂRII

Urmare din pag. 8

Un arhitect care, odată, a aplaudat *"directivele"* marelui gângav cu privire la construirea unor blocuri pe litoral care să *"aibă toate cele patru laturi îndreptate spre soare"*, m'a apostrofat după ce se aşezase comod la Paris că eu, necalificatul întru ale artei, nu pot să înţeleg *"frisoanele estetice"* (citatul este autentic) ale arhitectului în faţa planşetei de desen şi care îl face pe arhitect să *"creeze"* indiferent ce. De aceea, cred eu că, am ajuns posesorii acelor catastrofice şi hidoase clădiri care, într'o lume normală, ne vor costa mai mult să le demolăm ca să arătăm lumii şi o faţă civilizată a arhitecturii româneşti.

Dacă Caligula şi-ar fi realizat visul nemuririi şi deităţii sale, contemplând *"arta plastică socialistă"*, ar fi leşinat de invidie privind destrăbălarea cu ulei pe canvas ale unor *"realizări"* semnate de Z. Dumitrescu *(Omagiu)*, Wanda Mihuleac *(Triptic)*, Eugen Popa (alt *Omagiu*) Traian Bădean (cu portretul măreţului fiu pe un fundal de baraj) Geta Marinescu (*Marşul Păcii* unde gângavul e pictat ca Sfântul Spirit pe o boltă de catedrală), Eugen Palade *(Primăvara)* şi altele semnate de N. Groza, Gh. Apostol, C. Niţescu şi încă mulţi alţii. La un moment dat până şi talentatul Brăduţ Covaliu s'a amestecat în această cocină plastică.

Or mai fi trăind ei, oare? Unde le este depozitată sau expusă *"opera"* lor, care ar constitui ruşinea istoriei unui popor batjocorit şi înfometat?

Alţii însă, cu coloana vertebrală mai dreaptă, ca brăileanul Nicăpetre sau Mihai Mircea Ciobanu, ca să numesc numai doi, au preferat să se exileze în loc să colaboreze, iubind mai mult libertatea artistică decât o iluzorie şi efemeră glorie controlată.

Cred că noţiunea justificatoare de *"cultul personalităţii"* care caută să explice *"forţarea"* intelectualilor în intrarea *"pe linie"* ar fi mai propriu să fie înlocuită cu *"cultul ipocriziei"*.

Uitarea perversă, acest defect esenţial al Românilor, a făcut ca să se repete iarăşi şi iarăşi alegerea în fruntea ţării a unora care au mâinile pătate de sângele nevinovat al unor victime uitate şi neglijate, sau sunt fiii unora care au supt din mierea dulce a trădării naţionale.

Am spus cele de mai sus, foarte succint, pentru a sublinia că ceea ce ne lipseşte este un anumit sentiment de culpă. Germanii l-au avut şi noile generaţii au plătit şi încă plătesc, cu umilinţă, pentru păcatele părinţilor lor, înţelegând nu numai esenţa expresiei latine *"vae victis"* - căci s'au refăcut mai bine decât unii învingători - ci au înţeles că nu poţi da vina, la infinit, pe alţii, aşa cum mereu facem noi.

Mă uitam cu durere la recenta aniversare a zilei lui Martin Luther King, acest unic bărbat al păcii şi al înţelegerii, care poate că va rămâne în istorie ca cel mai perfect orator, alături de Cicero, cu al său briliant *speech "I have a dream"*. El a căzut victimă a intoleranţei rasiale. A fost o victimă unică, e drept, dar în România avem o hecatombă de victime la fel de nevinovate, unii la fel de bine intenţionaţi în a crea o propăşire a naţiunii lor, pe cale democratică.

Dar noi nu suntem în stare de a cinsti aceste victime, de a avea o zi de recules gere în memoria lor, aşa cum Americanii au pentru Martin Luther King.

Pentrucă noi suntem infectaţi de morbul uitării.

În engleză (poate şi în românește) există zicerea: cine nu învaţă din greşelile trecutului, e condamnat să le repete.

Cu 56 de ani în urmă, referindu-se metaforic la fascism, Albert Camus scria la sfârşitul cărţii sale *Ciuma*, nişte cuvinte profetice, care se pot aplica foarte bine şi la comunism ca şi la orice altă formă aberantă de conducere. Spunea el că bacilul ciumei nici nu dispare şi nici nu moare definitiv, că stă ascuns peste tot, în aşteptare, pentru ca într'o bună zi şobolanii să apară din nou ca să împrăştie ciuma şi să moară în cetatea fericită. Aş adăuga: şi inconştientă.

Dacă Românii nu ar fi orbiţi de microbul uitării şi s'ar uita cu grijă în jur la cei care au supravieţuit trecutului foarte apropiat, ar putea vedea, în întunericul şi confuzia ideologică a unei ţări, cum lucesc ochii celor care aduc ciuma.

Dar pentru asta, trebue să ne confesăm şi să ne curăţim de păcatul capital al uitării.

Radu DUNĂREANU

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga, Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182
www.cuvantulromanesc/publicitate

CITIŢI
ŞI RĂSPÂNDIŢI
ACEST ZIAR

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei, pot depune banii în valută naţională la contul

Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"
2511. 1 - 10297. 1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa:
Oficiul Poştal nr. 23, C.P. Nr. 9. Sector 6, Bucureşti
TEL: 746 46 59

PÂNGĂRITORII BIBLIEI:

ZENON KOSIDOVSCHI SAU IUDA MODERNĂ

Prof. Nicolae RĂGAN

Zenon Kosidovschi 1898-1980, scriitor polonez de oarecare succes, având la activ câteva cărţulii (*"Când soarele era zeu"*; *"Povestiri biblice"*; *"Povestirile evangheliştilor"* etc.), toate dând apă la moara ateismului comunist - perioadă în care autorul s'a lansat prodigios.

A câştigat bine Kosidovschi şi a profitat. Treizeci de arginţi erau un fleac. Chiar şi treizeci de pungi de arginţi. Iuda modernă fabulează textele biblice, profită copios şi întoarce spatele la premoniţia că: *"Între noi e cineva care mă va trăda"*. El n'a intuit niciodată pornirea de a se spânzura, şi crengile nici unui copac nu l-ar fi refuzat. S'a burduşit de bani şi de favoruri, publicându-şi cărţile în tiraje impresionante în *"Iagărul socialist"*. Şi pentrucă şi România făcea parte din *"Iagăr"*, încă din 1983 *"Povestirile evangheliştilor"* au început să fie desfăcute pe toate tarabele, în toate chioşcurile de carte, împânzind bibliotecile şi cele de stat şi cele particulare, cu nefaste ecouri până azi. *"Cărturarul Kosidovschi"* (fariseu autentic), ca orice om de stânga - cu ochii pe fotitori la dreapta - se burdusea cu concepte anticreştineşti, sorbite cu nesaţ din literatura religioasă apocrifă a Occidentului: Bultman *"Creştinismul primitiv"*, New York 1956; Amiot şi Rops, *"Apocriful Noului Testament"*, Londra 1955; Pluzanschi, *"Iisus a lui Teilhardt"* 1971 şi alţii care mai de care daţi dracului...

N'o să înşirăm acum toate bazaconiile frumos ambalate ale lui Iuda modern, dar câte un modest exemplu mulat pe invenţii dubioase şi imaginaţii maladive, vom oferi cititorilor ziarului nostru.

Bunăoară, maestrul pungii zornăitoare se opreşte asupra Evangheliei după Marcu, chipurile că ar fi dat de un incident enigmatic, care-i fascinează până în zilele noastre pe cercetătorii biblici. Totul s'a petrecut în crângul de măslini din grădina Ghetsimani, unde Iisus venise să se roage înainte de evenimentele tragice ce aveau să se întâmple.

Iudaşca inventiv, gâdilat şi îmbuns de codiţa şi coarnele dracului, se opreşte la versetul care conţine descrierea acestei întâmplări: *"Atunci L-au lăsat şi au fugit toţi. Iar un tânăr mergea după El înfăşurat într'un giulgiu pe trupul gol, şi au pus mâna pe el. El însă lăsând giulgiul a fugit gol"* **(14,50-51,52)**. Cine a fost acel tânăr misterios? De ce se afla în tovărăşia lui Iisus învelit doar în cearşaf? De ce Marcu nu-i dă numele? Pentru oamenii credincioşi problema a fost uşor de descifrat. Acel tânăr era însuşi Sf. Marcu, autorul evangheliei. Cea mai bună dovadă, că doar el a relatat acest episod într'o formă laconică, tulburător de realistă. Mai departe Kosidovschi, pentru a explica întâmplarea, brodează fel de fel de supoziţii, bazându-se pe raţionamente foarte lumeşti în imposibilitatea de a realiza deosebirea dintre sacru şi profan. Ascultaţi: Iisus şi-a ales primii adepţi oameni foarte sărmani. Marcu era însă un Evreu bogat. (Dar Iosif din Arimateea? întrebăm noi...)

În *Faptele Apostolilor*, zice Kosidovschi, facem cunoştinţă cu un oarecare IOAN, care ca toţi Evreii prosperi, şi-a luat numele grec de Marcu. Pe Mama lui Marcu o chema Maria şi era proprietara unei case din Ierusalim, unde s'a ţinut CINA CEA DE TAINĂ. În anul 44 acolo s'a adăpostit şi Petru după ce a fugit din temniţă; deci era o casă cu bogată tradiţie creştină. Şi în continuare Kosidovschi, construieşte: *"Deţinătorul grădinei Ghetsimani era Marcu. Grădină Ghetsimani provine dela arameicul <gat-semanin>* (aici nul contrazicem) *- adică presă de ulei"*. În cadrul grădinii - fabulează Kosidovschi, erau mai mule acareturi în care Marcu dormea noaptea pentrucă era mai răcoare, (învelit într'un cearşaf). În acea noapte fatală, datorită zarvei, s'a trezit brusc din somn, a alergat în grădină taman în momentul când, la lumina torţelor, Iisus era legat de soldaţii romani, momentul când cei apropiaţi fugiseră. Şi tânărul care venise la El în cearşaf, a reuşit să fugă, scăpând gol. Mai departe, autorul ateist o scaldă scuzându-se încurcat în propriile supoziţii. Şi continuă Domnul Kosidovschi cu altă găselniţă: *"cu cea mai fascinantă şi enigmatică figură - IUDA"*. *"Iuda nu putea fi o puşlama amărâtă şi lacomă de bani. Versiunea e simplistă"*. Iisus nu numai că l-a numărat printre cei 12 ucenici, dar i-a încredinţat funcţia de gospodar al fondurilor comune. Atunci de ce Iuda şi-a trădat învăţătorul? Pentrucă - zice Kosidovschi, fălfăind nenumărate documente apocrife - Iisus şi ucenicii lui au fost din Galileea. Dar Iuda era din IUDEA. Iscariot însemnând în arameică *"omul din kariot"*. Iuda, chipurile, ar fi fost discriminat şi ar fi simţit rezerva şi neîncrederea tovarăşilor săi. De aceea a trădat. Uitucul de autor afirmase doar câteva rânduri mai sus că Iisus i-a acordat toată încrederea şi funcţia de trezorier al colectivului. Fabulaţiile îl conduc spre contraziceri grosolane. Ceva mai la vale, în cartea sa, autorul ne serveşte alte gogoşi de toată pozna (Vezi pag.270): *"Iuda vânzându-l pe Iisus, a urmărit în felul acesta să grăbească venirea Împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ"*.

Cam aşa stă situaţia cu *"Povestirile evangheliştilor"* ale lui Kosidovcschi, care bântuie prin colţul nostru de lume ca o stafie încă în nedumeririle unor cetitori. Dar Kosidovschi a fost un scriitor care a speculat o anumită etapă istorico-socială, departe de a avea o credinţă. A fi credincios înseamnă a avea intuiţie, a ţi se revela sensul mântuirii, a poseda înţelepciune nativă, a fi un om de caracter. Credinţa înseamnă aspiraţie spre azur, iubire nemărginită, învingerea demonismelor şi orgoliilor personale, smerenia pentru frumosul eternu.

"Dacă credinţă nu e, nimic nu e" - spun preceptele biblice. Căci în epistola soborniceasă a lui Iacov **(1-22)** se zice: *"Fiţi împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înşelându-vă singuri"!*

FMI recomandă României să insiste asupra privatizării şi politicii salariale

Conducerea executivă a Fondului Monetar Internaţional (FMI) a finalizat evaluarea economică a României, în urma raportului întocmit de o delegaţie a instituţiei care a avut consultări cu autorităţile dela Bucureşti la sfârşitul anului trecut, se arată într'un comunicat al FMI.

Până nu demult, performanţele macroeconomice ale României au fost slabe şi caracterizate de cicluri descendente şi ascendente, determinate de politica bugetară permisivă şi de disciplina financiară fragilă din întreprinderile de stat, se arată în comunicatul publicat recent de instituţie. Dela mijlocul anului 2001, combinaţia dintre restricţiile bugetare, ajustările ambiţioase ale preţurilor la energie şi politicile monetare prudente a condus la moderarea cererii interne şi a permis reducerea deficitului de cont curent.

În acelaşi timp, creşterile consemnate de exporturi şi de Produsul Intern Brut (PIB) au fost printre cele mai ridicate din regiune, reflectând beneficiile aduse de investiţiile private în industriile producătoare de bunuri de consum, orientate către export, şi câştigurile de competitivitate dela ajustarea, în 1999, a ratei de schimb reale. Accelerarea productivităţii, însoţită de o creştere moderată a salariilor din economie, a păstrat competitivitatea, în ciuda încetinirii ratei de depreciere a monedei naţionale şi a permis României să-şi extindă prezenţa pe principalele sale pieţe de export.

Reforma amplă din 2002 a legislaţiei privind TVA şi impozitul pe profit, care a eliminat multe stimulente ce provocau distorsiuni, a contribuit la ameliorarea mediului de afaceri. În plus, impozitele extrem de ridicate aplicate salariilor, care au condus la creşterea sectorului neoficial al economiei şi au restrâns baza de impozitare, au fost reduse cu 3% în 2002 şi vor fi diminuate cu încă 5% în Ianuarie 2003.

Politica monetară a contribuit la scăderea ratei inflaţiei, iar sănătatea sistemului bancar s'a ameliorat, dar recenta expansiune a creditelor destinate sectorului privat, care au sprijinit accelerarea investiţiilor, este un motiv de îngrijorare, din cauza implicaţiilor sale potenţiale pentru calitatea portofoliilor de credite ale băncilor comerciale.

Stabilizarea reuşită a reflectat unele progrese în privinţa impunerii de constrângeri salariale asupra întreprinderilor de stat. Cu toate acestea, salariile din aceste companii au continuat să le depăşească pe cele din sectorul privat. Un risc suplimentar pentru reducerea inflaţiei a fost creat de creşterea importantă a salariului minim pe economie din Ianuarie 2003.

Veniturile colectate de marii furnizori de utilităţi publice s'au îmbunătăţit, însă modest, iar preţurile gazelor naturale vândute pe piaţa internă rămân cu mult sub preţurile importurilor. Progresul lent al procesului de privatizare continuă să afecteze economia României şi, ca urmare, sectorul privat are una dintre cele mai reduse cote din PIB dintre statele candidate la integrarea în Uniunea Europeană. În general, privatizarea a fost incetinită de restricţiile aplicate în privinţa forţei de muncă şi de condiţiile referitoare la investiţii.

Board-ul de directori al FMI a lăudat autorităţile dela Bucureşti pentru progresul înregistrat în privinţa rezolvării mai multor deficienţe economice apărute cu mult timp în urmă. Performanţa macroeconomică a fost considerată încurajatoare, FMI menţionând, totodată, reducerea deficitului bugetar şi al celui din sectorul public, diminuarea ratei inflaţiei şi consolidarea substanţială a poziţiei externe.

Potrivit directorilor FMI, continuarea performanţelor solide pe termen mediu ar necesita un angajament ferm faţă de stabilitatea macroeconomică şi accelerarea reformelor structurale, care să includă consolidarea eficienţei întreprinderilor de stat, finalizarea procesului de privatizare şi sporirea eforturilor de ameliorare a climatului de afaceri. Oficialii FMI au încurajat autorităţile române să continue orientarea politicilor monetară şi bugetară către stabilizarea macroeconomică, cu accent pe reducerea suplimentară a ratei inflaţiei, să limiteze deficitul de cont curent şi să abordeze cu hotărâre problema pierderilor şi a activităţilor întreprinderilor de stat. Aceste eforturi vor fi esenţiale şi pentru încheierea tranziţiei spre o economie de piaţă funcţională şi intrarea în Uniunea Europeană.

Board-ul instituţiei dela Washington a salutat recenta reducere a contribuţiilor la asigurările sociale şi reformele care au vizat TVA şi impozitul pe profit, considerându-le benefice pentru mediul de afaceri. Oficialii FMI şi-au afirmat sprijinul pentru noi diminuări ale contribuţiilor la asigurările sociale, dar au evidenţiat necesitatea de a extinde baza de impozitare şi a ameliora administraţia fiscală în general. Majoritatea directorilor au recomandat ca autorităţile să vizeze o poziţie bugetară ceva mai strictă decât cea prevăzută în Programul Economic de Pre-Aderare remis Uniunii Europene în August 2002. FMI a constatat că stabilizarea economică ar implica un progres rapid în privinţa eliminării pierderilor din companiile de stat, mai ales la cele din sectorul energetic. Instituţia a îndemnat autorităţile să accelereze închiderea întreprinderilor ineficiente, să implementeze noi majorări ale preţurilor la gaze, precum şi să asigure ajustarea la timp a preţurilor la electricitate şi energie termică, în concordanţă cu costurile.

Totodată, *board*-ul FMI a salutat planul autorităţilor de a scoate la vânzare, până la finalul anului curent, majoritatea companiilor de stat din afara sectorului energetic.

CITIŢI PE INTERNET
ZIARUL NOSTRU
WWW. CUVANTULROMANESC. COM

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI Culegere de Zahu PANĂ $ 20
DIN ŢARA LUI CAIN de Dumitru PHILIP $ 20
ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA de Aurel S. MARINESCU $ 20
O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC de Aurel S. MARINESCU $ 20
MĂ APLEC PESTE ANI de Aurel S. MARINESCU $ 20
ARMATA ROŞIE ÎN ROMÂNIA de Aurel S. MARINESCU $ 20
PITEŞTI, de Dumitru BACU $ 20
DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) culegere de texte $ 15
NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI de Petru GHEORGHEONI $ 10
ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, DELA NAPOLEON LA STALIN de Nicolae CIACHIR $ 20
CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VIŞINSKI de Adrian GRIGOROPOL $ 15
ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE dela Pacea Vestfalică (1648) până în contempornietate (1947) de Nicolae CIACHIR $ 20
SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME de Radu GYR $ 15
804 ZILE ŞI NOPŢI ÎN LANŢURILE MORŢII de V.BLĂNARU-FLAMURĂ $ 25
ÎNTOARCEREA DIN INFERN VOL II (CRIMĂ ÎMPOTRIVA DEMNITĂŢII OMULUI) de Ion CÂRJĂ $ 20
POEZII ALESE şi ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE de Nichifor CRAINIC $ 10
AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE de Nicolae DIMA $ 10
EXIL-OAMENI şi IDEI de S CONSTANTINESCU $ 10
FÂNTÂNA LUMINII, poezii de Dumitru ICHIM $ 10
CU ACUL PE SĂPUN, poezii de Zahu PANĂ $ 15
LA PORŢILE DISPERĂRII de Floria BAŢU-ICHIM $ 10

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE by Alx. CREŢIANU $ 20
A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity. by R.W. SETON-WATSON $ 30
JOURNEY TO FREEDOM by Nicholas DIMA $ 20
THE ANTI-HUMANS (Piteşti) by D. BACU $ 20
RED HORIZONS by Ion Mihai PACEPA $ 20
PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in comunist Romania by Leonard KIRSCHEN $ 20

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela: Dl Tudor Murgoci, 39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. Canada N2B 1T1

Fericitul Aristide

——Mihai Stere DERDENA——

A doua dintre cele nouă fericiri revelate de Fiul lui Dumnezeu este *"Fericiţi cei ce plâng că aceia se vor mângâia"*. Prima par-te a acestei fraze (*"Fericiţi cei ce plâng"*) poate sta prea bine şi singură, întocmai ca un enunţ independent. Este şi raţiunea pentru care a fost preferată ca titlu al unei cărţi memorialistice, de care ne-am despărţit cu greu, într'atât de mult ne-a reţinut atenţia, făcându-ne şi pe noi să plângem de câteva ori.

Cartea, pe care dorim s'o comentăm, se numeşte, aşadar, *"Fericiţi cei ce plâng"*, îl are ca autor pe medicul Aristide Lefa (reputat publicist şi militant anticomunist, fost, vreme de 16 ani, locuitor al arhipelagului concentraţionar românesc) şi a fost scoasă pe la sfârşitul anului 1998 de cunoscuta editură bucureşteană *"Eminescu"*.

Autorul rememorează în acest volum autobiografic momentele cele mai semnificative din prea lungul timp petrecut în închisorile comuniste ca deţinut politic.

A fost arestat dela Spitalul Militar Central din Bucureşti, unde îşi avea locul de muncă (în calitate de intern la serviciul de chirugie) şi domiciliul provizoriu, în noaptea de Sâmbătă, 22 Mai 1948, la ora 23.

Fiu de ţăran dintr'un sat vasluian, Aristide Lefa avea 25 de ani şi era student în penultimul an al Facultăţii de Medicină din Bucureşti, când făcea cunoştinţă cu teribila siguranţă, care avea să devină, în scurt timp, monstruoasa securitate celebră.

Este depus la Malmaison (unul dintre aresturile Serviciului Secret de Informaţii), ce se afla pe Calea Plevnei, chiar vizavi de spitalul de unde fusese ridicat de doi agenţi ai siguranţei. Cunoscutul legionar Tache Funda a fost primul deţinut anticomunist pe care-l cunoaşte în celula-i dintâi.

Încă dela prima întrebare, la care nu primi răspunsul dorit, anchetatorul securist se năpusteşte asupra lui Aristide, ca o fiară, măcar că arestatul beneficia, asemenea unui gladiator, de o impunătoare constituţie atletică. Atât de crunt este lovit încât i se sparg ambele timpane, infirmitate care nu-l va împresiona câtuşi de puţin pe torţionarul bolşevic, fost cândva carlist.

Fiind caracter integru şi devotat discipol al Domnului, prin urmare, incapabil de concesii, delaţiuni şi compromisuri, Aristide va trece prin nenumărate asemenea torturi, iar, apoi, în puşcării, şi prin frecvente pedepse cu izolarea.

Cu toate că se arată dârz şi neînfricat, nu doar în timpul anchetei, ci pe tot parcursul lungii sale detenţiuni, autorul crede că a avut totuşi un dram de şansă, fiind izbăvit de numeroase alte grozăvii din repertoriul extrem de bogat al torţionarilor anchetatori şi din vestitele reeducări draceşti, efectuate în penitenciarul din Piteşti (destinat tinerilor, îndeosebi studenţilor).

O pildă de dârzenie şi de temeritate ne-o dă fata evocată la pagina 17: *"Titi Gâţă, o conducătoare a studentelor, rezistase schingiuirilor până la moarte, fără să declare absolut nimic. Sublimă jertfă, şi mulţi bărbaţi ar avea de învăţat, dar mai ales s'ar ruşina că n'au reuşit întotdeauna să fie la înălţime, cedând destul de uşor"*.

O evocare pe cât de scurtă pe-atât şi de cutremurătoare.

Un prea zelos procuror, Zeno Barbu (acuzator public şi în procesul lotului Ion Păunescu - Aristide Lefa), va fi, la rândul său, condamnat de comunişti, măcar că-i servise cu slugărnicie, dar va fi graţiat după puţină vreme. În schimb, fostul director al închisorii comuniste din Suceava avea să moară, pocăit, în temniţa Jilava.

Să vedem, mai bine, cum îi prezintă autorul pe aceşti doi cameleoni, care i-au slujit cu zel pe guvernanţii carlişti, cât şi pe cei comunişti.

"Meritâ o menţiune specială procurorul Zeno Barbu. Mi-au rămas în memorie, cuvânt cu cuvânt, frazele cu care şi-a început rechizitoriul: <Priviţi viperele cărora le-am smuls colţii să le curgă veninul. Trădători, ieri, în slujba fasciştilor germani, azi pe statele de plată ale dolarului american, slugi ale moşierimii şi burghezimii>" (pag. 37).

După un timp nu prea lung şi Zeno Barbu devine deţinut politic. În această ipostază iată ce-i declară lui Nicolae Itul (alt veteran al detenţiunii politice): *"Mi-au plăcut băieţii* (este vorba de aceiaşi condamnaţi din lotul Păunescu - Lefa, care, acum, nu mai sunt *"vipere"*), *au fost demni, nu s'au lamentat..."* (pag.40).

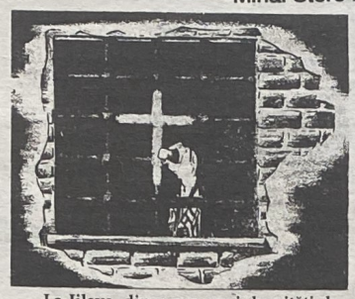

La Jilava, din cauza unei densităţi de deţinuţi (care nu poate fi crezută, nici imaginată), a subalimentaţiei şi a nonasistenţei medicale, avea să decedeze asfixiat, printre câţiva oameni, un neom numit Mănaru.

"Acesta, pe când era directorul închisorii din Suceava, aplicase deţinuţilor politici un regim de exterminare. Punea gardienii să bată geamurile în cuie, le dădea cu var şi striga: <Aici o să muriţi, bandiţilor, în mormântul fără cruce!>. Dumnezeu l-a adus la Jilava ca să-şi plătească păcatele şi să moară exact în aceleaşi condiţii pe care le crease victimelor sale" (pag.42).

Se ştie prea bine că deţinuţii anticomunişti erau lipsiţi de oricare dintre drepturile elementare înscrise chiar în regulamentele închisorilor bolşevice, dar sunt prea puţini Românii care au cunoştinţă de modul real în care fuseseră trataţi deţinuţii comunişti. Aceştia se lăfăiau în drepturi, iar de aglomeraţie în celulele arestului sau în cele ale închisorii nu putea fi vorba fie şi pentrucă numărul comuniştilor era atât de mic încât nu trecea de ordinul zecilor.

Despre regimul penitenciar aplicat deţinuţilor comunişti citim la pagina 42 acestea:

"La Doftana, la Târgu-Ocna aveau ateliere, unde confecţionau diferite obiecte, pe care le vindeau la piaţă şi, astfel, îşi îmbunătăţeau hrana şi viaţa. În plus, primeau colete cu alimente dela familie şi dela <Ajutorul Roşu>, aveau vorbitor, puteau citi şi scrie. Aveau liber în curte ziua şi se bucurau de aer, soare şi căldură".

Ajuns la Piteşti (la o puşcărie menită a-i extermina pe studenţi), Aristide Lefa are şansa rarisimă de a fi numit medic al acestui penitenciar, în care se aflau peste 1.200 de deţinuţi politici. La această numire a contribuit nu doar norocul ci şi competenţa cu care diagnosticase iminenţa unei peritonite la un puşcăriaş de drept comun ce, voind să se sinucidă, îşi spintecase burta cu un cuţit. Chirurgul dela spitalul orăşenesc, confirmând diagnosticul, l-a felicitat pe deţinutul Lefa, care fu, apoi, desemnat să conducă infirmeria penitenciară. Astfel, va fi izbăvit de supliciul reeducărilor, organizate de guvernanţii bolşevici prin deţinuţi creduli ca Eugen Ţurcanu, cu scopul de a-i compromite pe studenţii slabi şi a-i distruge pe cei ce nu concepeau a fraterniza cu Satana. Cu privire la acest hades penitenciar, cartea conţine informaţii bogate, de toată acurateţea, deosebit de însemnate pentru istoricii onești.

O altă înspiraţie miraculoasă manifestă autorul când, lucrând la infirmerie, îşi întocmeşte o fişă de bolnav de tuberculoză osoasă. Dar, ca să ajungă la sanatoriul-penitenciar din Târgu-Ocna, destinat numai bolnavilor de tuberculoză pulmonară, a trebuit să aibă norocul de a-i fi prins în bună dispoziţie pe medicii Scahafferman şi Tomorug, care aprobă transferarea la acea temniţă cu regim mai puţin sever a trei bolnavi de tuberculoză extrapulmonară, printre care se află şi Lefa.

Fiind martor ocular şi auditiv la numeroase scene extrem de întristătoare, pe care le înfăţişează în chip realist, ca un prozator autentic, naratorul, o fi plâns de fiecare dată. Recunoaşte expressis verbis că a plâns doar odată, prin toamna anului 1962, după ce i se adusese la cunoştinţă hotărârea de divorţ a soţiei sale, o femeie pe care o adora şi de care se legase pe viaţă, în urmă cu cinci ani, când se afla (între două condamnări), în satul nou, Rubla din raionul Însurăţei, cu domiciliu obligatoriu.

A plâns, fără îndoială, la moartea multora dintre cei peste 100 de deţinuţi decedaţi numai în puşcăria-sanatoriu din Târgu-Ocna. Nu se poate să nu fi plâns, bunăoară, la moartea lu Traian Maniu, absolvent al Facultăţii de Medicină din Cluj (*"...Supuraţia cronică a dus... la insuficienţă renală gravă, care i-a curmat firul vieţii, din care nu apucase să guste... Cu câteva zile înainte de a muri, s'a instalat o stare precomatoasă şi, inconştient, bietul Traian ţinea discursuri în limba franceză. A murit în vara anului 1952"* (pag.106), a studentului Gheorghe Jimboiu (*"Era destul, de înalt, foarte slab, cu o faţă prelungă, cu ochii albaştri-cenuşii, care-i dezvăluiau toată curăţenia sufletească. Avea cele mai deosebite mâini pe care le-am văzut la un om: nefiresc de subţiri, cu degetele foarte lungi, mâini făcute anume pentru rugăciune sau pentru un mare pianist... A murit, la Aiud, în 1955, de cirozâ hepatică"* (pag.106-107), a studentului partizan Gheorghe Ionescu (*"Surprinşi toţi partizanii în timpul unei nopţi de iarnă, au fost scoşi din bordei, dezbrăcaţi cu picioarele goale, au fost duşi prin zăpadă până la sediul Securităţii... A făcut o meningită tuberculoasă, care i-a produs o stare confuzionată, încât delira în ultimele zile. Avea, poate, cei mai frumoşi ochi pe care i-am văzut la un bărbat; de un castaniu închis, cu nişte gene lungi. Când l-a văzut, doctoriţa administraţiei nu şi-a putut stăpâni admiraţia: - <Vai ce ochi frumoşi are!> Şi bietul <partizanul>, cum il botezasem noi, a închis frumoşii lui ochi, plătind, cu tinereţea şi viaţa lui, curajul de a-i înfrunta pe tirani"* (pag.107-108), sau la autopsia medicului Alexandru Jula (*"...când i-am deschis cordul, am constatat că, în loc de valvulă mitrală, avea nişte resturi impregnate cu calcar, asemănătoare cu boabe de porumb. Valvula, practic, nu mai exista... Zile şi nopţi la rând m'a urmărit imaginea acestui blând prieten de suferinţă având sentimentul că-mi reproşează faptul de a-i fi cotrobăit prin tot organismul cu ocazia acestei neplăcute îndatoriri"* (pag.214), ori o dată cu soldatul moldovean care-l păzea la tribunal (*"I-am spus, când m'a întrebat cine suntem şi de ce am fost aduşi în faţa judecăţii: <Când te vei elibera şi te vei întoarce în satul tău, să le spui tuturor ce ai văzut aici. Că eci care-şi iubesc ţara şi nu vor să-şi plece capul sunt închişi şi ucişi>. I-au dat lacrimile"* (pag.38), sau la încetarea din viaţă a eroilor Edward Masichievici, Eugen Munteanu, Gheorghe Niţescu şi Ion Soltaniuc, care mor din pricină că au refuzat să devină informatori ai politrucului Şleam.

Opinăm că a fost cu adevărat imposibil să-şi oprească potopul de lacrimi când îl descrie pe sfântul temniţelor, VALERIU GAFENCU. Paginile 78-85, care-l prezintă pe acest mare mucenic, sunt toate antologice. Suntem puşi, de aceea, într'o serioasă încurcătură, neştiind care ar fi rândurile cele mai indicate a fi citate pentru cititorii care, netrecând prin vreo temniţă antonesciană ori prin una comunistă, n'au auzit de un cruciat şi înger numit Valeriu Gafencu. Foate mulţi memorialişti s'au referit la acesta, dar puţini au putut să scrie atât de frumos şi de veridic ca Aristide Lefa.

"Împreună cu noi, a venit la Târgu-Ocna şi Valeriu Gafencu, un om cu totul deosebit, care ătinsese, în cel mai înalt grad trăirea creştină. Era originar din Basarabia. Tatăl său făcuse parte din Sfatul Ţării care ceruse realipirea Basarabiei la patria-mumă. În 1940, imediat după intrarea Ruşilor, tătăl lui fusese deportat şi nu s'a mai ştiut nimic de el. Valeriu, împreună cu mama şi cu cele trei surori, s'au refugiat în ţară cu bruma de lucruri ce leau putut lua în grabă. Valeriu era student în anul II la Facultatea de Drept din Iaşi. În 1941 a fost condamnat la 25 de ani muncă silnică pentru activitate politică interzisă. Încă dela intrarea în facultate se impusese ca un element deosebit, atrăgând atenţia atât a colegilor cât şi a profesorilor. La judecarea procesului său, profesorul de Drept Civil, Angelescu, din proprie iniţativă, s'a prezentat la curtea marţială ca să-l apere, declarând: <Este păcat ca un astefel de element să ia drumul închisorilor, căci societatea ar pierde mult dacă ar fi scos din mijlocul ei. Este unul dintre cei mai buni studenţi pe care i-am avut în cariera mea>. Din nefericire, a rămas în închisoare până la moarte. Valeriu era un bărbat frumos, cu ochi albaştri şi păr negru ondulat. O frunte cerebrală îi întregea figura deosebit de plăcută. Fără voia lui, avea foarte multe admiratoare în rândul tinerelor. Mi-a povestit că, pe vremea când se afla în închisoarea militară din Iaşi în vederea procesului, a fost chemat la vorbitor <de o elevă care îi va oferi cruciuliţa sa cu lănţişor>. A reuşit să scape această cruciuliţă din sutele de percheziţii prin care a trecut de-a lungul celor 11 ani de închisoare. La moartea lui, i-a fost introdusă în gură pentru a putea fi recunoscut, dacă vreodată osemintele lui vor fi deshumate" (pag.79).

De-ar fi numai paginile dedicate acestui martir şi tot ar merita acest volum să se afle în biblioteca oricărui creştin din România ca, astfel, să se ştie că au existat sfinţi români şi în acest veac al domniei lui Anticrist. Dar nu's numai aceste pagini de-a dreptul antologice. Cartea *"Fericiţi cei ce plâng"* conţine o mulţime de portrete şi de evocări literare (numite de autor medalioane), de informaţii preţioase, privitoare la arestarea şi executarea Antoneştilor, la rezistenţa anticomunistă, la reeducările din temniţele dela Piteşti şi Târgu-Ocna, la canalul Dunărea-Marea Neagră (în prima variantă), la deşţelenirea Deltei Dunării, la condiţiile de viaţă din puşcăriile şi lagărele comuniste, burduşite cu sute de mii de patrioţi şi buni creştini.

Un catren din splendida poezie *"Marea de Sargase"* a lui C.A. Dragodan constituie motoul acestui volum de însemnătate documentară excepţioanală:

"Şi una câte una, plecate pe tribord
Fregatele sosiră în triste abordaje.
Pierdute, necitite, jurnalele de bord
Închid în ele drama atâtor echipaje."

De-altminteri acest admirabil poet contemporan este prezent în paginile 104-105 cu o preafrumoasă romanţă, compusă la *"comanda"* lui Aristide şi puse pe note muzicale de talentatul Cornel Drăgoi.

Una dintre particularităţile stilului scriitorului Aristide Lefa, în acord cu dulcele grai moldovean, este folosirea articolului posesiv *"a"*, în chip invariabil. Având obârşie moldoveneasc ă, nu se putea ca acest prozator să nu presare din când în când câte o glumă, sporind continuu farmecul lecturii. Făcând studii de medicină şi de biologie, autorul şi-a îmbogăţit lexicul cu numeroşi termeni din limbajul ştiinţific, ba şi din cel tehnic, ca urmare a practicării şi a unor meserii tehnice, pe lângă cele medicale. A fost, pe rând, de nevoie, medic generalist, chirurg, stomatolog şi, chiar obstetrician, salvând în această din urmă ipostază, copilul şi tânăra născătoare, soţie a unui ofiţer securist, dar şi sculptor (în os), fierar, lăcătuş, morar, geamgiu, vopsitor şi legumicultor.

Fericit e Aristide nu doar pentru şiroaiele de lacrimi ce i-au curs în repetate rânduri, în cursul grelelor încercări la care au fost supuşi el şi semenii săi, ci şi pentrucă *"flămânzind şi însetând de dreptate"* a suferit o continuă prigoană. E fericit pentrucă n'a încetat nicicând să creadă în Dumnezeu şi să-L urmeze pe Hristos în tot timpul. E fericit pentrucă, nutrind acest crez, a putut birui numeroasele tentative ale Securităţii de a-l face vânzător de oameni.

Parafrazându-l pe un prea cunoscut poet român din acest veac, suntem tentaţi a zice despre volumul de confesiuni *"Fericiţi cei ce plâng"* acestea: *"Carte minunată, fericit trebue să fie cel ce te-a scris!"*

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

POEȚII ROMÂNI DIN ȚARA LUI POE

Reinventând pe Nichita Stănescu, Alex Amalia Călin aspiră la *"frunmusețea sublimă"*

George BĂJENARU

Într'o emisiune transmisă la începutul acestui an, pe postul *National Public Radio*, un cunoscut poet, traducător și crtitic literar american, afirma că în zilele noastre, aproape un milion de Americani scriu poezii. S'ar putea astfel spune, că în țara lui Edgar Allan Poe, poezia a devenit o necesitate și chiar un mod de existență spirituală.

Venind din țara lui **Eminescu**, în țara lui **Poe**, mulți poeți români au îmbogățit și îmbogățesc patrimoniul culturii comunității româno-americane, scriind, fie în limbile română sau engleză, fie recurgând la traducerea textelor, din limba maternă, în limba engleză. Evaluate sau neevaluate, experiențele poetice proprii, mai mult sau mai puțin remarcabile, sunt transmise cititorilor, direct, sau indirect, printr'o vastă și rapidă rețea de comunicare.

Cu volumul antologic *"Amurgul durerii"* (H & H Promotions, New York, 2002) înmânunchind poezii din colecțiile *"Ne an"* (1997), *"Măr rătăcit"* (1998), *"Ești eu"* (2001), poeta **Alex Amalia Călin** din New York City, se legitimează ca o personalitate literară cu un program distinct, obesedată, se pare, de un principiu poetic formulat cândva de poetul Edgar Allan Poe, care înțelegea prin poezie *"aspirația umană către frumusețea sublimă"*. *"Manifestarea acestui principiu* - susținea E.A.P. -, *e găsită întotdeauna într'un entuziasm elevat al sufletului, cu totul independent de acea pasiune, care este intoxicarea inimii, sau acel adevăr, care este satisfacția intelectului"*.

Aventura de limbaj poetic, începută în anul 1997, cu volumul *"Ne an"*, amintind de *"Necuvintele"* lui Nichita Stănescu, pare să atingă în poeziile programatice din volumul *"Ești tu"* (incluse în numita antologie), aspecte de limbaj puțin obișnuite, poeziile trădând în esența lor, acea *"plăcere de elevare a spiritului"*, *"de a inventa, în primul rând"*, acea capacitate de a scoate la suprafață cuvinte rare din sfera lexicală și de a le orienta *"spre o subordonare proprie scopului predominant și de a le învălui, pe cât posibil, în acea frumusețe, care este atmosfera și esența poemului"*. Altminteri ce ar putea fi în fond poezia, dacă nu *"creația ritmică a frumuseții"*, al cărei *"singur arbitru este gustul"*, cum frumos și genial o definește Edgar Allan Poe.

Definiția lui Poe referitoare la regina artelor, corespunde metaforei *"joc secund"* din poezia barbiană și se potrivește tot atât de bine aventurii poetice în discuție. Dacă pentru matematicianul - poet, Ion Barbu, *"creația ritmică a frumuseții"* începea din acel *"punct luminos"*, unde se sfârșea tărâmul greu de străbătut, al matematicii, pentru Alex Amalia Călin, o asemenea creație înepe acolo unde se sfârșește suferința. Sintagma metaforică *"Amurgul durerii"*, tipărită pe coperta antologiei sale, ar putea fi luată ca premiză a demonstrației mele.

Aventura poetică din *"Amurgul durerii"*, este una programatică, experimentală, de continuare într'o formulă inedită, a poeziei lui **Nichita Stănescu**, o aventură a cunoașterii de sine și a refuzului sinelui de a se accepta ca entitate sau ca *"ochi"* în *"ne ochii sfinției"* ai Creatorului. În mod surprinzător lipsește din antologie poemul ocazional și omagial, *"Lui Nichita"*, prezentat în culegerea *"Măr rătăcit", din 1999*, în care poetul Nichita Stănescu este numit *"izvor de lauri / sevă leagăn versului"*, pentru meritul de a fi *"brăzdat și piatra-n valuri / sub povara veaculuI"*. În versurile finale, poeta își numește idolul - *"planetar stratificat"* și *"un azi în poezie"*. Antologia se deschide, în schimb, cu atmosfera onirică, de apocalipsă, dintr'un excepțional poem, *"Măr rătăcit"*, o disperată confesiune a copilului-om *"bătând la ușa milei"* lui Dumnezeu, în timp ce își simte sufletul sfâșiat de suferința neputinței de a-și găsi un loc de zidire în infinitatea lumii. *"Mă caut Doamne / în infinitatea copiilor tăi / și nu mă găsesc / sloi fiind / disper, / iau foc / Arată-mi Doamne / în ce boabă a negurei zidesc / dezleagă-mi sufletul ce stă ca o fructă / pe pomul ce-l putrezesc. / Letargic / aștept apocalipsa / ce se zbate în năvoduri / de religii / în mii și mii de strigăte / fără limbă. / Eu umil copil al Tău nu Te / găsesc, / sfințește-mă Doamne / ca pe un măr rătăcit / fără glas, / mușcând din el / să mă trezesc / judecat, / desfigurat de Iuda, / bătând la ușa milei Tale"*.

Revenind la poezia lui Nichita Stănescu, îmi vine în minte o reacție critică din anii 1970, după apariția antologiei *"În dulcele vers clasic"*. Spre a fi pe placul corifeilor partidului, criticul Șerban Cioculescu, într'o cuvântare pe care am audiat-o, combătea astfel: *"Nichita Stănescu a întors spatele publicului, iar publicul i-a întors poetului, spatele."* Ca să ne convingă, celebritatea sa și-a susținut afirmația recitând poezia *"N-ai să vii"*, o adevărată bijutertie metaforică și în esența ei un model de *"joc secund"*, în sensul barbian al expresiei. Reproduc această mini-pozeie, întrucât mi se pare că ea reprezintă temelia pe care se înalță la noi dimensiuni, dincolo de orice epigonism sau imitație de dragul imitației, poezia Amaliei Călin: *"N-ai să vii și n-ai să morți / N-ai să șapte între sorți / N-ai să iarnă, primăvară, / N-ai să doamnă, domnișoară / Pe fundalul cel albastru / Din al ochiului meu vast, / meteor ai fost și astru / Și incest ai fost, prea cast. / Uite-așa rămânem orbi / surzi și ciungi de un cuvânt / Soarbe-mă de poți să sorbi / "S" e rece azi din sunt"*. A se observa *"deturnarea"* verbală, inventivitatea de limbaj, și muzicalitatea entuziastă, de tip Mozart, a versului trohaic, de 7-8 silabe, ceea ce în viziunea lui Edgar Allan Poe, ar însemna *"frumusețea și esența poemului"*. Imaginile din ultima strofă, sunt, în fond, trimiteri la starea de handicapare, de uimire, de mutenie sau de înghețare a eului poetic, în fața măreției cuvântului divin, ce așteaptă să fie *"sorbit"* și exprimat. Personal, consider cele trei catrene stivuite sub titlul *"N-ai să vii"*, *"climax"*-ul" artei lui Nichita, în lupta singuratică și fenomenală a poetului, întru captarea cuvântului *"meteor"* și *"astru"*. Monologul poetului - trubadur, adresat *"domnișoarei"* poezii, de care s'ar lăsa *"sorbit"*, din nevoia de a-și simți încălzit spiritul înghețat (*"S" e rece azi din sunt"*) de așteptarea frumuseții ei divine, împreună cu *"Necuvintele"* (vezi *"Lupta lui Iacob cu îngerul sau despre ideea de <Tu> ori <Eu>, adică el"*, din volumul *"Necuvintele"*, 1969), reprezintă port-altoiul fructului poetic din antologia *"Amurgul durerii"*. Un exemplu ni-l oferă persistența cu care poeta folosește cuvântul *"Sunt"*, în încercarea de a-l încălzi, spre a-l putea topi mai târziu în cuvântul *"Ești"*, de unde a rezultat un frumos mariaj lingvistic, cu valoare de metaforă, în forma *"Ești eu"* (Nichita spune: *"Se zbătea în mine tu"* sau *"sufletul meu este tu"*. Poetul vede altfel existența ființei ca esență încorporată.). A. A. Călin, încearcă parcă să aprindă verbul versului *"S" e rece azi din sunt"*, atunci când rostește: *"Sunt, sunt / sunt eu / sunt ea / sunt, sunt..."*; *"Sunt eu / într-un microb / dinozaurul anofel..."*; *"Sunt ea / poziție solară..."* (poezia *"Sunt"*). Sau *"Ești eu în ochii mei..."*, *"Sunt tu în ochii tăi..."*, *"Fii eu prin eu / noi..."* (poezia *"Ești eu"*).

Cine citește în paralel *"Necuvintele"* și *"Amurgul durerii"*, nu se poate să nu descopere că în poezia lui Alex Amalia Călin, Nichita Stănescu e, într'un anume sens, reinventat. Poemul *"Rod de plânset"* are muzicalitatea și lungimea poemului *"N-ai să vii"* și ne amintește de convingerea lui Nichita, că *"poezia nu este lacrimă / ea este însuși plânsul..."* *"celui care trebuia să fie frumos, / lacrima celui care trebuia să fie fericit"* (*"Poezia"*). Dacă Nichita Nu-L numește pe Mântuitorul, A.A. Călin ni-L sugerează, prin imaginea *"plânge crucea osândită"*. Transcriu *"Rod de plânset"*: *"N-am adus cărarea vieții-n / calea Domnului aprinsă /rătăciri - pribeaga minte / m-a pierdut în văi de nimfe. Uraganul clipei torțe / rod în rănile ursite / plânge crucea osândită. Ochii zării; mări Ulise / adâncească-n bob credința / furnicarul - ființe aprinse / Domnului pe veci se-ntinse / prin altarul rod de plânset"*.

Atmosfera poeziilor din *"Amurgul durerii"* vine, ca și la Nichita Stănescu, dintr'un onirism premeditat, cuvintele sunt alese parcă dintr'o dezordine controlată, aventura cunoașterii pornind dela vis către adevăr. La toate acestea se adaugă transparența imaginilor și plăcerea spargerii îngrădirilor de cristal, impuse de normele gramaticale sau de punctuație. Poemele sunt în general, foarte scurte, unele melodioase, și par a fi *"în raport direct cu intensitatea efectului intenționat"*, cum spunea E.A.Poe. Transcriu: *"Zgudui cerul lună în daruri / aburi ecou / înverzită trăirii / fluviu în lacrimi / fumeg umbre dezacordate / diavoli îngeriți / cu putere mioapă. / Cer deschide-te, / plouă-ne-n sfințire / destrufește-ne / cor în mântuire, ascunde-ne Doamne / dincolo de pământul cerului"*. Apelând la cuvinte mai rar întâlnite în vorbirea curentă, cum ar fi: ***afif***, ***algomanie***, ***apagogic***, A.A. Călin formulează un limbaj greu de înțeles, chiar de critici, și încearcă să-și sfideze propria suferință, algomaniind, sau cutând în durere, plăcerea, precum în aceste versuri: *"Deturnează-mă timp / aprinde-mi murmurul luminii / crucifică-mă în alterțete / alcalin. / Deschide ochiul rădăcinei tale, / naște-mă timp odată cu tine / avortă-mă / fără credință / scuipă-mă prin tine / algomaniei ("Algomanie")*. A se observa cum, spre a evita folosirea unei locuțiuni atât de uzate, ca *"alter ego"*, poeta inventează cuvântul ***alterțete*** pentru care lingviștii iar putea acorda credit.

Plăcerea *"Jocului secund"* este nelimitată și conduce uneori la stranii, absurde asocieri de cuvinte, ca în poezia absurdă *"Afif durerii"*, unde cuvântul ***afif***, de origine turcă, este asociat cuvântului de origine latină, ***durere*** (***lefter durerii***?! subl. mea): *"Trenă de cer pământul / ploaie de aer xeroxează / adultere-n Terra migrează / inimi conjură. / Soare transplantat / semi Lună / coboară lumina-n acorie / afebrilă în iubire / afif durerii-n murire"*.

Înțelegând poezia ca pe o evaziune totală din contingent, A.A. Călin ajunge chiar la poeme tip *"Dada"*, în care cuvintele sunt parcă scoase la întâmplare din pălărie, după cum citim: *"Ecou / tăcerile despică / zumzet de fum / avalanșa din mine. / Stop sunetelor / cap de mort / ghețari dezacord / ecou / stop"* (*"Avalanșă"*)

Folosirea în mijlocul poeziei *"Derută"* a cuvântului ***apagogic***, prin care înțelegem *"raționament inductiv prin reducere la absurd"*, vine să explice esența poeziei pe care o discutăm. *"Zarea semantică"* din care provine o asemenea poezie, este magică și absurdă. În această *"zare"*, poeta inventează cuvântul ***polipnee*** (pornind probabil dela rădăcina cuvântului ***pneu*** (pne-u), la care a adăugat prefixul ***poli*** și desinența ***e*** (dublat). Poezia rezultată reprezintă o reflectare în spirit a *zării sematice* a poetei, precum *"calma creastă"* *"intrată în oglindă prin mântuit azur"*, din poezia barbiană.

Programatic și absurd, micul și frumosul poem *"Karma"* este inspirat de filosofia buddhistă și reprezintă un tribut adus credinței în cuvânt și lucrării sacre și continue a fiecărui gând, cu sensul de artă a cuvântului, întru eternitate: *"Q pierdut!!! / la mine fii / muzică album, / invidia plânge pe față, / un ochi pe dos, / urechile gem silabe / tivit tribut / în stratul karmei / vizionară*. Din punct de vedere formal, chemarea literei *"Q"* echoează aici odiseea lui Nichita, în luptă lui cu litera *"A"*, *"cea mai omenească și / cea mai absurdă literă"*, *"târfa fermecătoare / disperată zeiță*, în care poetul își *"azvârlea ființa"*. (vezi poemul *"Pean"* din *"Necuvintele"*).

Sunt multe frumusețI, în majoritate stranii, în poeziile din *"Amurgul durerii"*. Cititorul care iubește poezia lui **Nichita Stănescu**, va descoperi în *"Amurgul durerii"*, un omagiu adus acestui mare poet, îndrăgostit, până la pătimire, de cuvânt și de frumusețea limbii române.

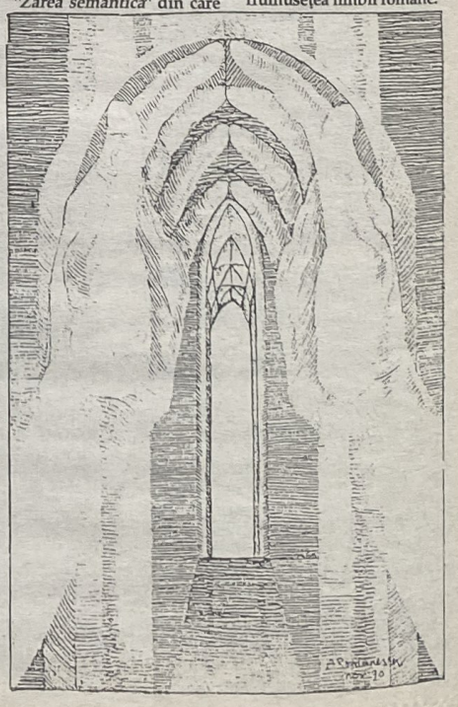

BISERICA CREŞTINA

CULTELE RELIGIOASE DIN ROMÂNIA ŞI REPRESIUNEA COMUNISTĂ

Sergiu GROSSU

De problema persecuţiilor religioase din universul concentraţionar al regimurilor comuniste mă ocup de multă vreme, propriu zis din clipa în care, împreună cu soţia mea Nicoleta-Valeria, astăzi decedată, am pus piciorul pe pământul ospitalier al Franţei, la 5 Aprilie 1969. În prefaţa la ediţia românească a cărţii mele ***"Calvarul României creştine"***, apărută la editura ieşeană Convorbiri Literare pe la sfârşitul anului 1992 (când ne aflam încă pe malurile Senei), am căutat să lămuresc pe cititorii din ţară în ce fel comunităţile creştine din România s'au bucurat de pretinsa *"libertate religioasă"* în perioada celor 45 de ani de dictatură a proletariatului şi de aprigă luptă de clasă, fie sub tirania lui G. Gheorghiu-Dej, fie sub absolutismul diabolic al cuplului Ceauşescu, dând în vileag caracterul nefast al *"relaţiilor"*, considerate *"paşnice"*, între autorităţile de Stat şi cele 14 confesiuni legale, în fruntea cărora se află Biserica Ortodoxă Română.

Noi am cunoscut prea bine - atât eu, cât şi tovarăşa mea de viaţă - în ce consta politica anticreştină a comunismului, trăind şi suferind, amândoi, sub cerul nemilos al unui regim comunist nemilos, în mod ostensibil antidemocratic şi antireligios, cu toată minciuna *"libertăţii religioase"* înscrisă în Constituţie: o libertate imposibilă din punct de vedere logic, iar practic inexistent acolo unde trona steagul blestemat al Secerii şi Ciocanului impus de Moscova. Din păcate, ori de câte ori un conducător politic sau bisericesc român venea în Occident, lansa fără ruşine minciuna *"libertăţii religioase"* pe care - ziceau ei - o *"garanta"* statul comunist tuturor confesiunilor amintite mai sus; pe când Biserica lui Hristos era la cheremul voinţei discreţionare a guvernului ateu din Bucureşti, deoarece partidul îşi impunea diktatul său anticreştin, iar confesiunile creştine trebuiau să suporte, inevitabil, consecinţele acestei politici agresive.

Odată cu ocuparea ţării noastre de către armata sovietică, după 23 August 1944, Partidul comunist, pentru a distruge creştinismului în România, a imitat strategia anticreştină a Kremlinului, folosind două metode diabolice: o metodă directă, prin declanşarea persecuţiilor religioase de mare anvergură, când mii de creştini nevinovaţi (mitropoliţi şi episcopi, preoţi şi călugări, pastori şi predicatori, intelectuali şi ţărani) au fost artestaţi, aruncaţi în temniţă sau trimişi în lagărele de exterminare, câteodată asasinaţi; şi o metodă indirectă, prin fabricarea unei ierarhii progresiste, impregnată de agenţi şi turnători, slugarnic ataşaţi idealurilor marxist-leniniste şi cu minuţiozitate remodelaţi conform intereselor Comitetul central, gata să participe la *"distrugerea sistematică a duhului şi a trupului Bisericii creştine"*, după exemplul celei denunţate de Alexandru Soljeniţân, în faimoasa sa *"Scrisoare de Postul Paştelui"*, adresată patriarhului moscovit.

Iată-ne, aşadar, cu o ierarhie ortodoxă devenită un instrument al statului comunist. În loc să ÎNDEPLINEASCĂ funcţia de *"slujitori ai lui Hristos"* recomandată de Apostolul Pavel, aceşti ierarhi ai decadenţei religioase au acceptat compromisurile, au tăcut în faţa propagandei ateismului oficial şi au participat la activitatea Frontului Unităţii Socialiste, al cărui preşedinte era Nicolae Ceauşescu. Pe deasupra, ei au glorificat *"marile realizări ale socialismului"* în patria lor subjugată, vorbind de *"profunda stimă şi recunoştinţă"* pentru *"geniul creator"* al preşedintelui român, aşa cum a făcut-o fostul patriarh Justin Moisescu, ruşinos înmărmurit de *"bunăvoinţa"* pe care o manifesta şeful Statului faţă de toate cultele religioase. Cine poate uita că sub privirile indiferente ale noii ierarhii ortodoxe, înscăunate cu binecuvântarea Partidului şi nu prin Duhul Sfânt, au pierit - în urma actelor de teroare ale primilor doi ani ai Republicii populare - mitropolitul Moldovei Irineu Mihălcescu, episcopul Huşilor Grigore Leu, şi patriarhul Nicodim; că 13 episcopi şi arhierei au fost îndepărtaţi dela scaunul lor bisericesc, arestaţi sau supravegheaţi cu străşnicie; că între 1958 şi 1964, cam vreo două mii de preoţi şi călugări au zăcut în puşcăriile Jilava, Văcăreşti, Aiud, Ocnele-Mari, sau munceau din greu în lagăre, ca *"elemente reacţionare"*, ostile cursurilor de reorientare politică a clerului ortodox şi pastoralelor ideologice ale Patriarhului Iustinian Marina, adică împotrivindu-se alunecării Bisericii spre meterezele duşmanilor lui Dumnezeu. În acelaşi timp, peste două mii de călugări şi măicuţe s'au văzut obligaţi să părăsească lăcaşurile singurătăţii lor monahale şi să revină în lume - toate acestea din cauza Decretului 410 din 19 Noembrie 1959, pregătit de guvernul comunist, cu consimţământul descalificabil al patriarhului ortodox.

Cele mai strașnice lovituri antireligioase au fost îndreptate împotriva Bisericii Catolice de rit bizantin, respectiv contra Bisericii Unite. După ce au hărţuit şi aruncat în temniţă pe toţi episcopii greco-catolici, stăpânirea comunistă şi Patriarhul ortodox Iustinian Marina au hotărît, la 1 Decembrie 1948, desfiinţarea acestei Biserici. Aproape toţi episcopii au murit fie în obscuritatea celulelor nefaste, fie în domiciliul obligatoriu ce li s'a prescris. S'a căutat să li se impună semnarea actului de întoarcere la Ortodoxie, însă toţi au refuzat, chiar cu preţul vieţii. Amintesc numele episcopilor martiri Ioan Suciu, Ioan Bălan, Traian Frenţiu, Alexandru Rusu, Vasile Aftenie, Liviu Tit Chinezu, Iuliu Hosu (ultimul din ei a avut de suferit 18 ani de întemniţare şi s'a stins în 1970, la spitalul Colentina din Bucureşti, în vârstă de 85 de ani). În ce priveşte Biserica Catolică de rit latin, ea a fost supusă aceloraşi măsuri represive şi a suportat aceeaşi prigonire sângeroasă, ca şi sora ei de rit bizantin. Încercând să stabilească o Biserică Catolică patriotică, independentă de Roma, autorităţile comuniste au asasinat pe următorii prelaţi: Anton Durcovici, episcopul Iaşilor, Monseniorul Cisar, arhiepiscopul Bucureştilor, monseniorul Vladimir Ghica, decedat la 16 Ianuarie 1954 în închisoarea Jilava, Augustin Popa, episcopul Timişoarei, de asemenea mort în toamna anului 1954, în urma *"tratamentelor"* infame de pe şantierele de muncă forţată ale Canalului Dunărea-Marea Neagră. Nu pot fi date uitării nici alte feţe bisericeşti ca Aron Martin, Episcop catolic de rit latin al Diocezieі de Alba Iulia, Iosif Şubert, administrator apostolic al Diocezei de Bucureşti, Episcopul Ion Duma, care l-a înlocuit pe Episcopul Anton Durcovici, mort la Sighet, precum şi ecleziasticii clandestini Ion Chertes, Ioan Ploscaru, Alexandru Todea, recent decedat, Iuliu Hirtea, Ianoş Schefler, Ion Dragomir, Zenobie Pâclişanu etc. Cicerone Ioniţoiu, în cartea sa *"Martiriul Bisericii în România"* publicată în limba franceză în 1986, dă lista atât a episcopilor ortodocşi, greco-catoloici şi catolici care s'au stins ca martiri, în urma persecuţiilor religioase din România, cât şi lista - parţial reconstituită - a sute de preoţi şi teologi, care fie că au murit în temniţele Securităţii, fie că au fost persecutaţi pentru credinţa lor. Cunosc şi numele a doi călugări ortodocşi de stil vechi - Vlavian şi Teodosie -, care, pentru a scăpa de persecuţia pornită împotriva *"sectei"* lor nerecunoscută oficial s'au retras în singurătatea munţilor, lucrând ca tăietori de lemne, în fundul pădurilor.

Nici comunităţile aparţinând protestantismului n'au scăpat de vicisitudinile pe care le-au cunoscut Ortodocşii, Greco-Catolicii şi Catolicii de rit latin. Căci în virtutea Decretului 153, promulgat în 1970, nenumăraţi creştini neo-protestanţi au fost acuzaţi că duc o existenţă *"parazitară şi asocială"* sau că *"tulbură ordinea publică"*, ori de câte ori participă la întrunirile de rugăciune în familie sau în localuri neautorizate. Alţi credincioşi au căzut pradă loviturilor *"Legii presei"* din 1 Aprilie 1974, care îngăduia, prin articolul 90, ca difuzarea de biblii şi cărţi religioase primite din străinătate să fie considerată drept *"delict pasibil de trei luni până la doi ani de închisoare, sau de o amendă"*. Contestaţia cea mai importantă s'a produs în luna Februarie 1977, printr'un *"Apel"* semnat de un grup de pastori şi laici neo-protestanţi, decişi să dea în vileag persecuţiile şi discriminarea de care aveau parte coreligionarii lor. Un an mai târziu luă naştere ***"Comitetul creştin pentru apărarea libertăţilor religioase şi de conştiinţă"*** (A.L.R.C.). Care a fost reacţia stăpânirii ateiste? Câţiva membri ai Comitetului - îndeosebi pastorul baptist Pavel Nicolescu, iniţiatorul acestei mişcări de contestare, au fost convocaţi de poliţie pentru interogatoriu şi bătuţi măr. La 15 Octombrie 1978, la Caransebeş, în Banat, trei credincioşi baptişti au fost condamnaţi la pedepse mergând dela opt luni la un an şi jumătate de detenţie sub acuzaţia de *"crimă contra Statului"* şi *"colaborare cu străinătatea"*. La începutul anilor '80, persecuţia religioasă împotriva militanţilor evanghelici bântuia aprig; erau vizaţi, în special toţi cei care refuzau să depună jurământul de a servi *"cu devotament"* ordinea socialistă anticreştină. Şi cine poate să nu-şi aducă aminte de coerciţia exercitată contra credincioşilor în serviciu: adeseori retrogradaţi sau destituiţi din funcţiile lor, alteori interzicându-le accesul la posturile de responsabilitate.

Ca să folosesc metafora unui document clandestin ce l-am primit din ţară în perioada anilor '70, *"în ceaţa profundă a materialismului ateu"*, represiunea religioasă n'a încetat nici o clipă la poalele Carpaţilor, România devenind o imensă puşcărie, un insuportabil univers carceral, în care cetăţeanul era continuu supravegheat, urmărit, bănuit, dezonorat, ba chiar sortit morţii civile si strangulării spiritului creştin. Aşa cum scria Papei Ioan-Paul al II-lea un grup de credincioşi români şi preoţi romano-catolici: *"Astăzi Partidul şi Guvernul ţării noastre nu mai persecută Biserica, dar săvârşesc un veritabil genocid spiritual şi naţional"*.

• • •

Odată stabiliţi în Franţa, ca refugiaţi politici, puteam sta nepăsători la ceea ce se întâmpla în România lui Ceauşescu şi mai departe chiar, în universul represiv din celelalte ţări dominate de comunism? Mai ales că, în ce mă priveşte, am fost persecutat, hăituit de organele Securităţii şi în noaptea de 7 Martie 1959 arestat, anchetat, bătut şi condamnat la 12 ani temniţă grea, pentru activitatea mea misionară, socotită ilegală, în cadrul organizaţiei ortodoxe Oastea Domnului. Deşi ne-am lovit de lipsa de înţelegere şi de răceala multor ziare pariziene; deşi nici oamenii politici, nici mai marii Bisericii Catolice cărora ne-am adresat, n'au sesizat clocotul nostru lăuntric şi n'au pus mare preţ pe veridicitatea încălcării dreptului la libertatea politică şi religioasă din România, considerând revelaţiile noastre publicate în revista ***"Catacombes"*** (pe care Dumnezeu ne-a ajutat să o editâm la Paris), nişte relatări *"exagerate"*, marcate, după spusele lor, de un *"anticomunism primar, rău văzut în Franţa"*, noi n'am încetat să reimprospătăm memoria Francezilor şi-a altor neamuri din Europa, Africa, Australia şi cele două Americi, unde pătrundea *"mesagerul"* nostru supraconfesional, silindune să-i facem să audă şi ei strigătele celor oprimaţi de barbarii secolului XX. Pe deasupra, am condamnat tăcerea Organizaţiei Naţiunilor Unite (O.N.U.) şi a Consiliului Ecumenic al Bisericilor faţă de victimele regimurilor de violenţă, faţă de aceşti eroi şi martiri ai devotamentului absolut, pe care nici arbitrajul şi injustiţia dictaturii necontrolabile a partidelor comuniste, nici crimele şi permanenta teroare oblăduite de Moscova, nu i-au împiedicat să dea ascultare îmboldului Mântuitorului: ***"Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul"***, cum citim în Evanghelia după Matei, la capitolul 10, versetul 28.

Urmare în numărul viitor

CATACOMBES

MESSAGER SUPRACONFESSIONNEL DE L'EGLISE DU SILENCE
XVIIe ANNEE - N°s 202-203 - JUILLET-AOUT 1988 - 12 PAGES - 10 F

EDITORIAL

SERVITEURS DE DIEU

Un peuple ne saura jamais gravir jusqu'aux sommets de la vie spirituelle, tant que ses dirigeants occidentaliques ne s'élèvent point à la hauteur de la mission qui leur est investie, conformément aux mots d'ordre prononcés par saint Paul, dans son discours d'adieu aux anciens d'Ephèse : « Prenez garde à vous-mêmes, et à tout le troupeau sur lequel le Saint-Esprit vous a établis évêques, pour paître l'Eglise du Seigneur » (Actes, 20.28).

Dans les circonstances politiques de l'intolérance religieuse et de l'athéisme discriminatoire, qui règnent [illegible] des régimes de fer et de

Démolition de l'église Mihai Voda à Bucarest

PUNCT DE VEDERE

"O nenorocire nu vine niciodată singură"

——Aurel Sergiu MARINESCU——

Românii ortodocşi americani au avut ca episcop al lor pe P. S. Valerian, între anii 1950-1984. În anii cât a păstorit Ortodocşii români din America şi Canada, Episcopul Valerian a transformat episcopia românească dela Vatra, Mi., într'o adevărată citadelă a Ortodoxiei româneşti, în ciuda tuturor uneltirilor puse la cale împotriva Sa şi a Episcopiei dela Vatra, de către Episcopia Misionară ortodoxă, creaţia Securităţii Externe prin Departamentul Cultelor conectat cu Sinodul Bisericii Ortodoxe Române.

Atacuri verbale şi scrise, procese peste procese, tot felul de lucraturi murdare puse la cale de Securitatea română, nu au reuşit însă să lovească în Episcopul Valerian şi în episcopia sa.

Bun organizator şi bun gospodar, Episcopul Valerian a reuşit să însănătoşească starea financiară a Diocezei, ziarul *"Solia"* să devină rentabil, să construiască noi şi mari biserici în locul celor vechi şi mici, create la sfârşitul secolului al 19-lea şi începutul secolului al 20-lea.

Pentru a cuprinde toate realizările Episcopiei Ortodoxe Române Libere dela Vatra ar fi necesar să se scrie sute de pagini; toate aceste realizări făcute din iniţiativa, cu sfatul şi sub îndrumarea Episcopului Valerian - adevărat preot ortodox, respectat şi iubit de preoţii şi credincioşii ce aparţineau de episcopie. Securitatea externă, Departamentul Cultelor şi Sinodul au dorit continuu ca Episcopia dela Vatra şi Episcopul Valerian să treacă sub jurisdicţia Bucureştiului; au fost trimişi în acest scop fel de fel de emisari (cazul Bartolomeu Anania), fără să ţină seamă atunci că imensa majoritate a credincioşilor şi a preoţilor se opuneau la această trecere, dat fiind că teroarea comunistă a fost aceea ce i-a împins pe majoritatea refugiaţilor, departe de ţară, pe pământul binecuvântat al Americii.

Cu toate presiunile, promisiunile, cheltuielile şi atacurile voalate, Sinodul dela Bucureşti nu a reuşit să îngenuncheze Consiliul Episcopiei şi pe Vlădica Valerian. În faţa acestei rezistenţe, Securitatea externă a pus la cale o lucrare de mare anvergură, folosind în mod special pe agentul DIE, comunistul rabin roşu Mozes Rosen. Folosind organizaţii evreieşti internaţionale şi mass-media evreiască din SUA, DIE a pornit atacul prin agenţii săi din SUA şi Canada, cărora le-a furnizat documente acuzatoare false şi fotografii trucate.

Episcopul Valerian a fost acuzat că în tinereţe a fost fascist, legionar, şi a omorît personal mii de Evrei în timpul evenimentelor din 21-23 Ianuarie 1941. Bineînţeles că adevărul istoric nu a fost respectat. Securitatea a avut două feluri de a-i judeca pe foştii legionari: buni şi răi. Bartolomeu Anania, agent al Securităţii din 1945, cunoscut pentru activitatea sa la Aiud în anii 1960-1964; Antonie Plămădeală al Sibiului, fost deţinut politic, *"recuperat"* şi deţinător de mare în grad DIE; Vornicescu (decedat) al Olteniei, si alţi zeci de înalţi ierarhhi ortodocşi, în frunte cu Patriarhul Teoctist, toţi foşti legionari în tinereţe, toţi *"recuperaţi"* şi şantajaţi pentru trecutul lor naţionalist şi catalogaţi drept *"legionari buni"*.

În schimb, pr. Vasile Boldeanu (Paris) şi Episcopul Valerian Trifa, neputând fi *"recuperaţi"* şi şantajaţi, au suferit toate atacurile murdare şi false, fiind cataloagaţi ca *"legionari răi"*.

Episcopul Valerian s'a situat ferm şi fără echivoc pe poziţia anti-comunistă şi de susţinere a unei Biserici libere în Statele Unite, cu jurisdicţie deplină. Episcopia Ortodoxă păstorită de Valerian, a aparţinut canonic de Mitropolia rusă din afara frontierilor, fondată în 1917 de refugiaţii ruşi cu sediul la New York, care nu are nici un drept de imixtiune în treburile Episcopiei dela Vatra. Această Mitropolie s'a transformat în O.C.A. (Orthodox Church of America).

După depoziţii şi anchete care au durat circa 7 ani, în care s'au cheltuit peste 100.000 dolari din donaţiile credincioşilor, Episcopul Valerian, nevinovat, dar conştient de situaţia creată, nu a mai aşteptat rezultatul anchetelor şi a depus voluntar actul de cetăţenie şi paşaportul american, autoexilându-se în Portugalia în anul 1984, unde a decedat în 1987.

Înainte de a părăsi Statele Unite şi după un uşor atac de inimă, a propus în 1979 alegerea unui vicar episcopal, spre a-l ajuta în treburile episcopiei. Cel ales a fost preotul Nathaniel Popp. În 1980, Valerian a ieşit la pensie şi Congresul Special Electoral l-a ales episcop pe Nathaniel Popp, la propunerea lui Valerian. În 1984, când a părăsit Vatra, Episcopul Valerian a lăsat Dioceza unită şi puternică, cu 35.000 de credincioşi.

Plecarea Episcopului Trifa în exil a fost o mare pierdere pentru Episcopia Ortodoxă dela Vatra. Numirea lui Nathaniel Popp ca episcop a fost o speranţă a Românilor americani şi canadieni că acesta va urma calea trasată de Vlădica Valerian. Cu alegerea ca episcop a lui Nathaniel Popp, Episcopul Trifa a dorit ca acesta să ducă mai departe opera începută de el la Vatra în 1950.

Episcopul Nathaniel s'a născut la 12 Iunie 1940, în Aurora, Illinois, fiul unor emigranţi după el Români, după alte surse Ruteni, care au trăit puţin în România, ei emigrând din Ungaria. A terminat studiile liceale la East Aurora High-School, şi-a continuat educaţia La College Sf. Procopius în Lisle Illinois. A urmat apoi cursurile Universităţii Pontificale Gregoriane dela Roma, fiind licenţiat cu diplomă de Bachelor în Theologie.

La Roma a fost hirotonit diacon la 31 Iulie 1966 şi preot la 23 Octombrie în acelaşi an, în credinţa catolică, ritul greco-catolic (unit) de Episcopul Vasile Cristea dela Vatican.

Motivul adevărat pentru care a părăsit Biserica Catolică sau pentru care Biserica Catolică a renunţat la el, nu este cunoscut. În general însă, în cazuri de trecere dela o Biserică la alta, nu se cunosc motivele acestei treceri.

În mod idealistic, plăcut urechilor unui *"fundamentalist"* ortodox, se spune că el, Nathaniel a fost atras de credinţa creştin-ortodoxă şi după întoarcerea dela Roma, imediat a îmbrăţişat Ortodoxia şi formal, la 4 Decembrie 1968 a fost acceptat în Biserica Ortodoxă Română din America şi Canada dela Vatra. Din Decembrie 1975 pr. Nathaniel Popp a devenit parohul Bisericii Ortodoxe Române *"Sf. Cruce"* din Hermitage, Pensylvania. După ridicarea lui la rangul de episcop, el s'a stabilit la Vatra, Michigan, unde a locuit la sediul Episcopiei dela Vatra, la Grass Lake, Michigan, timp de 5 ani, după care şi-a schimbat domiciliul într'un orăşel de lângă Vatra.

Consacrarea la rangul de episcop a fost făcută de Sinodul Bisericii Ortodoxe din America, sub conducerea Mitropolitului Theodosius, sub a cărui ascultare se află şi acum.

Urmaşul Arhiepiscopului Valerian, adică Nathaniel, nu s'a ridicat şi nu se va ridica niciodată la înălţimea de ierarh creştin-ortodox cu adevărat, conducător bisericesc înţelept, plin de tact şi drept a celui căruia i-a urmat.

Acum, după 18 ani dela încoronarea sa ca episcop al Diocezei Ortodoxe Române a Românilor-americani şi canadieni, analizând rezutatele activităţii sale, nu putem concluziona decât că sunt ambigue, fie datorită unui şantaj ce se practică asupra lui, fie datorită unor promisiuni de titluri, onoruri, recompense.

Pe de o parte, aparţinând de O.C.A. el speră ca după moartea mitropolitului să fie ales în locul acestuia, fără să creeze o furtună în episcopie (deja a testat spiritele prin scrisoarea celor 13). Pe de altă parte, ia continuu măsuri, cu paşi mici, în direcţia trecerii sub jurisdicţia Patriarhiei dela Bucureşti, cu gândul că în acest fel va putea deveni mitropolit. Cele de mai sus explică atitudinea Episcopului Nathaniel, care se balansează între OCA şi Patriarhia de pe malul Dâmboviţei.

Acestea se potrivesc de minune planurilor Securităţii externe azi SIE (fost DIE) al guvernelor cripto-comuniste din Bucureşti şi planurilor ierarhilor fundamentalişti ai Sinodului românesc.

1. Episcopul Nathaniel a primit preoţi cu epoleţi, în misiune, cărora le-a dat imediat parohii bune; preoţii disidenţi, expulzaţi din România de DIE, prin reprezentantul Departamentului Culturii pe care îi cunoaştem sunt: Liviu Negoiţă, Viorel Dumitrescu, Emil Ambruş, Cornel Avramescu, Ioan Vinchici, Ştefan Gavrilă nu au fost ajutaţi însă în măsură egală.

2. Preotului Doru Aurel D. Gaga nu i s'a dat parohie şi a trecut la Greco-Catolici, la fel şi preotului George Cojan.

3. În schimb acceptă *"circul"* dela Biserica Sf. Maria din New York, unde pr. Casian Fetea a adus ca *"dascăl"*, o călugăriţă din România, despre care lumea spune multe. Episcopul Nathaniel tolerează pe protejatul său pr. Fetea Casian, care a fost autorul unor scandaluri terminate cu poliţie şi judecată.

4. În Episcopia dela Vatra, conform Calendarului Solia şi contrar canoanelor bisericeşti, sunt: 4 preoţi în funcţiune care sunt divorţaţi şi 1 preot căsătorit cu o femeie divorţată, ne mai vorbind de preoţi în misiuni: G. Pătrulescu, R. Barr, Cristofor Grecu.

5. Mai sunt şi preoţi recomandaţi de Mitropolitul Serafim al Germaniei - alt agent SIE - unul dintre ei fiind Marin Oprea.

Unii preoţi primiţi de Nathaniel au câte ceva de ascuns, ex: pr. Const. Alexe - despre activitatea sa la Londra şi plecarea de acolo; pr. C. Băluşel, Anton Frunză.

În afară de atitudinea sa faţă de preoţii cinstiţi, corecţi, temători de Dumnezeu şi anticomunişti, ajutorarea, protecţia, sprijinul continuu dat preoţilor în *"misiune"* trimişi de DIE/SIE l-a pus pe episcop în conflicte deschise cu credincioşii din unele parohii.

De asemeneam Episcopului Nathaniel i se reproşează greşeli inacceptabile. Una dintre greşeli este orientarea sa politică, ca simpatizant al guvernelor cripto-comuniste de după 1989 din Bucureşti, prezenţa sa total nepotrivită ca membru activ în organizaţia fantomă de *lobby* pentru guvernul român din Washington - C.O.R.A., a zisului Scala (fost Scaleţchi) care se prezintă drept reprezentantă a 85 de organizaţii româneşti cu 90% din Românii din America şi despre care poate doar câteva zeci au auzit că există - o adevărată sugativă din bugetul ţării - de origine polono-ucrainiană, care nici măcar nu ştie limba română, preferatul ministrului M. Geoană.

Episcopul Nathaniel a ridicat taxa de membru al unei parohii la 60 dolari anual, pentru a face faţă cheltuielilor excesive şi deloc folositoare episcopiei.

De două ori a călătorit în ţară, fiind primit regeşte; în 1997 a invitat la Vatra pe Mitropolitul Serafim, agent DIE; în 2000 a invitat pe Arhiepiscopul Iosif (agent SIE) la Detroit. Episcopul a invitat şi plătit operaţia de inimă şi spitalizarea Mitropolitului Plămădeală, care i-a furnizat continuu preoţi cu epoleţi; la instalarea la Paris a Episcopului Iosif, Nathaniel, prezent, a dăruit acestui agent 20.000 dolari; în câteva ocazii a donat lui Scaleţchi (Scala) câte 5.000 de dolari. În plus călătoreşte, cazează, plimbă şi ajută băneşte pe cei trimişi de Patriarhie, ex. Teofan al Olteniei (bineînţeles, Solia nu publică nimic despre aceste întâlniri).

La moartea Episcopului Victorin, vechi agent al DIE, Episcopul Nathaniel a fost prezent, a slujit şi prezent a fost şi la hirotonisirea noului Episcop, Nicolae Condrea, oficiată de Patr. Teoctist în Canada.

Tot Episcopul Nataniel a permis ca preoţii episcopiei Securităţii să poată sluji în bisericile ce aparţin de Vatra; într'o altă ocazie a fost primit de Patriarhul Teoctist, împreună cu agenţii DIE - Serafim şi Victorin.

Diferenţa de stil între Vlădica Valerian şi Nathaniel este evidentă, clară, cu atitudini complet opuse: Episcopul Valerian nu a făcut nici o vizită în România, deşi a fost invitat; el a fost vizitat la Vatra de unii ierarhi superiori ai Sinodului, purtători de mesaje patriarhale, dar niciodată nu a invitat pe vreunul din ei chiar atunci când se aflau în USA sau Canada. Nu a avut nici o legătură de nici un fel cu Episcopia lui Victorin, ghidată de DIE; nu a făcut parte din nici o organizaţie politică sau de alt gen şi nu a avut nici o întâlnire sau corespondenţă cu diplomaţi comunişti români aflaţi la Washington.

În schimb Nathaniel, în 2001, a ordonat reînceperea discuţiilor între comisia Episcopiei sale cu eparhia episcopului agent DIE, spre a studia soluţii de a se ajunge la reintegrarea acestor două episcopii (aceea fostă liberă a Episcopului Valerian şi Episcopia Securităţii a lui Victorin).

Dar ultima şi cea mai mare lovitură dată de Episcopul Nathaniel Popp, Episcopul dela Vatra, a fost plănuită şi organizată încă din 1994, împreună cu Plămădeală. Înfiinţarea unei mânăstiri de bărbaţi la Centrul Ortodox de Studii din Detroit *"Sf. Andrei"*. Au sosit opt călugări, printre care Arhimandritul Irineu Duvlea, protejatul lui Plămădeală, ca fost bucătar al său şi pe care a încercat să-l facă în România episcop, dar s'a opus Anania. Despre tratativele duse dela început, Solia nu a scris nimic, conform strategiei de a pune credincioşii în faţa faptului împlinit, iar când s'a anunţat sosirea celor opt călugări, aceasta s'a prezentat ca un vis realizat al primului Episcop Moruşca.

Irineu Duvlea, în decursul anilor, aşa cum s'a aflat acum, a vizitat de mai multe ori USA şi multe comunităţi româneşti.

Lovitura de trăsnet a urmat după circa 20 de ani de slujire ca episcop titular, când Nathaniel a cerut Congresului Episcopal *"să-i găsească un ajutor"*; la 28 Iunie 2002, la propunerea sa, un congres obedient, lipsit de autoritate l-a ales pe Irineu Duvlea ca Vicar-Episcop, ceea ce este totalmente contra canoanelor bisericeşti: un vicar episcopal, care aparţine de Sinodul dela Bucureşti - la o episcopie care aparţine de O.C.A., nerecunoscută de Patriarhia Română şi invers.

Deci Români, care aţi fugit de tirania comunistă, veţi afla că Episcopul Nathaniel se pare că a ales supunerea la Patriarhia din Bucureşti. Oricând, prin plecarea sa, pensionarea sau înălţarea la gradul de mitropolit, Vicarul episcopal Irineu Duvlea va deveni episcop şi va trece episcopia creată de Episcopul Valerian cu *"arme şi bagaje"* în braţele Patriarhiei din România şi ale Securităţii externe, care îşi vor vedea astfel realizat un vis de peste 50 de ani, controlul şi supunerea exilului emigraţiei româneşti din America şi Canada.

După 7 ani

Trecutul lui Nicole-Valéry Grossu a devenit sursă de inspiraţie morală generaţiilor viitoare

Ciceronie IONIŢOIU

Moartea ei a fost un accident în evoluţia spiritului care-şi continuă evoluţia cu mai multă claritate în abordarea problemelor morale printre semenii părăsiţi şi mai ales adresându-se vlăstarelor ce vor perpetua societatea.

Forţa exemplului a moştenit-o dintr'o rădăcină sănătoasă, a avut un far călăuzitor, pe acel Ctitor de Ţară pe care-l zugrăveşte: *"...Identificat cu durerile tuturor, animat de înaripate năzuinţe, înarmat cu puterea dată de credinţă în dreptatea celor obidiţi şi speranţa în sprijinul divin, condus de înţelepciune, în adânca pătrundere şi cunoaştere a căilor ce trebuesc urmate, pătruns de dragoste faţă de neamul său, Iuliu Maniu, porneşte şi luptă, având pe umeri povara grijilor unui popor şi'n suflet lacrimile lui deznădăjduite..."*

Numai la 5 ani după prezentarea acestui tablou a fost luată de primul val al arestărilor, la vârsta când împlinea 26 ani şi după eliberarea dela Malmaison (30 August 1945) a mers la *"Domnul Preşedinte"*, acesta a întrebat-o: *"Ţi-a fost frică?"* La întrebare, Nicoleta a răspuns imediat: *"Cum să-mi fie frică, când eu cred în Dumnezeu şi în dreptatea neamului meu?"*

Şi-a continuat lupta. Era prezentă şi la redacţia ziarului *"Dreptatea"* şi în cabinetul Preşedintelui, până într'o zi când l-a auzit pe Iuliu Maniu spunând: *"Ne trebuesc oameni să meargă la ţară şi văd că nu toţi înţeleg acest lucru"*, referindu-se la unul dintre apropiaţii lui. Nicoleta a sărit dela locul ei şi a grăit: *"Dacă el nu poate, mă duc eu în judeţul Tămava Mare"*, iar la auzul acestor cuvinte I. Maniu a zâmbit: *"Bine, însă matale nu cunoşti pe nimeni"*. Şi iarăşi răspunsul Nicoletei a fost prompt: *"Dar apostolii n'au plecat cu traista'n băţ, colindând lumea ca să propovăduiască Cuvântul Domnului? Chiar Dv. ne-aţi îndemnat să ne răspândim peste tot în ţară."* Şi i-a citit din Cuvântul adresat studenţilor: *"Dumneavoastră tineri, care vă răspândiţi în toate colţurile ţării acum, trebue să vă străduiţi să cunoaşteţi sufletul poporului român şi nevoile sale. Arătaţi oamenilor că este nevoie de a practica morala creştină şi de a fi cu teamă de Dumnezeu. Spuneţi tuturor să nu uite că este un fiu al Naţiunii..."*

De atunci, din acel Septembrie 1946, Nicoleta-Valeria şi-a început apostolatul în mijlocul semenilor, în toate împrejurările, chiar şi în infernul pământean şi n'a părăsit această cale decât cu trecerea în nefiinţă, la 14 Ianuarie 1996.

A trecut prin vremuri cumplite. Cataclismul zguduise omenirea. Europa se frânsese în două. Românie i se furase voinţa naţională şi hoţii cereau moartea apărătorilor legitimi ai ţării. Când Franţa se pregătea să aniverseze Ziua Naţională de 14 Iulie 1947, Moscova însecena la Bucureşti, Tămădăul. Vestul era ocrotit de mâna lui Dumnezeu, iar Estul intra pe mâna Satanei. Până la sfârşitul acestui an România va fi lovită de moarte. Moarte ce o jumătate de secol va măcina totul, toate valorile universal recunoscute vor fi răsturnate iar non valorile promovate pentru ca dezastrul să fie şi mai mare, redresarea să nu mai poată fi posibilă.

Pentru Nicoleta-Valeria singura nădejde rămânea în Dumnezeu. Printre prieteni rămăseseră câţiva, printre ei numărându-se Sabina şi Richard Wurmbrand, Milan Haimovici şi un grup de credincioşi ce se adunau Duminică de Duminică la biserica din strada Olteni. Preocuparea lor pe lângă cea de ordin liturgic era şi aceea umanitară, de a încerca să dea de urma celor arestaţi şi mai ales, de ajutorarea lor şi a familiilor lor. Acest aspect nou, de ajutorarea aproapelui în suferinţă, îi va înnobila fiinţa antrenând-o cu o dăruire din ce în ce mai mare până la amurgul din Ianuarie 1996.

Această angajare în jurul Bisericii avea loc în perioada când peste România se forţa aşezarea domniei ateilor. Şi cum totul iese la lumină, din noianul de însemnări al sertarului în care Nicoleta îşi păstra textele cele mai intime, Sergiu Grossu a găsit, după moartea celei dragi, o mărturie nemărturisită din acel început de convertire, o adevărată revelaţie, dintr'un dialog închipuit, purtat cu poetul creştin Traian Dorz: *"...Ţi-aduci aminte cum s'a petrecut trecerea mea din lumea şi viaţa inutilă, pe care o trăiam, la calea luminoasă care duce spre Împărăţia Cerurilor?... Vreau să-I cer lui Dumnezeu iertare şi să-L chem pentru a-mi stăpâni toată viaţa de acum înainte..."*

Această profesiune de credinţă îi va fi suport şi călăuză în viitor.

Încercările n'au întârziat. Valuri după valuri, arestările s'au abătut asupra Ţării. Şi în cel de Sfânta Mărie 1949 a fost îngenuncheată şi Nicoleta în faţa ameninţărilor de tot felul în gând repetate: *"**Dumnezeu este cu mine, nu mă tem de nimic. Ce pot să-mi facă nişte oameni?**"*

Cele îndurate, şi nu au fost puţine, le-a mărturisit în mai multe limbi. Ele au fost ecranizate acolo unde s'au săvârşit. Acum sunt vizionate pentru ca răul să nu se mai repete, ca oamenii să înveţe să nu uite.

După patru ani dintre zidurile cu gratii ale Malmaisonului şi-a schimbat locuinţa într'o ţară îmbolnăvită, înfăşurată'n sârmă ghimpată, dar bucuroasă că-şi regăsise locul în Oastea Domnului, unde credinţa nu putea fi înlănţuită. Acolo şi-a găsit - omul de o viaţă - pe ostaşul Sergiu Grossu, ce-şi purta şi el o cruce adusă de dincolo de Prut, dintr'un ţinut sortit jertfei de aproape două veacuri.

Şi-au clădit cămin din sărăcie, dar plin de bucurii şi armonie. Dar n'au trecut nici doi ani şi într'o noapte Sergiu a fost ridicat şi printr'o însecenare condamnat la 12 ani muncă forţată.

Pentru Nicoleta nici nu putea fi durere mai mare. Consolarea sufletească pentru a rezista singurătăţii a găsit-o tocmai în zgomotul jucăuş a 8-9 prichindei adunaţi într'o *"şcoală volantă"* din sufrageria ei, pentru a-i deprinde în mângâierea clapelor pianinei şi schimbul de replici nevinovate în franceză sau germană.

Acest leac dumnezeiesc a ajutat-o să aştepte eliberarea lui Sergiu din 1962.

După cum toate sunt rânduite, Nicoleta a fost angajată ca secretară la o societate franceză. De două ori a fost la Paris în interes de serviciu, dar singură. Numai după vizita din 1968 a generalului Charles de Gaulle în Bucureşti, a reuşit şi Sergiu cu Nicoleta, prin practici balcanice, să obţină paşapoarte pentru o lună de zile în Franţa.

Gândul îmi fuge la ţăranul Badea (Gheorghe) Cârţan care plecase pe jos la Roma pentru a vedea Columna lui Traian şi a aduce mărturii despre originea latină a poporului nostru. De data aceasta Nicoleta făcea drumul în Oraşul Luminilor pentru a duce Occidentului mărturii despre suferinţele poporului român sub cea mai cruntă dictatură. Aceşti doi băjenari erau obsedaţi de cuvintele Sf. Pavel: ***"Aduceţi-vă aminte de cei ce sunt în lanţuri, ca şi cum aţi fi fost legaţi cu ei; de cei chinuiţi, ca unii care şi voi sunteţi în trup"***.

Pentru împlinirea acestei misiuni a conceput un Memoriu în limba franceză pe care l-a adresat preşedintelui S.U.A. în ziua aniversării independenţei din 4 Iulie 1969, subliniind că este scris în numele compatrioţilor, în amintirea cu respect a sacrificiilor luptătorilor care au căzut aşteptând eliberarea ţării de către Americani; ca recunoştinţă faţă de nenumăraţi Români care au suferit şi şi-au pierdut viaţa în temniţele comuniste, primul fiind Iuliu Maniu.

Făcând o sinteză a lumii subjugate de dictatura satanică a comunismului, arată ipocrizia şi viclenia diplomaţiei comuniste care în locul coexistenţei paşnice continuă cu îndârjire lupta de clasă, violarea drepturilor omului este la ordinea zilei şi în toate domeniile, libertatea religioasă este inexistentă, că mizeria domină centrele industriale şi satele, că ţara este condusă după directivele Moscovei, iar *"conducătorii"* ei impuşi vor întinde mâinile lor mânjite în sângele nevinovat al victimelor... şi spre sfârşitul acestui tablou zguduitor, încheie:

"Vă implor cu lacrimi în ochi, Domnule Preşedinte, să fiţi convins că, după ce aţi trecut frontiera românească:

- vă veţi găsi într'o ţară profund creştină, unde nu sunt comunişti decât cei din Comitetul Central PCR, cei din guvern şi câteva mii de acoliţi; că Ceauşescu şi clica lui jonglează între Răsărit şi Apus numai pentru consolidarea propriilor poziţii şi privilegii; iar, întreg poporul român, inclusiv noua generaţie educată forţat în spiritul ideologiei comuniste, aşteaptă din partea Dumneavoastră salvarea promisă de Statele Unite ale Americii încă dela impunerea la putere a comuniştilor (1944) şi reînnoită prin celebra "cruciadă contra comunismului (1953)".

Acesta era omul angajat în luptă totală pe plan creştin şi naţional.

Şi lupta ei în Occident a continuat, de data aceasta alături de Sergiu, cu o dăruire de neegalat, atât pe plan spiritual cât mai ales pe plan umanitar, concretizându-se în publicarea unei reviste ***"Catacombes"*** scrisă în limba franceză de doi Români, ce a apărut pe 5 continente, cu caracter creştin anticomunist; crearea unei edituri pentru apărarea cauzei Bisericii Tăcerii; emisiuni radiofonice pe teme creştine despre persecuţiile din ţările comuniste...

Printre multiplele planuri de activitate creştină, Nicoleta Valeria s'a dăruit ajutorării celor în suferinţă, apartamentul soţilor Grossu din Paris transformându-se într'un fel de *"bancă centrală pentru cei nevoiaşi din România"*, şi aş adăuga şi de pretutindeni.

Şi în sertarul intim al Nicoletei s'au găsit, după dispariţia ei, numeroase scrisori de mulţumire, de solicitări, tabele, chitanţe despre care până atunci numai Dumnezeu ştiuse. Nu-i plăcea să se facă aluzie la numele ei.

Soţii Nicoleta şi Sergiu Grossu, pe lângă activitatea creştină, nu au uitat originea străbună, lupta înaintaşilor şi au sprijinit continuitatea. Printre hârtiile găsite se află şi adresa nr.1206/5 Martie 1990, prin care se spune: *"Doamnei Coleta Grossu şi Domnului Sergiu Grossu. Vă adresăm mulţumirile noastre adânc simţite pentru ajutorul moral şi material nepreţuit pe care l-aţi acordat partidului nostru în încleştarea lui dramatică cu forţele neocomuniste şi pentru sprijinul ce l-aţi oferit, cu atâta generozitate, acţiunii de propagare a principiilor creştin democrate care rezultă din programul nostru"*.

Semnat: Preşedinte, Cornel Coposu, secretar general: Ioan Lup.

În 1996, după un sfert de secol de luptă neîntreruptă pentru cauza creştină şi naţională, Nicoleta-Valeria se destăinuia: *"Mor de curiozitate să ştiu cum este Dincolo"*, iar la sfârşitul Bibliei pe care o citea permanent era scrisă data de 30 Oct.1995 cu trimitere la versetul: **2 Samuel, 19. 34-37.** *"...să se întoarcă robul tău, şi să mor în cetatea mea, lângă mormântul tatălui meu şi al mamei mele!"* Şi dorinţa i-a fost împlinită de Sergiu.

Pe 19 Ianuarie 1996, capela Cimitirului *"Sfânta Vineri"* din Bucureşti răsuna de cântece de slavă înălţate Nicoletei Grossu de către - Ostaşii Domnului - veniţi din toată ţara pentru a-i aduce un omagiu solemn pe ultimul drum, conducând-o înconjurată de coroane şi jerbe de flori.

Aceasta s'a întâmplat acum 7 ani. De atunci ea n'a încetat să fie prezentă în paginile ziarelor, revistelor şi de curând chiar pe ecranele cinematografelor.

TRECUTUL nu trebue uitat. El devine sursă de viaţă morală generaţiilor viitoare, iar un popor care-şi uită trecutul, dispare din istorie.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

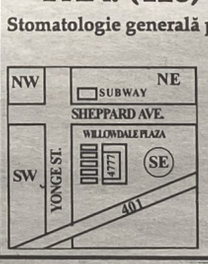

- Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
- Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
- Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

www.cuvantulromanesc/publicitate

COMMON SENSE Automotive Inc.

General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

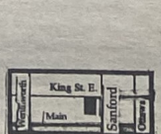

www.cuvantulromanesc/publicitate

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

Paul Goma către basarabeni

Minunea...

Când ţi se pare că totul e pierdut; când eşti convins: nu mai există scăpare; când constaţi că oricâte eforturi ai face, oricâtă pricepere şi energie ai cheltui, nu ieşi la mal...

...Atunci când, abătut, descurajat, trist, disperat eşti gata să te declari învins, bătut, strivit..., îţi spui:

"Doar o minune, un miracol..." Chiar şi cei care nu sunt religioşi cred în miracole. Iată, eu cred în realitatea minunilor din Evanghelii: mersul pe ape, înmulţirea păinilor, învierea lui Lazăr... încă nu am văzut cu ochii mei asemenea împliniri, nu am pipăit, ca să cred (ca Toma), dar păstrez credinţa că astfel de întâmplări - miraculoase - se vor întâmpla azi-mâine şi prin jurul nostru.

Până atunci să credem în minuni... omeneşti, făcute de oameni.

Românii din dreapta Prutului - din Moldova (de Apus), din Ardeal, din Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea - ei vorbesc de *"minunea Revoluţiei din 1989"*; acum se bucură de *"minunea... primirii în NATO"* - curat-minune acceptarea unui stat comunist, având cvasi-intact, aparatul securist de sorginte bolşevică (dar vorba ceea: când este vorba de interesele lor, Americanii nu se împiedică în morală: îl pupă - pe gură - pe Putin, în ciuda masacrării Cecenilor).

Simplificând-rezumând, să spunem că cineva, un om întrupează miraculol care va scoate (pe un sfert?, pe o zecime?) Republica România din groapă, din răpă, din haznaua în care se află şi din fundul căreia se to-ot tânguie că nimeni nu-i dă o mână de ajutor să iasă - dar doamne-fereşte să se străduiască să-şi dea singură mâna ceea... Oricum: cel care va provoca miracolul carpatodanubian va fi Americanul.

Românii din stânga Prutului: Bucovinenii, Hérţenii, Basarabenii, chiar dacă stau tot timpul cu ochii spre Apus (de astă dată nu doar *"dincolo de Prut"*, ci...*"dincolo de Ocean"*), chiar de au primit ceva ajutoare materiale (burse, călătorii, subvenţii individuale), să nu se aştepte la vreun *"miracol american"*. La ei nu va veni (tot pupătura Bush-Putin fiind piedica *"istorică"*) - chiar dacă, acum, ne-ar prinde tare bine (am subliniat pluralul implicativ: niciodată nu m'am ferit să-mi asum identitatea, cu toate că în Republica Populară - apoi Socialistă - România, a declara că eşti *"Român-basarabean"* comiteai aproape aceeaşi crimă ca, în RSS Moldovenească: *"Român-basarabean"*).

Sper însă că ai mei dintre Prut şi Nistru, vor fi de acord că: Românii basarabeni se vor salva fără ajutor din afară; fără *"ajutor american"*; vor ieşi din groapă, din răpă, din Valea Plângerii, se vor ridica în două picioare pe mal - şi vor sta drept, vor privi drept (şi, în sfârşit, de sus),vor gândi drept.

Miracolul basarabean: tineretul.

Fetele şi băieţii care abia se născuseră în Momentul 1988 - când Basarabia intrase în rândul comunităţilor revoltate împotriva Terorismului Sovietic printr'un text: cel despre limba română; ei, băieţii şi fetele care nu cunoscuseră spaima de KGB (şi de NKVD); nu fuseseră înfometaţi până la a se mânca între ei, nici arestaţi, deportaţi, chinuiţi prin frig, foame, ciomag pentru vina de a fi, nu *"moldoveni"*, - ci Români basarabeni; pentru crima de a fi vorbit, nu *"limba moldovenească"* (cea care nu există, dar Ruşii i-au bătut în cap pe vorbitori, în cap, în cap - până ce Românul a zis ca Rusul), ci limba română.

***"Cususuri biografice"* devenite calităţi:**

Tinerii de azi nu se tem (ca părinţii lor, cu experienţă): să spună adevărul, să ceară dreptate, democraţie, libertate - prin cuvânt.

Rolurile - şi locurile - s'au schimbat. Azi nu adulţii îşi apără progenitura, o sfătuieşte, o încurajează, o iniţiază în *"tainele vieţii"*; ci copiii, ascultând de instinctul care nu înşeală, pornesc primii, iar bătrânii (timoraţii, educaţii în cultul terorii, al victimei consimţinde), parte din ruşine, parte din mândrie - că ei, becisnicii, ei, robii, au zămislit asemenea minuni de fete şi de flăcăi - vin în coada coloanei - dar vin...

Prin vârstă, sunt un bătrân (67 ani aritmetic, basarabenetic: 134, câci multe am trăit noi...); prin *"necuminţenie"* şi judecând după viaţa pe care o duc şi azi: un biet copil.

Având această dublă-vedere, biet-copilul de mine îşi ia dela sine puterea de a sugera (nu sfătui, fiecare poate greşi singur-singurel şi încă foarte bine). Aşadar:

- Tinereţea nu e o calitate câştigată, de fiecare ins, ci un dar; un talant. Ca în parabola cunoscută unii îşi valorifică talantul, alţii şi-l îngroapă - şi îl uită...;

- Tinereţea: perioada în care puiul de om este curat, neprefăcut, nemincinos, generos, sensibil la idei înalte şi la *"abstracţiuni"* ca: patrie-patriotism, ca limba-română (care nu e ca o cămaşă, schimbabilă - ci ca pielea omului), onoare, demnitate, toleranţă. Greu, foarte greu este ca tânărul, maturizându-se, să gândească şi să trateze *"abstracţiunile"* cu aceeaşi inocenţă-curată, să le dea aceeaşi accepţie, acelaşi sens.

Nu e mare lucru - e totul.

Dela tineri este de aşteptat *"miracolul basarabean"* - nu dela Americani, nu dela Sfântul Sisoe, nu din părul mălăieţ.

Deşi am vârsta pe care am declarat-o, mă visez tânăr în Basarabia. La ceva tot aş fi bun: aş confecţiona lozinci - aş începe cu: NU VREM SĂ MAI FIM REFUGIAŢI ÎN PROPRIA ŢARĂ!

Cei care nu au pătruns semnificaţia cerinţei sau/şi refuzului să-i întrebe pe părinţi; şi pe bunici. Bătrânii vor refuza, pretinzând că e mult de-atunci; şi dureros; că mai bine să uităm ce-a fost şi să privim în faţă, la viitor. Bătrânii noştri se prefac a nu şti (sau chiar nu ştiu, într'atât i-au analfabetizat Ruşii) că omul nu poate avea un viitor dacă nu-şi cunoaşte trecutul.

Ei refuză amintirea trecutului care nu a fost alcătuit doar din teroare rusească, ci şi din supuşenie, de autoumilire, din acceptarea desidentizării (începând cu rusificarea numelui, sfârşind cu acceptarea unor *"adevăruri"* ca...*"limba moldovenească"*...

Fiindcă degeaba eşti frumos, curajos, cinstit, generos - dacă nu ai memorie. Iar memoria nu este alcătuită doar din ceea ce am adunat noi, în viaţa noastră, câtă a fost - ci din însuşirea, din asumarea memoriei părinţilor, bunicilor, strămoşilor - şi a cărţilor de istorie nemincinoase (deci neruseşti, ne-ucrainene).

Suntem ce şi cât ne este memoria.

Paris, 14 Decembrie 2002

20 la sută din teritoriul Basarabiei, sub ocupaţie militară rusească

Deputatul creştin-democrat Vlad Cubreacov a reiterat, în cadrul întâlnirii deputaţilor PPCD cu alegătorii, ideea solidarizării tuturor partidelor de orientare democrată, în scopul realizării obiectivelor prioritare privind aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană (UE) şi NATO.

În opinia lui, Republica Moldova ar trebui să se îndrepte spre UE şi NATO, după cum au procedat toate popoarele europene *"scăpate de sub Kremlin"*. El a spus că acestea urmează a fi obiective prioritare atât pentru populaţia română din Republica Moldova, cât şi pentru minorităţile naţionale care locuiesc pe teritoriul acestui stat. Deputatul creştin-democrat a acuzat puterea comunistă dela Chişinău de servilism faţă de Federaţia Rusă, specificând în acest sens necesitatea protestării împotriva abuzurilor comise de comunişti la indicaţia *"stăpânilor lor dela Moscova"*, care ţin sub ocupaţie militară 20 la sută din teritoriul Republicii Moldova, iar sub ocupaţie politică, economică, lingvistică şi mediatică - sută la sută din teritoriul naţional.

Potrivit lui Cubreacov, membrii Comisiei de monitorizare a Consiliului Europei au avertizat recent autorităţile dela Chişinău asupra pericolului aprofundării crizei politice din Republica Moldova. El a declarat că oficialii dela Consiliul Europei şi Uniunea Europeană urmăresc evenimentele politice din Republica Moldova, fiind îngrijoraţi de involuţiile sociale şi derapajele antidemocratice ale puterii dela Chişinău şi Tiraspol, menţinute prin forţa banilor, propagandei, armatei şi serviciilor secrete ruseşti.

NOUA LEGE A PARTIDELOR DIN REP.MOLDOVA CONTESTATĂ DE OPOZIŢIE

Partidele de opoziţie din Republica Moldova ameninţă că vor boicota procedura de reînregistrare prevăzută în recentele amendamente la Legea Partidelor şi chiar alegerile locale din primăvară, în cazul în care majoritatea comunistă din Parlament nu va renunţa la aceste modificări, sau nu va amâna intrarea lor în vigoare, relatează BASA-press.

Reprezentanţii mai multor formaţiuni politice, atât parlamentare cât şi extraparlamentare, au calificat modificările introduse de comunişti, potrivit cărora partidele sunt obligate să se reînregistreze anual, drept *"restrictive şi antidemocratice"*. Opoziţia susţine că prin aplicarea acestor amendamente în preajma alegerilor, puterea urmăreşte să-i împiedice pe contracandidaţi să se concentreze asupra scrutinului, obligându-i să îndeplinească o procedură greoaie şi care necesită foarte mult timp.

Liderii formaţiunilor participante la lucrările Mesei Rotunde au subliniat că, deşi legea prevede că procedura de reconfirmare a numărului de membri trebue încheiată până la 1 Martie, partidele nu se vor putea încadra în acest termen, pentrucă normele de aplicare a legii nu au intrat încă în vigoare.

Unul dintre liderii opoziţiei parlamentare, Dumitru Braghiş, preşedintele Alianţei Social-Democrate, a anunţat că a cerut Biroului Permanent al Parlamentului să includă pe ordinea de zi problema anulării amendamentelor ce privesc reînregistrarea partidelor sau măcar amânarea aplicării acestora până după alegerile locale, însă reprezentanţii majorităţii comuniste au refuzat solicitările sale.

Anterior, partidele participante la Masa Rotundă îi ceruseră Preşedintelui Vladimir Voronin să nu promulge Legea Partidelor în varianta modificată recent. Guvernul însă a aprobat amendamentele la regulamentul privind înregistrarea partidelor, care au fost votate de majoritatea parlamentară la sfârşitul anului 2002. Potrivit acestora, Ministerul Justiţiei poate cere Curţii Supreme de Justiţie *"să constate încetarea activităţii unui partid"* în condiţiile în care partidul nu a convocat nici un congres sau o conferinţă timp de patru ani, nu a prezentat la timp listele anuale ale membrilor sau dacă în timpul verificării listelor se constată că numărul de membri ai partidului a scăzut sub limita stabilită de lege.

APEL CĂTRE COMUNITATEA INTERNAŢIONALĂ

Participanţii la protestele anticomuniste dela Chişinău au adresat un apel către instituţiile internaţionale, în care îşi exprimă îngrijorarea în legătură cu criza politică din Republica Moldova, provocată de acţiunile Partidului Comunist care tinde spre reinstaurarea unui regim totalitar.

Protestatarii solicită comunităţii internaţionale să întreprindă demersuri energice în vederea decomunizării Republicii Moldova şi a restabilirii democraţiei în această ţară.

Potrivit apelului, în pofida protestelor manifestate pe plan intern şi a recomandărilor instituţiilor europene, actuala putere comunistă continuă distrugerea metodică a instituţiilor democratice, restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, persecutarea oponenţilor politici şi violarea libertăţii de expresie.

"Este evident că un rezultat favorabil integrării europene ar demasca duplicitatea puterii şi caracterul demagogic al gesticulaţiei proeuropepne a regimului Voronin, regim marionetă aflat în subordinea Kremlinului. În condiţiile în care un partid dogmatic a uzurpat puterea în stat şi interzice libera exprimare a opiniei popu - lare printr'o procedură democratică cum este referendu - mul, considerăm de datoria noastră să apărăm valorile democratice şi opţiunea europeană prin reluarea protestelor şi a revendicării privind demisia puterii comu - niste ca singura soluţie de depăşire a crizei politice actuale", se arată în apelul citat.

REPUBLICA MOLDOVA AR PUTEA PRIMI NOI AJUTOARE

Participanţii la Conferinţa cu privire la cele mai sărace şapte ţări din Comunitatea Statelor Independente (CSI-7), organizată la Lucerna, au făcut un apel către donatori de a identifica unele modalităţi de sporire a nivelului finanţărilor nerambursabile pentru ţările din grupul CSI-7. Din acest grup fac parte Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Kârgâzstan, Republica Moldova, Tadjikistan şi Uzbekistan.

În acest context, Shengman Zhang, directorul executiv al Băncii Mondiale a declarat, din partea celor patru organizaţii co-sponsori (FMI, BM, BERD şi Banca Asiatică de Dezvoltare), că asistenţa din partea donatorilor, în condiţii de finanţare extrem de concesionale şi anularea datoriilor vor avea succes doar în cazul în care vor fi racordate la reforme eficiente. Într'un comunicat de presă al Oficiului dela Chişinău al Băcii Mondiale se spune că participanţii la conferinţă au subliniat importanţa unei guvernări mai bune şi a luptei contra corupţiei.

"Deşi evenimentele recente demonstrează o diminuare a corupţiei şi o îmbunătăţire a climatului de investiţii, cheia spre succes rămâne a fi reforma economică şi instituţională continuă şi o societate mai deschisă, cu o participare mai vastă", a spus Zhang.

CONSILIUL EUROPEI CRITICĂ LIPSA DE INDEPENDENŢĂ A TELE RADIO MOLDOVA

Consiliul Europei califică drept regretabile prevederile din noua lege a audiovizualului din Republica Moldova, care permit numeroase modalităţi de amestec politic. Într'o rezoluţie adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei se deploră faptul că prevederile au fost adoptate în pofida recomandărilor explicite făcute de adunare anul trecut, precum şi a protestelor de masă dela Chişinău. Protestatarii au cerut în iarna şi primăvara anului 2002 transformarea Tele Radio Moldova într'o instituţie publică, independentă de puterea politică.

Rusia, împotriva dublei cetăţenii pentru moldoveni

Ambasada Federaţiei Ruse la Chişinău insistă pe lângă autorităţile comuniste să tergiverseze cât mai mult posibil adoptarea modificărilor legislative care ar reglementa definitiv problema dublei cetăţenii, au comunicat pentru FLUX surse bine informate care au solicitat anonimatul.

În felul acesta Federaţia Rusă încearcă să blocheze procesul de obţinere şi a cetăţeniei române de către cetăţenii Republicii Moldova, deoarece, în caz contrar, Bucureştiului i s'ar deschide posibilităţi largi de influenţare a situaţiei din Republica Moldova.

FARA ARMÂNEASCĂ

Tot despre originea şi limba Aromânilor

CÂTEVA ADEVĂRURI SUPLIMENTARE

Partea I

Vasile TEGA

Aşa cum am mai scris în coloanele acestui ziar, în ultimii ani se observă în Grecia o tendinţă de a se publica din ce mai numeroase studii despre Aromâni.

Aceeaşi constatare a făcut-o, cu câţiva ani în urmă, chiar un om de ştiinţă grec **A. Ţopanakis**, profesor la Universitatea din Salonic, care în cadrul unui simpozion ţinut la aceeaşi universitate, afirma, de altfel cu vădit regret, următoarele: *"...După câte ştiu, nu avem nici un om de ştiinţă care să studieze din punct de vedere lingvistic atât valaha cât şi slava, lăsând această grijă pe seama <amatorismului patriotic>, sau pe seama oamenilor de ştiinţă străini, din rândul cărora numeroşi sunt aceia care subordonează ştiinţa în favoarea unor obiective politice"* (A.Ţopanakis, Glosica Makedonias, Arhea Makedonia, Simposion Thesalonikis, p.351).

Lucrarea despre care va fi vorba în acest articol nu scapă, din păcate, acestei tendinţe. Este vorba de studiul, în două volume al lui **Gheorghe Exarhu** intitulat *"I. Elinovlahi"*, primul volum purtând ca subtitlu *"Discuţii cu o serie de specialişti"*, iar al doilea *"Surse ale istoriei şi vieţii Aromânilor"*.

Mărturisim că am fost impresionaţi, la prima vedere, de amploarea lucrării, ambele volume însemnând aproape 1.400 de pagini, precum şi de abundenţa surselor de informare (din păcate cea mai mare parte fiind numai greceşti) şi suntem siguri că autorul a consacrat mulţi ani de muncă pentru realizarea acestui studiu.

Această lucrare ar fi putut constitui o valoroasă enciclopedie asupra Aromânilor, dar din păcate - şi spunem acest lucru cu mult regret - **Exarhu** dă şi el dovadă de mult *"amatorism patriotic"*, uitând că-i un om de ştiinţă şi că - prin urmare - nu trebue să facă compromisuri cu *adevărul ştiinţific* atât când este de *metodologie*, adică de metodele de cercetare folosite într'o ştiinţă, în cazul nostru în istorie şi lingvistică, cât şi în ce priveşte *interpretarea obiectivă* a datelor şi a atestărilor istorico-lingvistice.

De altfel, această constatare rezultă destul de clar chiar din titlul lucrării *"I Elinovlahi"* (adică Greco-Aromânii!), unde numele sub care Aromânii sunt recunoscuţi în Grecia, încă din epoca bizantină când şi-au făcut prima apariţie în istorie, este acela de ***Vlahi*** sau ***Cuţuvlahi.***

Reamintim că numele pe care îl dădeau vecinii tuturor Românilor, descendenţi ai populaţiilor romanizate dela Nord şi Sud de Dunăre este acela de Vlah, cuvânt de origine germanică; popoarele germane numeau în felul acesta pe Romani şi cuvântul însemna la început *"străini"*; reluat de Slavi şi de Bizantini, erau desemnaţi cu acest nume, succesorii Romanilor, adică populaţiile romanizate care vorbeau o limbă romană, adică neo-românii din aceasta parte a lumii, din Balcani.

Teza lui **Exarhu** asupra originii şi a limbii Aromânilor ar putea fi rezumată astfel: a) Aromânii sunt *"Greci autentici"*, care la un moment dat din istoria lor au învăţat limba latină ca să poată comunica cu ocupanţii Romani şi b) Aromâna, *"o extensiune a limbii greceşti este o creolă greco-latină"*, dovada cea mai bună constituind prezenţa dominanţa elementului grecesc în vocabularul acesteia. Legăturile acesteia cu limba română se datoresc faptului că ambele limbi aparţin grupului oriental al limbilor romanice. Legături de rudenie asemănătoare se întâlnesc şi între limbile aparţinând grupului romanic oriental (italiana, franceza, spaniola, portugheza şi reto-romana).

Vom încerca în cele ce urmează să vedem în ce măsură această teză poate fi susţinută din punct de vedere ştiinţific şi, prin urmare, în ce măsură poate rezista unei analize critice obiective.

În primul rând, o remarcă de ordin general în legătură cu aşa-zisa romanizare a Grecilor se impune.

Simplul fapt de a se constata în Macedonia un proces de romanizare, exclude dela început chiar probabilitatea existenţei elementului etnic grec în această regiune, pentru simplul motiv că Grecii n'au putut să fie asimilaţi prin cucerirea romană, iar limba greacă nu a cedat limbii latine.

În această privinţă este îndeajuns să amintim concluziile arheolgului grec A. Keramapulos, cunoscut şi el ca susţinător al aceleiaşi faimoase terorii după care Aromânii ar fi Greci romanizaţi. Or, tocmai el recunoaşte la un moment dat că o cultură şi o civilizaţie inferioară înseamnă în mod sigur o mai mică forţă de rezistenţă etnică.

Pentru aceasta - spune **Keramapulos** - nu s'au latinizat Grecii şi Semiţii şi tot pentru aceleaşi considerente s'au latinizat Dacii şi Moezii şi Geţii, dar nu şi Grecii din oraşele greceşti dela Pont şi Dunăre; de aceea Bizanţul, în timp ce era stat roman s'a grecizat la finele secolului VI, în loc ca sămburele său principal să latinizeze pe Greci.

Cu alte cuvinte, aşa cum constată foarte just **N. Popescu Vaidomir**, dacă ar fi fost Greci în Macedonia veche, aceştia nu ar fi putut să fie latinizaţi, iar Macedonia ar fi rămas până azi o ţară grecească, aşa cum a rămas Grecia propriu-zisă, care a stat şi ea sub stăpânirea romană tot atât cât a stat şi Macedonia. Şi din moment ce se constată că în Macedonia ar fi avut loc un proces de romanizare, aceasta înseamnă că - bazaţi tocmai pe spusele lui **Keramapulos** - elementul etnic găsit de Romani în Macedonia nu poate fi cel grecesc, ci un altul *"cu o cultură şi civilizaţie inferioară"*, deci oarece numai acesta putea fi latinizat.

Fără îndoială că acest element etnic autohton nu putea fi altul decât acela constatat şi istoriceşte în sec.V şi VI înainte de Hristos, adică elementul trac.

Deci, pentru noi, lumea românească de azi este de fapt lumea tracă din anticitate şi dovada cea mai bună că Românii - fie Daco-români, fie Aromâni, nu's decât Tracii lumii vechi, romanizaţi bineînţeles, este că cele două spaţii etnice: cel trac de acum 2.500 de ani şi cel românesc de azi, coincid perfect.

Spaţiul etnic trac, mărginit de Marea Adriatică, de muntele Olimp şi de Marea Egee, de Marea Neagră şi de Nipru, de Carpaţii nordici şi de munţii Alpi, este în acelaşi timp spaţiul etnic românesc de azi, şi nu numai de azi, ci de când s'a pomenit neam românesc pe pământ.

Se înţelege deci uşor de ce dialectul aromân nu poate în nici un chip să fie rezultatul contactului dintre Romani şi Greci, ci consecinţa normală a îndelungatei conviefuiri a Romanilor cu populaţia băştinaşă din Balcani, şi anume cu Iliro-Tracii. Astfel, din rădăcinile latinei vulgare şi a elementelor iliro-trace autohtone a răsărit un singur trunchi de limbă română, atât pentru populaţia românească balcano-carpatică, cât şi pentru cea Sud-Vest balcanică.

Cu timpul, din acest trunchi s'au născut două mari ramuri, dar aşa cum remarcă **Tache Papahagi** - totuşi inegale; pe de o parte, ramura balcanică - carpatină (călare pe Dunăre), adică daco-româna de azi, pe de altă parte cea de Sud-Vest balcanică, adică aromâna de azi.

Aromâna este deci una şi aceeaşi limbă, acelaşi grai cu daco-româna, din toate punctele de vedere, în ceea ce priveşte elementul latin, cu singura deosebire că aromâna s'a oprit la o fază mai veche a evoluţiei istorice prin care a trecut daco-româna.

În capitolele privind aromâna, **Exarhu** din ignoranţă, evită din discuţie un element esenţial, şi anume gramatica aromânei. Faptul că cele mai tipice ***trăsături ale limbii române se găsesc în toate dialectele acesteia dovedeşte că în epoca de formare a limbii, strămoşii noştri nu erau încă despărţiţi, că între cei ce vorbesc românefte există o comunitate geografică.*** Epoca aceasta, când limba nu se divizase în dialectele de azi, când cele mai tipice inovaţii luaseră fiinţă, este considerată ca *"epoca stră-română"*.

Dezvoltarea în acelaşi sens a dialectelor presupune o comunitate geografică pentru strămoşii.

Limba română prezintă un caracter unitar şi omogen prin elementul ei latin, de temelie, moştenit, care i-a dat structura gramaticală şi fondul lexical de primă importanţă.

În ciuda masivei influenţe lexicale slave în daco-română şi a substanţialei influenţe greceşti în aromână, fondul structural şi lexical latin, comun în daco-română cât şi în aromână, nu a fost alterat - ceea ce explică de ce ***filologia romanică a tratat graiul Aromânilor drept dialect fundamental al limbii române.***

În sensul celor de mai sus abundă şi reputatul dialectolog **Sever Pop**, profesor la Universitatea din Louvain: *"Acest dialect* - spune el - *prin formele sale arhaice, ajută într'o mare măsură a urmări dezvoltarea limbii române. De mai bine de opt secole, el a pierdut orice contact cu dialectul daco-român şi a dezvoltat latina vorbită aproape în acelaşi fel ca cel al daco-românei, conservând totuşi forme şi construcţii mai vechi. Deşi acest dialect este în uzaj de mai multe secole în Grecia, limba greacă n'a putut altera nici morfologia şi nici sintaxa acestuia"*.

Am menţionat că singurul argument la care recurge **Exarhu**, ca de altfel ca şi ceilalţi lingvişti greci, pentru a dovedi originea greacă a dialectului aromân este lexicul acestuia. El se serveşte din abundenţă de dicţionarul lui **Nicolaidis**, după care majoritatea cuvintelor din graiul nostru ar fi de origine greacă.

O precizare se impune din capul locului în ceea ce priveşte cifrele avansate de **Nicolaidis**. Rezultatele obţinute de lingviştii care s'au ocupat de problema etimologiei cuvintelor din dialectul aromân sunt cu totul diferite de concluziile cercetătorului grec, după care 52% din vocabularul aromânei ar fi de proveniență greacă. Astfel, după **Tache Papahagi**, elementul grecesc nu reprezintă în realitate decât 27%, restul cuvintelor considerate de **Nicolaidis** ca fiind greceşti, sunt de origine turcă, prezente însă şi în limba greacă.

De altfel, o statistică a vocabularului unei limbii bazată numai pe criteriul originii cuvintelor duce în mod inevitabil la rezultate eronate. Ceea ce importă în această problemă este de a **se determina valoarea de circulaţiei a cuvintelor.**

Adresându-se economiei politice (principiul lui **Parretto**), **Haşdeu** afirma, pe drept cuvânt, acum mai bine de un veac, că o monedă cu cât circulă mai mult, cu atât se pot obţine mai multe bunuri cu ajutorul ei. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu cuvintele dintr'o limbă. Prin urmare, ***important nu este de a stabili numărul de cuvinte după originea lor, ci a determina valoarea lor de utilizare***, deci a determina lexicul de bază al unei limbi, adică acela care prin vechimea, răspândirea şi frecvenţa lui a dat naştere la derivate, a dezvoltat o semantică bogată şi a intrat în componenţa a numeroase expresii. Este adevărat că elementele alogene îmbogăţesc lexicul de bază, în funcţie de condiţiile socialistorice specifice poporului care le vorbeşte.

Cadrele limbii române erau formate când au fost introduse cuvintele străine, inclusiv, bineînţeles şi cele de origină greacă; ele sunt deci de împrumut, nu moştenite, şi de aceea au intrat în tiparele originale ale gramaticii noastre.

În concluzie, ***elementul de bază în lexicul graiului aromân este elementul latin.*** De acest lucru, atât de evident, nu se mai îndoieşte nimeni astăzi, afară bineînţeles de **Exarhu** şi cei *"ejusdem farinae"*!

De altfel, trebue menţionat că elementul latin păstrat în toate limbile romanice este fixat la 19,4%, foarte apropape deci de procentul elementelor latine din dialectul nostru.

În aceeaşi ordine de idei, merită subliniat conservatorismul uimitor al dialectului aromân. În ciuda influenţelor străine, lexicul său a rămas aproape intact. Pe de o parte, identitatea cu daco-româna este vizibilă şi perceptibilă în fiecare cuvânt şi în fiecare expresie.

Ne vom servi, pentru a ilustra această afirmaţie de un exemplu pe care-l luăm chiar din lucrarea lui Exarhu (vol. I, pg.261). Este vorba de un cântec relatat de scriitorul şi pictorul Gheorghe Platari, cu ocazia unui interviu privind unele tradiţii ale Aromânilor: *Floară gâlbinioară / Di mândă a featelor / Şi jină şi-ni mi ahunbă / Duminică dimineaţă / Şi luni di câtră seară. // Pri roauă si ni mi poartă / Pri calu ne'ncâlţatu / Şi pri cale ne câlcată / Pri gione ne nsuratu / Pri featâ ne mârtată / Pri sun meri pri sun peri / Pri sun hearbiţi 'nfluraţâ.*

În aceste versuri populare nu se găseşte nici un cuvânt de origină străină; toate sunt de origină latină. Numai trei forme sunt necunoscute limbii române: ***"dimândă"***, acelaşi cuvânt ca şi francezul *"demander"*; ***"a hunbă"*** (a lua), cuvânt care nu există în celelalte limbi romanice, dar care derivă din latinescul *"al-lumbo"* şi ***"hearbiţi"*** (caişi) din latinescul *"fera fica"* (smochină sălbatică).

Vom înceheia acest comentariu asupra originii şi limbii Aromânilor, a căror origină latină este negată de istoricii şi lingviştii greci, parafrazând pe reputatul lingvist **Emil Coşeriu**: *"A promova sub orice formă o limbă aromânească deosebită de limba română este, din punct de vedre strict lingvistic ori o greşeală naivă, ori o fraudă ştiinţifică; din punct de vedere istoric şi practic, e o absurditate şi o utopie; şi, din punct de vedere politic, e o anulare a identităţii etnice şi culturale a unui popor, şi deci, un act de genocid etnico-cultural.*

Continuare în numărul viitor

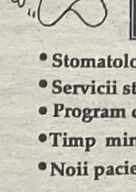

DENTAL CLINIC

Dr. Christina Oprescu-Havriliuc & Assoc.

- Stomatologie pentru întrega familie
- Servicii stomatologice variate şi de cea mai bună calitate
- Program de lucru avantajos, inclusiv după amiază şi Sâmbăta
- Timp minim de aşteptare, cu respectarea programărilor
- Noii pacienţi sunt bineveniţi. Ambienţă relaxantă. Acces facil

701 Sheppard Ave East, Suite Nr. 205, Toronto, Ontario, M2K 2Z3

Tel: 416 225 8822

Free underground parking

Bessarion Station on the new Sheppard Subway Line or

Sheppard Buses: 10, 85, 139 at Bessarion Station

www.cuvantulromanesc/publicitate

DIN ECONOMIA DE PE GLOB

MAI MULŢI OAMENI DE AFACERI AR PUTEA RĂSPUNDE ÎN INSTANŢĂ PENTRU FALIMENTUL SWISSAIR

Cel mai important acţionar al grupului Holcim, Thomas Schmidheiny, precum şi fostul preşedinte al Credit Suisse, Lukas Mühlemann, riscă să facă faţă unor procese costisitoare, după ce autorităţile elveţiene au dezvăluit informaţii incriminatorii cu privire la falimentul companiei naţionale de transport aerian Swissair, din luna Octombrie 2001, informează *Financial Times*.

Cei doi oameni de afaceri erau, la acel moment, membri ai Consiliului de conducere SAir Group, compania mamă a Swissair, alături de alte personalităţi elveţiene, precum bancherul Benedict Hentsch, Andres Leuenberger, vice-preşedintele producătorului de medicamente Roche şi o serie de oameni politici.

SAir Group a fost criticată pentru eşecul de a nu fi prevenit criza financiară a operatorului Swissair, unul dintre simbolurile naţionale elveţiene, care s'a prăbuşit cu datorii de peste 12,5 miliarde de franci elveţieni (9,2 miliarde de dolari).

Firma de contabilitate Ernst&Young, care cercetează cauzele falimentului, a arătat că grupul a depăşit, în repetate rânduri, bugetul destinat achiziţiilor. Mai mult, consiliul de conducere a îngăduit cumpărarea unor pachete minoritare de acţiuni dela companii aeriene străine, tranzacţiile fiind apreciate ca fiind *"extrem de costisitoare şi ineficiente din punct de vedere financiar"*.

Strategia SAir Group urmărea formarea celui de-al patrulea operator european de transport aerian, care să rivalizeze cu British Airways, Air France şi Lufthansa. În cadrul acestor eforturi, investiţiile evaluate iniţial la 300 de milioane de franci elveţieni s'au mărit la 4,1 miliarde de franci elveţieni.

Mai mult, specialiştii Ernst & Young au apreciat că declaraţiile financiare ale grupului din perioada 1999-2001, aprobate de consiliul de conducere, *"nu reflectau în mod real situaţia economică şi financiară a SAir Group"*.

Procesele intentate directorilor de companii sunt rar întâlnite în Elveţia. O serie de analişti au apreciat, însă, că astfel de acţiuni sunt inevitabile acum, ca urmare a informaţiilor dezvăluite recent.

Karl Wüthrich, administratorul desemnat de instanţă pentru SAir Group, a precizat că o decizie în acest sens ar putea fi luată cel mai devreme la mijlocul anului curent.

Pe de altă parte, avocatul Hans-Jacob Heitz, reprezentând Asociaţia Investitorilor Swissair, şi-a exprimat opinia că o parte dintre creditorii SAir Group sunt decişi să îi dea în judecată pe principalii vinovaţi de falimentul Swissair, considerând că acesta ar fi putut fi evitat.

Potrivit lui *Reuters*, raportul întocmit de Ernst&Young arată că grupul de transport aerian ar fi avut acces la lichidităţi de aproape zece ori mai mari decât fondurile prezentate în mod public. Grupul elveţian ar fi cheltuit aproximativ 4,1 miliarde de franci elveţieni, în 1998 şi 1999, pentru a achiziţiona participaţii din capitalul companiilor aeriene LTU (Germania), AOM, Air Liberte şi Air Littoral (Franţa), Volare Group (Italia), LOT (Polonia) şi SAA (Africa de Sud).

În acelaşi timp, investiţiile au încălcat regulamentul Uniunii Europene care interzice companiilor de profil să deţină un control mai mare de 49,9% asupra rivalilor din regiune.

PREVIZIUNILE PRIVIND INDUSTRIA TURISTICĂ EUROPEANĂ SE MENŢIN SUMBRE ÎN 2003

Cei mai mari *"tour"*-operatori europeni se află în faţa unui an dificil, în contextul în care sectorul turistic resimte încă efectele atentatelor teroriste dela 11 Septembrie şi se confruntă cu o scădere a cererii, ca efect al declinului economic şi al tensiunilor internaţionale legate de Orientul Mijlociu, relatează *Financial Times*.

O serie de analişti au apreciat că cei mai afectaţi vor fi *"tour"*-operatorii germani TUI şi First Choice, precum şi principala firmă concurentă a acestora, My Travel din Marea Britanie, a căror activitate depinde de fluxurile de turişti nord-europeni, amatori de vacanţe în Sudul continentului.

Grupul TUI, cea mai mare firmă de turism din Europa, a readus în atenţia investitorilor aceste dificultăţi odată cu prezentarea estimărilor financiare pentru anul 2002 în cursul săptămânii trecute. Conducerea companiei şi-a exprimat îngrijorarea că ameninţarea teroristă va continua să descurajeze turiştii, ceea ce o împiedică să lanseze previziuni exacte pentru activitatea din acest an.

Sectorul turistic mondial a fost afectat, anul trecut, de o serie de acţiuni teroriste, îndeosebi de atentatele cu bombă din staţiunile Bali (Indonezia) şi Djerba (Tunisia), soldate în total cu moartea a peste 200 de persoane.

Analiştii au adăugat că veniturile obţinute de *"tour"* operatori în perioadele tradiţionale de vacanţă s'au diminuat ca efect al introducerii monedei europene. Cel mai important declin din 2002 a fost remarcat în Germania, unde numărul pachetelor turistice rezervate s'a redus cu nouă procente.

DISTRICTUL FINANCIAR AL LONDREI ŞI-AR PUTEA REDUCE PERSONALUL CU 11%

Districtul financiar al Londrei, City of London, ar putea pierde aproximativ 15.000 de angajaţi, în acest an, echivalând cu circa 11% din personal, pe fondul celei mai grave crize inregistrate în ultimii 30 de ani, se arată într'un studiu preluat de *Reuters*.

City of London este principalul centru financiar al Europei şi sediu al celor mai mari bănci de investiţii din lume.

Potrivit biroului independent de consultanţă Centre for Economics and Business Research, instituţiile prezente aici au fost nevoite să renunţe la aproape 20.000 de salariaţi, dela sfârşitul anului 2000.

Bănci de investiţii cu renume, precum Merrill Lynch, Morgan Stanley, Goldman Sachs, Deutsche Bank, J.P. Morgan Chase şi Credit Suisse First Boston au disponibilizat câteva mii de angajaţi, pentru a compensa declinul bursier şi al activităţii de fuziuni şi achiziţii.

Fiscalitatea din România descurajează dezvoltarea economică

Sistemul fiscal românesc este cel mai instabil din Europa Centrală şi de Est şi împiedică realizarea unei economii de piaţă performante, ceea ce pune sub semnul întrebării integrarea României în U.E., consideră reprezentanţii confederaţiilor patronale membre ale Consiliului Economic şi Social (CES).

Doru Frunzulică, vicepreşedinte al CES, a declarat că reglementările fiscale care au fost promovate la sfârşitul anului trecut afectează activitatea firmelor şi a angajaţilor, în condiţiile în care taxele şi impozitele din România au devenit mai drastice decât cele practicate de restul statelor central şi est europene.

"Impozitele pe salarii în România sunt foarte mari şi afectează atât angajatorul cât şi angajaţii. Este greu de crezut că România, cu actualul sistem fiscal, se va apropia de nivelul de trai din Polonia sau Ungaria", a precizat Frunzulică.

El a arătat că, în România, deşi rata minimă de impozitare a salariilor este de 18%, comparabilă cu cea din Ungaria şi Polonia, pe ansamblu fiscalitatea este mai ridicată decât în alte ţări, diferenţa provenind dela tranşele de venituri cărora le sunt aplicate aceste taxe. *"În România, cota minimă de 18% se aplică veniturilor lunare mai mici de 60 de dolari, iar tot ceea ce depăşeşte 350 de dolari se impozitează cu 40%, pe când în Ungaria cota minimă de impozitare merge până la 140 de dolari, iar în Polonia până la 700 de dolari"*, a explicat Doru.

De asemenea, în România se aplică cea mai ridicată cotă a impozitului pe profit, de 25%, faţă de 18% în Ungaria şi Polonia, susţine vicepreşedintele CES.

CONSUMATORII AMERICANI CONTINUĂ SĂ-ŞI PIARDĂ ÎNCREDERERA

Înrăutăţirea situaţiei pe piaţa muncii şi temerile privind declanşarea unui război împotriva Irakului au provocat, în luna Ianuarie, o nouă deteriorare a încrederii consumatorilor americani în economia naţională, analiştii exprimându-şi, însă, îndoiala privind o posibilă recesiune, relatează *Reuters*.

Potrivit raportului prezentat de institutul american privat de cercetare *Conference Board*, indicele încrederii consumatorilor din SUA a coborît faţă de luna Decembrie dela nivelul de 80,7 la 79.

Acest indicator a scăzut de şapte ori în ultimele opt luni, dar declinul din luna Ianuarie s'a situat peste estimările analiştilor, care anticipau un nivel mediu de 78,1.

"Ameninţarea privind declanşarea unui război atârnă greu, populaţia devenind tot mai prudentă faţă de cheltuielile pe termen scurt", a arătat Lynn Franco, director al Centrului de Cercetare al Sectorului de Consum din cadrul *Conference Board*.

Încrederea populaţiei americane în economia naţională reprezintă un element de referinţă atât pentru analişti, cât şi pentru domeniul corporatist.

Indicele respectiv sugerează tendinţa persoanelor de a cheltui, în condiţiile în care sectorul de consum contribuie cu aproape două treimi la economia Statelor Unite.

Companiile autohtone de *retail* au încheiat, recent, una dintre cele mai neprofitabile perioade a cumpărăturilor de iarnă din ultimii 30 de ani.

În acest context, corporaţiile urmăresc îndeaproape evoluţia acestui sector, în timp ce îşi reduc în continuare personalul şi cheltuielile de capital.

PIERDERI MARI PENTRU AOL

AOL Time Warner a raportat o pierdere netă aferentă anului 2002 de 98,7 miliarde de dolari, cea mai mare înregistrată vreodată de o companie americană, pe fondul dificultăţilor cu care se confruntă divizia AOL Online, relatează *Reuters*. În trimestrul al patrulea al anului trecut, cea mai importantă companie de media şi Internet din lume a realizat cheltuieli de amortizare de 45,5 miliarde de dolari, pentru a acoperi pierderile înregistrate de divizia *online*, operaţiunile de televiziune prin cablu şi de alte active.

AOL Time Warner a raportat, pentru primul trimestru al anului 2002, o pierdere netă de 54,2 miliarde de dolari, cel mai mare deficit înregistrat la acel moment de o corporaţie americană. Această imensă pierdere, echivalentă cu 12,25 dolari pe acţiune, a fost atribuită noii metode contabile aflate în vigoare în SUA, care obligă societăţile să ia în calcul deprecierile intervenite după fuziune. În ultimele trei luni ale anului 2002, trustul media a înregistrat o pierdere netă de 44,9 miliarde de dolari, reprezentând 10,04 dolari pe acţiune, faţă de 1,8 miliarde de dolari în perioada similară din 2001, adică 41 de cenţi pe acţiune.

Veniturile trimestriale au avansat cu opt procente, până la 11,4 miliarde de dolari. Profitul operaţional înainte de cheltuielile de amortizare (EBITDA) a crescut cu 16%, însumând 2,8 miliarde de dolari.

BILL GATES NU SE AŞTEAPTĂ LA REDRESAREA INVESTIŢIILOR ÎN TEHNOLOGIE, ÎN URMĂTORII DOI ANI

Bill Gates, preşedintele grupului Microsoft, a declarat că nu se aşteaptă la o redresare a investiţiilor în tehnologie, în viitorul apropiat, acest factor fiind un element important pentru restabilirea situaţiei economice din Statele Unite, relatează *Reuters*.

"Sunt optimist în ceea ce priveşte evoluţia pe plan ştiinţific şi tehnologic, şi apreciez că, pe termen lung, vom asista şi la o creştere a bugetelor destinate investiţiilor în acest sector. Dar nu anticipez nici un rezultat evident, în următorii doi-trei ani", a arătat fondatorul celui mai mare producător de aplicaţii software din lume.

NUMĂRUL DE TURIŞTI ÎN ISRAEL A SCĂZUT ÎN 2002 LA CEL MAI MIC NIVEL DIN ULTIMII 20 DE ANI

Numărul de turişti care au vizitat Israelul a scăzut, în 2002, cu 29% faţă de anul precedent, până la cele mai mici niveluri din ultimii 20 de ani, din cauza valurilor de violenţă care au afectat acest stat, se arată într'un raport publicat de Biroul Central de Statistică şi preluat de *Reuters*.

Potrivit studiului menţionat, numărul de vizitatori străini s'a redus dela 1,2 milioane la 862.300 de persoane, după recordul de 2,4 milioane, consemnat la finele anului 2000.

Efectul negativ al acestui fenomen a fost resimţit şi de companiile aeriene internaţionale, care şi-au redus capacitatea.

STAREA ECONOMIEI GERMANE RĂMÂNE PRECARĂ

Guvernul german şi-a corectat Miercuri, 29 Ianuarie, prognoza economică, recunoscând implicit că a dat dovadă de prea mult optimism sperând într'o creştere economică pe anul în curs de 1,5 la sută. În realitate, creşterea economică se va cifra, conform raportului economic guvernamental, la doar un procent, se arată într'un comentariu al postului de radio *"Deutsche Welle"*.

Aşadar, departe de a fi roză, situaţia economică riscă să rămână precară în Germania, având în vedere datele oficiale prezentate de executivul berlinez care a aprobat raportul economic anual prezentat de ministrul de resort, Wolfgang Clement. Reluându-şi oficial estimarea anterioară privind creşterea economică în Republica Federală dela 1,5 la un singur procent guvernul, care nu poate fi bănuit fireşte, de pesimism excesiv confirmă temerile experţilor. Fiindcă, potrivit raportului ministrului economiei, şomajul va spori şi va lăsa anul acesta alte 140 de mii de persoane fără ocupaţie, afectând în total 4 milioane două sute de mii de oameni. Conform aprecierilor guvernamentale, relansarea economică se va produce abia în vară sau chiar mai târziu.

Cât de optimist e actualul raport guvernamental german privind starea economiei naţionale? Previziunile lui Wolfgang Clement se bazează pe evaluările independente ale marilor institute economice germane, fiind ca atare credibile.

Dr. Corina Mihai

Tel : 416 225 9111

GENERAL COSMETIC DENTISTRY

175 Willowdale Ave., Unit 201,

Toronto, Ontatrio

Întreaga gamă de servicii dentare

Noi pacienţi şi urgenţe sunt bineveniţi

Programări inclusiv Sâmbăta

Check-up gratuit, seniori discount

Primim orice plan de asigurare

www.cuvantulromanesc/publicitate

CALEIDOSCOP

Al Pacino se întoarce

Al Pacino revine după o absenţă de cel puţin trei ani cu filmul de acţiune *"The Recruit"*, care numai într'un sfârşit de săptămână a înregistrat un câştig de 16,5 milioane de dolari, aflându-se pe primul loc în scara celor mai bune filme. Pe locul doi al clasamentului se află filmul *"Final Destination 2"* înregistrând încasări de 16,2 milioane, urmat de *"Biker Boyz"*, cu Lawrence Fishburne, care a strâns 10,1 milioane de dolari.

Ultimul succes al lui Pacino a fost pelicula *"Any Given Sunday"* (*"Duminica, pierzi sau câştigi"*) în regia lui Oliver Stone, în care a jucat alături de Cameron Diaz, Dennis Quaid şi James Woods. În ultimul său film, *"The Recruit"*, Pacino joacă împreună cu actorul irlandez Colin Farrell.

PORCII VOR PRIMI JUCĂRII

Potrivit unei noi reglementări din partea Uniunii Europene, crescătorii de porci sunt obligaţi să pună la dispoziţia animalelor jucării pentru ca acestea să nu se plictisească, legea urmând să intre în vigoare în Marea Britanie, relatează Ananova.

"Se ştie că porcii au obiceiul să roadă câte ceva. Pentrucă se plictisesc, porcii din crescătorii îşi rod unul altuia cozile sau urechile. Noi le sugerăm fermierilor să pună câte o minge în fiecare cocină, pentru ca animalele să aibă cu ce să se joace", a declarat un purtător de cuvânt al guvernului britanic.

Fermierii britanici au la dispoziţie 90 de zile pentru a pune câte o jucărie în fiecare cocină fiind, în caz contrar, pasibili de amenzi cu sume de până la 1.000 de lire

Ambasadorul Pakistanului la Bucureşti va fi o femeie

Guvernul pakistanez a desemnat, pentru prima dată în istoria acestei ţări, un număr de şapte femei pentru a ocupa funcţii de ambasadori în străinătate, relatează publicaţia *The Asian Tribune*. *"Este pentru prima dată când avem un număr atât de mare de femei desemnate pentru astfel de funcţii"*, a spus Riaz Syed, directorul general al Departamentului Cercetare din cadrul Ministerului de Externe al Pakistanului.

Toate cele şapte noi ambasadoare sunt diplomaţi de carieră şi majoritatea au mai ocupat poziţii importante în ierarhia unor reprezentanţe diplomatice pakistaneze din statele europene.

Statele în care Ambasadele Pakistanului vor fi conduse de femei sunt: Irlanda, Portugalia, Algeria, Kazahstan, Polonia şi România. Noul ambasador pakistanez la Bucureşti, D-na Humaira Hasan, îşi va prelua atribuţiunile începând cu luna viitoare. Printre alte funcţii importante ocupate de femei pakistaneze se mai numără şeful Consulatului Pakistanez din Los Angeles, Adjunctul Înaltului Comisar Pakistanez la Londra sau membru al Colegiului Naţional de Apărare. Prima dată când o femeie a fost desemnată să reprezinte Pakistanul la nivel diplomatic a fost în 1952, la cea de-a şaptea sesiune a Adunării Generale a Naţiunilor Unite, în persoana Ambasadorului Ra'ana Liaquat Ali Khan.

Violonistul Alexandru Bălănescu, invitat de onoare în Italia alături de mari jazz-mani

Violonistul român Alexandru Bălănescu va concerta ca invitat de onoare alături de celebrii jazzmani Keith Tippett şi Dave Douglas la festivalul de muzică Border Land, din Italia, informează cotidianul *La Nazione*. Festivalul se va desfăşura în cursul lunii Martie în localitatea Quarrata, provincia toscană Pistoia, aducând laolaltă cântăreţi de jazz, rock alternativ, muzică electronică şi clasică.

Stabilit la Londra, apreciat compozitor şi violonist contemporan, devenit celebru pentru quartetul care îi poartă numele, Bălănescu amestecă acorduri folk, pop, clasice şi de avangardă, concertând alături de Kraftwerk sau Pet Shop Boys.

Românul este cunoscut publicului italian şi pentru semnarea coloanei sonore a filmului *"Partizanul Johnny"*, turnat în Italia, unde a avut parte de cronici admirative. Bălănescu va urca pe scenă alături de pianistul Keith Tippett, veteran al ceea ce cunoscătorii numesc *"soundul Canterbury"*, specific jazzului anilor '70, muzician care şi-a legat numele de formaţii precum Soft Machine, King Crimson, Mujician şi Centipede.

Dave Douglas, pianist renumit în mediul jazzului şi al avangardei muzicale new-yorkeze, având trei nominalizări la *"Grammy Awards"*, este cel de-al treilea invitat celebru dela actuala ediţie a Border Land, care se va ţine în sala teatrului-cinema *"Nazionale"* din Quarrata.

Balerina Alina Cojocaru îşi face debutul la New York

-30 vizualizări

Balerina română Alina Cojocaru, consideratăuna dintre valorile actuale ale baletului mondial, îşi va face debutul pe scena americană, în luna Mai a acestui an, transmite cotidianul The New York Times. Romînca în vârstă de 21 de ani este în prezent angajata Baletului Regal din Londra. Ea a fost invitată sădanseze alături de trupa Teatrului American de Balet, la Metropolitan Opera House în piesa "La Bayadşre". Născută în Bucureşti, Alina Cojocaru a studiat baletul la şcoala din Kiev, în aceeaşi clasă cu rusoaica Svetlana Zacharova, membră a Baletului Kirov. Deşi a fost formată după şcoala de balet din Rusia, balerina română *"dansează diferit, adoptând stilul Royal Ballet încă din 1999"*, mai scrie The New York Times.

Peter O'Toole a refuzat Oscarul

Actorul de origine irlandeză Peter O'Toole a refuzat Oscarul pe care Academia Americană de Teatru şi Film a anunţat că doreşte să i-l acorde pentru întreaga carieră cinematografică, relatează revista Daily Variety.

Organizatorii premiilor Oscar au făcut public, recent, faptul că îi vor acorda un premiu vedetei din filmele clasice precum *"Lawrence al Arabiei"*, care a fost de-a lungul carierei nominalizat de şapte ori la Oscar, însă nu a câştigat niciodată.

În loc să accepte, actorul în vârstă de 70 de ani, renumit pentru excentricităţile sale, a trimis o scrisoare Academiei prin care le-a cerut organizatorilor să amâne acordarea premiului până când va împlini vârsta de 80 de ani. Peter O'Toole s'a declarat *"încântat"* de acest gest, dar a afirmat că, deoarece este încă activ în lumea filmului, ar putea să câştige premiul *"pentru un rol bine jucat"*.

Membrii Academiei au refuzat să comenteze situaţia, afirmând doar că regretă decizia actorului.

REBUS

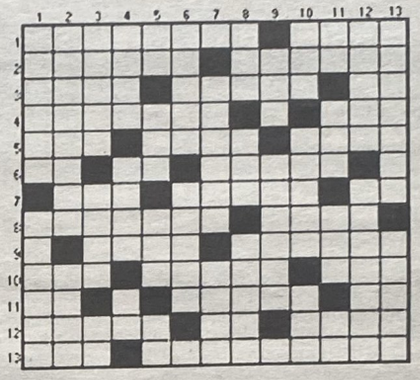

LUME, LUME...

ORIZONTAL:

1) Stea de primă mărime a liricii noastre (Mihai;1850-1889) semnatarul versurilor: *"Cum? Când lumea mi-e deschisă, a privi gândeşti că pot / Ca întreg Aliotmanul să se'mpiedice de-un ciot?"* (Scrisoarea a III-a) • Poet transilvănean (Emil; 1886-1954) semnatarul poeziei *"Ce surdă-i lumea, inima-i neagră"*.

2) Mare filosof şi scriitor latin (4 i.e.n.-65 e.n.) care a spus: *"Omul trufaş este mai puţin simţitor la dispreţul lumii, decât la gândul de a nu mai fi temut de oameni"* • Mare interpretă romîncă de muzică populară (Maria) în repertoriul căreia a figurat şi melodia *"Lume, lume..."*.

3) Loc plin de încântare şi de fericire • Dintr'un volum de versuri semnat de această poetă (Maria) aflăm că *"Se arată lumea..."* • Primele ploi!

4) Cronicar bizantin, secretar imperial şi patriarh al Constantinopolului, autor al unei cronologii a regilor evrei şi persani, a împăraţilor romani şi bizantini dela *"Facerea lumii"* până la 829 • Mari perioade de timp din istoria lumii.

5) Diminutiv dela Florica • Calea Victoriei! • Crustaceu marin foarte gustos.

6) Nota autorului - Începutul erei noastre! • Compozitor român de muzică uşoară căruia îi aparţine melodia intitulată: *"O lume"* (Ionel).

7) Liniile Aeriene Române (sigla) • *"Omul care este amabil şi cuviincios cu străinii arată că este un cetăţean al lumii"* conchide acest mare filosof materialist englez (Francis; 1561-1626) • La un capat al lumii

8) *"Părintele istoriei"* (484-425 i.e.n.) autorul unei lucrări în 9 volume în care sunt cuprinse toate datele istorice şi geografice cunoscute în lume până la el. • Poetul trist şi interiorizat din nuvela *"Din durerile lumii"* a lui Alexandru Vlahuţă (Munteanu).

9) Rămâne după retezarea unui copac tânăr • A supăra pe cineva pentru lucruri mărunte.

10) Estuare fără maluri! • Lumea înconjurătoare percepută cu toate simţurile noastre • Prozator român al cărui debut editorial a avut loc în anul 1912 cu volumul *"Din lumea celor obidiţi"*, iar în anul 1923 a publicat volumul *"În lumea copiilor"* (Ion; 1895-1974).

11) Final de campionat! • Onomatopee precedată de o lovitură puternică • Plecată dela tata!

12) Instalaţie de lansare spre alte lumi • Cuib! • Mai marele peste lumea *"petrodolarilor"*.

13) Moş stăpân peste lumea somnului • Regretat compozitor român de muzică uşoară (Ion; 1903-1960) dela care ne-a rămas *"Cel mai frumos tangou din lume"*.

VERTICAL:

1) *"Ca tine nu-s pe lumea asta două"* susţine cu convingere acest reputat liric rus (Serghei; 1895-1925) • Liricul român Ion Bănuţă ne conduce în poezia sa *"La ..... lumii"* (neart. pl.).

2) Instituţii pentru sănătate • *"O lume fără cer"* ne-a fost descrisă în versuri de acest liric contemporan român (Tiberiu).

3) A intra la apă fără a mai ieşi. • Prima navă de salvare din lume. • La celălalt capăt al lumii!

4) Forma de adresare a puştilor • Cei mai stimaţi şi veneraţi oameni din lume • Prinse în lupă!

5) Rece în interior! • Romanul *"... dela capătul lumii"* al renumitului prozator francez, părinte al literaturii de anticipaţie, Jules Verne (1828-1905) (neart.) • Din repertoriul reputatei cântăreţe Ioana Radu face parte şi romanţa *"Să treci prin lume fără..."* • Începe avalanşa!

6) Tradiţional pantof din lemn în Ţările de Jos • Din opera acestui cunoscut scriitor român (1893-1973) spicuim volumul *"Lumea cea mică"* apărut în 1945 (Demostene).

7) Indicat cu degetul • Prăpastie adâncă.

8) Uniunea tinerilor navigatori (sigla) • Singur pe lume (fig.) • Nedezvoltaţi.

9) Fondul monetar internaţional • În volumul său *"N'au înflorit încă merii"* acest prozator român contemporan (Dorel) a inclus şi povestirea *"Cine n'are dor pe lume"*.

10) Necunoscut pe stradă • Palatul boierilor • Localitate în N.V. Franţei.

11) De mare ajutor în călărie • Vale şi trecătoare în Alpii Retici elveţieni • Departamentul Asigurărilor Portuare (sigla) • Mers pe margini!

12) Competiţia supravieţuirii în lumea animalelor • O lume nebună, nebună...(fig;masc).

13) Renumit în întreaga lume • Stele care au vegheat lumea din cele mai vechi timpuri (sing.)

Raul SAVA

DEZLEGAREA CAREULUI DIN DREAPTA

Orizontal: EMINESCU; ISAC; SENECA; TĂNASE; EDEN; BANUŞ; PL; NICEFOR; R; ERE; ICA; ATAC; CRAB; NA; ER; TUDOR; R; LAR; BACON; LU; HERODOT; RADU; O; CIOT; ŞICANA; TUA; RE-ALA; PAS; AT; U; ZBANG; TT; RAMPA; IB; EMIR; ENE; VASILESCU.

Vertical: ESENIN; HOTARE; MEDICALE; UTAN; INECA; ARCA; ME; NENE; EROI; UP; EC; FAR; DOR; AV; SABOT; BOTEZ; A; C; ARATAT; ABIS; UTN; CUC; SLABI; AUR; DORIAN; L; INS; CONAC; GEE; SA; ERR; DAP; MS; ASPRA; LUNATIC; CELEBRU; ASTRU.

COLUMBUS TRAVEL SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

www.cuvantulromanesc/publicitate

PENTRU VÂNZĂRI ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

COLDWELL BANKER
ÉLITE REALTY

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

www.cuvantulromanesc/publicitate

NU UITAŢI!
PLĂTIŢI
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

RADET VA SUPORTA REDUCERILE FACTURILOR. DAR CUM?

RADET ar urma să suporte pierderi de peste o mie de miliarde de lei, în următoarele trei luni, pentru ca populaţia Capitalei să achite facturi mai mici la întreţinere, însă noul director al regiei susţine - fără să explice în ce mod - că RADET îşi poate permite acest lucru.

Soluţia reducerii facturilor la apă caldă şi căldură - luată în discuţie de prefectul Capitalei, primarii de sector şi noul director al RADET, Radu Opaina - ar putea duce însă regia bucureşteană în pragul falimentului. RADET are datorii de peste 60 de milioane de dolari către furnizori, iar restanţele populaţiei depăşesc 600 de miliarde de lei.

Radu Opaina susţine că reducerea de 30 la sută a facturilor la întreţinere (20 la sută pierderi şi zece la sută bonus pentru cei care îşi achită în 15 zile factura la întreţinere) poate fi suportată de RADET. Modalităţile tehnice de reducere cu 30 la sută a facturilor pentru agentul termic şi de acoperire a pierderilor RADET nu au fost prezentate însă, noul director cerând *"un răgaz de câteva zile"* pentru a se familiariza cu problemele din sistem.

"Care e problema? RADET va merge în pierdere în această perioadă. Important este că populaţia va plăti facturi mai mici la întreţinere. Nu văd de ce Dumneavoastră vă bateţi capul cu această problemă", a afirmat viceprimarul general al Capitalei, Ioan Enciu, referindu-se la modul în care RADET va suporta aceste pierderi. *"Ce dacă are datorii de 60 de milioane de dolari către Termoelectrica? Aţi văzut Dumneavoastră locuinţe neîncălzite în această iarnă? Nu! Şi atunci?"*, a adăugat el.

Autorităţile au constatat faptul că facturile la întreţinere sunt mai mari în medie cu 20 de procente în cazul locuinţelor necontorizate faţă de cele contorizate. Pentru echilibru, Guvernul a decis ca regiile de termoficare să factureze consumul de căldură al locuinţelor necontorizate la fel cu apartamentele care sunt contorizate.

Acest lucru generează însă inechităţi, în sensul că, în sezonul rece, proprietarii locuinţelor necontorizate vor plăti la fel de puţin ca cei care îşi măsoară drastic consumul. Practic, cei care nu au aparate pot să lase robinetul de apă caldă deschis întreaga lună, fără să se teamă că plătesc prea mult.

Deşi s'a abţinut să explice modul în care RADET va acoperi pierderile provocate de reducerea facturilor, noul director al regiei s'a pronunţat în privinţa acestei măsuri guvernamentale: *"Această măsură este provizorie. Ea va fi aplicată până la 1 Martie pentru a da posibilitatea oamenilor să iasă din iarnă. Decizia a fost luată pe fondul problemelor sociale apărute, iar în această situaţie mizăm pe spiritul civic al cetăţenilor"*.

15 MILIOANE DE DOLARI, DATORII IERTATE DE STATUL ROMÂN

Comisia senatorială pentru politica externă a avizat favorabil o ordonanţă de urgenţă prin care se stingeau datorii de 15 milioane de dolari ale unor ambasade de către statul român. Preşedintele Comisiei, Gheorghe Prisăcaru, a precizat că în această situaţie se află ambasade care aveau datorii şi care şi-au închis misiunile la Bucureşti, precum şi o serie de misiuni diplomatice care, în baza unui ordin al ministrului Finanţelor din 1998, au fost încărcate, în mod ilegal, cu plata TVA.

În total este vorba despre aproximativ 15 milioane de dolari. Mai mult, în cadrul dezbaterilor din Comisie nu a fost pusă la dispoziţia senatorilor lista ţărilor ale căror datorii diplomatice au fost şterse. Se ştie din diverse surse că ar fi un număr de 30 de astfel de state, majoritatea fiind africane, dar şi Cuba sau Coreea de Nord. Justificarea oficială este că banii au fost şterşi din rapoartele financiare ale Regiei Patrimoniului de Stat şi trecuţi la MAE, pentru a se încerca recuperarea lor. Preşedintele Comisiei pentru politică externă a declarat că avizul favorabil a fost dat numai cu această condiţie.

CODURILE DE SIGURANŢĂ ALE WESTERN UNION SPARTE DE UN ROMÂN

Poliţia din Roma l-a arestat pe Gabriel Sandu, 25 de ani, sub acuzaţia de excrocherie calificată. Românul reuşise să spargă codurile de siguranţă folosite de Western Union, una dintre cele mai mari societăţi mondiale specializate în transferuri rapide de valută. El a reuşit să retragă 150.000 de euro dela mai multe agenţii ale societăţii.

CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE RECUNOAŞTE CĂ O PARTE DIN FONDUL DELA SĂNĂTATE A FOST FOLOSIT ÎN ALTE SCOPURI

Secretarul de stat Eugeniu Şurlea, preşedintele Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate a recunoscut, în premieră, că excedentul dela fondul de sănătate care a rămas nealocat în sistem a fost utilizat la plata pensiilor. El a explicat că redirecţionarea banilor a fost decisă de Ministerul Finanţelor care administrează bugetul central din care face parte şi fondul de sănătate.

Casa Naţională de Asigurări de Sănătate a fost gândită iniţial ca o instituţie independentă, care colectează şi administrează contribuţiile la sănătate ale firmelor şi salariaţilor. La sfârşitul anului trecut, CNAS a fost trecută în subordinea guvernului. În ultimii ani, fondurile colectate de CNAS au depăşit plafonul aprobat pentru cheltuieli, în timp ce unităţile sanitare de stat s'au plâns în permanenţă de lipsă de fonduri.

DOAR ZECE LA SUTĂ DINTRE STRĂZILE CAPITALEI SUNT CIRCULABILE

O statistică mai mult decât îngrijorătoare arată că în momentul de faţă doar zece la sută dintre străzile Capitalei, respectiv 466 de artere, sunt circulabile.

Această situaţie este, în principal, rezultatul disputei dintre reprezentanţii PSD din administraţia locală bucureşteană şi primarul general, Traian Băsescu, scrie *Cotidianul*. Străzile au un aspect selenar, deşi fiecare şofer plăteşte peste 3.000 de lei din costul unui litru de benzină la fondul de drum. Pentru repararea drumurilor, ar fi nevoie de circa 700 de milioane USD.

PREMIERUL ACCEPTĂ PROPUNEREA LUI CONSTANTINESCU

Premierul Adrian Năstase a declarat că acceptă oferta fostului preşedinte Emil Constantinescu de a sprijini Guvernul în procesul de integrare euro-atlantică, precum şi orice alte propuneri similare pe care le-ar putea primi din partea opoziţiei sau a societăţii civile.

"Ne interesează să vedem ce anume poate să fie o idee valoroasă pe care să o luăm în discuţie, deoarece nu avem decât de câştigat dacă preluăm idei bune dela ceilalţi. Cred că la acest mesaj al fostului preşedinte Emil Constantinescu nu are rost să răspundem decât într'un mod constructiv", a spus Năstase.

PRESIUNI UE PENTRU SCUMPIREA BENZINEI

Companiile private şi instituţiile Uniunii Europene fac presiuni asupra autorităţilor române ca, până la sfârşitul anului, preţul mediu de referinţă al benzinei pe piaţa internă să fie de un euro / litru, adică aproximativ 35.700 lei. Această condiţie a stat la baza negocierilor pentru integrare în UE pentru toate statele din centrul şi Estul Europei.

CONVORBIRILE LOCALE S'AR PUTEA SCUMPI CU 20-30%

Tarifele la convorbirile locale ar putea creşte, în medie, cu 20%, în contextul liberalizării pieţei de telecomunicaţii din România, în vreme ce tarifele percepute la convorbirile interurbane şi la cele internaţionale ar putea scădea cu 25%, respectiv 50%, ca urmare a pătrunderii pe piaţă a noi operatori, a apreciat în cadrul unui seminar pe teme economice, Valentin Radu, senior consultant la Roland Berger Strategy Consultants.

"În funcţie de tehnologia folosită, tarifele la utilizatorul final sunt prevăzute să scadă cu un nivel cuprins între 30% şi 70% în cazul convorbirilor internaţionale, respectiv cu o medie de 50%. Pe segmentul convorbirilor interurbane, cota cu care se vor diminua tarifele va varia între 20% şi 25%, în vreme ce în cazul convorbirilor locale este preconizată o creştere de 20%-30% a tarifelor", a precizat Radu.

PIAŢA AUTO A CRESCUT ANUL TRECUT CU 23%

Vânzările de autoturisme noi pe piaţa românească au fost anul trecut de 88.804 de unităţi, în creştere cu 23,1% faţă de anul 2001, ca urmare a majorării importurilor cu aproximativ 44%, la 34.277 de unităţi, a declarat Călin Popescu Tăriceanu, preşedintele Asociaţiei Producătorilor şi Importatorilor de Autovehicule (APIA).

"Deşi creşterea este semnificativă, dimensiunea pieţii româneşti de automobile este încă destul de mică raportată la populaţie. Anul trecut, în România, a fost vândut un autovehicul nou la fiecare 190 de locuitori, în timp ce în Polonia a fost livrat un automobil la 105 locuitori, în Ungaria unul la 52 locuitori, iar în Republica Cehă unul la 60 de locuitori", a adăugat el.

Vânzările de autoturisme noi din producţia internă au crescut, anul trecut, cu aproape 13%, înregistrând un nivel de 54.527 de unităţi. Cu toate acestea, ponderea lor în totalul pieţii a scăzut dela 67% în 2001 la 61% în 2002. Producătorii români de autoturisme au avut evoluţii diferite, creşterea vânzărilor datorându-se în mare măsură mărcii Daewoo (12.844 de unităţi), în timp ce Dacia a înregistrat o stagnare a vânzărilor de autoturisme (40.880 de unităţi).

"Rezultatele pozitive înregistrate de Daewoo în 2002 se datorează, în principal, unei conjuncturi favorabile, determinată în mare măsură de capacitatea de absorbţie a pieţei, dar şi de politica comercială a producătorului care a fost bine focalizată şi axată pe reduceri de preţuri", a precizat Tăriceanu. Cu toate acestea, lider rămâne în continuare Dacia care, cu peste 52.000 de unităţi vândute în 2002 acoperă 47% din piaţa naţională de autovehicule (autoturisme şi vehicule comerciale cumulat).

"ROMÂNIA MAI ARE MULTE DE FĂCUT PENTRU A OBŢINE STATUTUL DE ECONOMIE DE PIAŢĂ"

Eneko Landaburu, directorul general pentru extindere din Comisia Europeană, spune că România mai are multe de făcut pentru a obţine statutul de economie de piaţă. Trebue încheiată privatizarea sistemului bancar şi în domeniului energetic, a spus oficialul european.

El s'a întâlnit la Palatul Victoria cu Premierul Adrian Năstase şi cu câţiva miniştri din Executiv. Adrian Năstase a anunţat că va invita presa să vadă cum sunt cheltuiţi banii dela Uniunea Europeană pentru a se înlătura suspiciunile care planează asupra unor finanţări obţinute de diverşi politicieni ai PSD pentru investiţii în ţară.

JUMĂTATE DE MILIARD DE DOLARI, DATORIILE LA ÎNTREŢINERE

Datoria Românilor la întreţinere, calculată la nivel naţional, a atins fabuloasa sumă de o jumătate de miliard de dolari. Intenţia statului de a recupera datoriile populaţiei la întreţinere rămâne doar o himeră, în condiţiile în care încălzirea unui apartament a ajuns să coste mai mult decât salariul minim pe economie, raportează presa. Facturile mari la întreţinere îi pot duce pe Români la puşcăria datornicilor, titrează *Realitatea Românească*.

Întreţinerea a crescut în medie cu 65 la sută, în unele cartiere ale Capitalei pentru două camere ajungând la 80 USD, iar pentru trei camere în jur de 90-100 USD.

ADERAREA LA UE ÎN 2007, O UTOPIE

Aderarea României şi a Bulgariei la UE în 2007 este un obiectiv foarte ambiţios, care poate fi catalogat mai degrabă utopic, se arată într'un recent raport al *Deutsche Bank*, privind perspectivele extinderii UE. Specialiştii băncii germane cred că cel mai optimist termen pentru integrarea celor două ţări este 2010. Oricum, se arată în studiu, aderarea nu poate avea loc înainte de finalizarea negocierilor - România a încheiat 16 capitole din 30, iar Bulgaria, 23, scrie *Jurnalul Naţional*.

PROPRIETARII APARTAMENTELOR NECONTORIZATE VOR PLĂTI LA FEL CA CEI CARE AU CONTOARE

Guvernul a anunţat această soluţie în faţa valului de facturi de întreţinere care depăşesc posibilitatea de plată a majorităţii populaţiei. Executivul a anunţat că atât pentru aparamentele contorizate cât şi pentru cele necontorizate, la stabilirea valorii facturilor din lunile Decembrie 2002, Ianuarie şi Februarie 2003, cota de consum va fi media consumului realizat de apartamentele contorizate, reducerea fiind de maxim 20 la sută faţă de preţurile anunţate. Guvernul susţine că în acest fel *"pierderile din reţeaua de distribuţie nu vor fi suportate de cetăţeni, fiind posibilă şi finalizarea procesului de contorizare în regim nedis - criminatoriu de furnizare a energiei termice"*, se spune într'un comunicat al Guvernului.

Mai mult, acesta a hotărît că cei ce plătesc la termen factura lunară vor beneficia de o reducere de 10 % pe perioada lunilor Decembrie, Ianuarie şi Februarie.

PARTIDELE DIN AŞA-ZISA OPOZIŢIE PARLAMENTARĂ NU SUNT DE ACORD CU UNELE SCHIMBĂRI CONSTITUŢIONALE

Preşedintele PRM, Corneliu Vadim Tudor a declarat că nu este de acord cu nici una dintre ideile în discuţie: modificarea Constituţiei, introducerea votului uninominal la Senat şi separarea alegerilor parlamentare de cele prezidenţiale. Liderul PRM a spus că toate acestea sunt necesare doar pentru ca PSD să aibă avantaje electorale.

Liderul PD, Traian Băsescu, a spus că partidul său susţine diferenţierea atribuţiilor celor două camere ale Parlamentului, iar în privinţa alegerilor, PD susţine votul pe liste de partid la Camera Deputaţilor şi votul uninominal la Senat. Traian Băsescu a mai spus că sistemul uninominal dezavantajează partidele mici, dar PD îl susţine, chiar cu riscul de a pierde locuri de senatori. De asemenea, PD ar dori ca, în viitor, parlamentarii care părăsesc partidul pe a cărui listă au fost aleşi în Camera Deputaţilor să piardă şi mandatul de parlamentar.

Preşedintele Partidului Naţional Liberal, Theodor Stolojan, a declarat că PNL este de acord cu decalarea alegerilor parlamentare de cele prezidenţiale, susţine sistemul de vot mixt (uninominal combinat cu cel pe liste), delimitarea atribuţiilor Camerelor Parlamentului şi limitarea imunităţii parlamentare.

UDMR a discutat pentru prima oară cu Preşedintele Ion Iliescu modificările pe care Uniunea le propune la legea fundamentală. Potrivit liderului UDMR, Bela Marko, Ion Iliescu nu a fost de acord cu propunerea de modificare a articolului 1 din Constituţie care defineşte România drept stat naţional-unitar, dar a fost de acord cu căutarea unor soluţii pentru celelalte modificări vizate de UDMR. Bela Marko a spus că reprezentanţii minorităţii maghiare nu sunt de acord nici cu introducerea scrutinului uninominal, dezavantajos pentru UDMR.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

CERCETĂTORII SUNT NEMULŢUMIŢI DE BANII ALOCAŢI DELA BUGET

Bugetul pentru anul în curs prevede micşorarea alocaţiilor pentru cercetare comparativ cu anul trecut, în condiţiile în care fondurile sunt şi aşa foarte mici, a declarat preşedintele Patronatului Român din Cercetare şi Proiectare, Ion Stănciulescu.

Stănciulescu a afirmat că, pentru anul trecut, fondurile destinate cercetării au fost egale cu 0,2 la sută din PIB, în timp ce, anul acesta, cercetarea primeşte doar 0,18 la sută din PIB. *"În ţările din Uniunea Europeană, cercetarea primeşte dela buget în jur de unu la sută din PIB şi din alte surse încă aproximativ doi la sută"*, a declarat Stănciulescu.

Sindicatele şi patronatul din cercetare au constituit, în luna Noembrie a anului trecut, un Comitet de Criză, în încercarea de a revitaliza acest domeniu. Potrivit reprezentanţilor sindicatelor şi patronatului, dela constituirea acestui Comitet şi până acum *"nu s'au produs evoluţii pozitive"*. Atât sindicaliştii, cât şi patronii din cercetare cer actualei puteri să promulge, în regim de urgenţă, Legea Cercetării Ştiinţifice şi a Dezvoltării Tehnologice, în forma aprobată de Camera Deputaţilor. Totodată, sindicaliştii cer rectificarea bugetului astfel încât cercetarea să primească 0,8 la sută din PIB şi reînfiinţarea Ministerului Cercetării şi Tehnologiei, în concordanţă cu structurile UE.

NĂSTASE NU MAI VREA ANTICIPATE, CI AMÂNATE!

Preşedintele PSD, Adrian Năstase, a confirmat că Guvernul şi partidul său se gândesc la decalarea alegerilor prezidentiale de cele parlamentare. După ce, timp de mai multe luni, PSD a vorbit constant de alegeri anticipate, ajungându-se la o dispută pe faţă cu Palatul Cotroceni, partidul de guvernământ revine acum cu o strategie năucitoare. Nu mai sunt anticipate, sunt amânate. Aşa se face că parlamentarele ar urma să se ţină în Martie 2005, după ce, în prealabil, în cursul anului 2004, am avea doar alegeri locale - în luna Iunie - şi prezidenţiale în Septembrie-Octombrie.

CADRE ACTIVE ALE S.P.P. SUNT DENUNŢATE PENAL PENTRU METODE DE TORTURĂ SPECIFICE FOSTEI SECURITĂŢI

O plângere penală cu totul ieşită din comun prin gravitatea faptelor, dar şi renumele persoanelor acuzate că le-au comis, a fost depusă la Parchetul Naţional Anticorupţie de către maiorul Cornel Donisan. Dacă plângerea se va finaliza cu constatarea vinovăţiei celor învinuiţi, cazul va provoca un adevărat cutremur la Administraţia Prezidenţială, la SPP şi SIE.

Plângerea este îndreptată impotriva lui Gheorghe Rizea şi Ciprian Sora, cadre active ale Serviciului de Pază şi Protecţie, a generalului Dumitru Ciobanu (fost şef al Direcţiei Contrainformaţii a SIE), a generalului Dumitru Iliescu, fost şef al SPP şi actual consilier prezidenţial, a Elenei Iliescu (soţia lui Dumitru Iliescu) şi a altor două rude ale acestora din urmă, scrie presa din ţară.

ROMÂNII SE ÎNCALŢĂ CU PANTOFI CONTRAFĂCUŢI

Peste 78% din încălţămintea care ajunge în picioarele Românilor este contrafăcută, deşi etichetele aplicate de către vânzătorii autohtoni arată că Românii cumpără numai produse din categoria celor de lux, transmite Mediafax.

ILIESCU A RECOMANDAT MEMBRILOR PSD CU IMAGINE NEGATIVĂ SĂ PĂRĂSEASCĂ FUNCŢIILE DE DECIZIE

Preşedintele Ion Iliescu a recomandat conducerii, parlamentarilor şi liderilor locali ai PSD ca oamenii din partid care au imaginea *"alterată, şifonată"* să se retragă din posturile de decizie, au declarat surse din PSD.

Potrivit surselor citate, şeful statului le-a spus reprezentanţilor PSD că în locul acestor persoane cu imagine proastă trebue să fie numiţi oameni credibili, incoruptibili, pe criterii de integritate, capacitate de organizare şi valoare. El le-a mai spus liderilor şi parlamentarilor PSD că în structurile partidului trebue să fie cuprinşi oameni de mai multe categorii: muncitori, ţărani, intelectuali.

Iliescu a mai afirmat că este necesar ca declararea şi controlul averilor demnitarilor să fie o prioritate şi că este bine ca legea în acest sens să fie adoptată înainte de asumarea răspunderii Guvernului pe pachetul de legi anticorupţie, au precizat sursele menţionate.

El a arătat, la reuniunea dela Snagov, că PSD trebue să se tragă cât mai departe de eticheta de partid corupt, au mai spus sursele citate. Iliescu a mai spus că este necesar ca declararea averilor să se facă începând după 1990 şi că aceste averi trebue justificate.

MEDICII NU MAI POT PRESCRIE MAI MULT DE TREI MEDICAMENTE PENTRU UN PACIENT

Noul contract cadru, după care urmează să se desfăşoare activitatea în sectorul sanitar în acest an, prevede că asiguraţii au dreptul lunar, pentru fiecare boală cronică în tratamentul ambulatoriu, la o singură prescripţie medicală în regim compensat sau gratuit, cu cel mult trei produse, care să acopere necesarul pentru perioada amintită.

NOUĂ ARESTAŢI ÎN DOSARUL DE CORUPŢIE RADET

Directorul general în Ministerul Industriei Ion Fătu a fost arestat pentru 30 de zile pentru luare de mită în dosarul de corupţie dela RADET. Procurorii dela Parchetul Naţional Anticorupţie spun că în perioada 2001-2002 Ion Fătu ar fi pretins şi primit de mai multe ori dela reprezentanţii unei societăţi germane sume totalizand 6.000 de mărci germane. Banii ar fi ajuns la Ion Fătu prin intermediul locotenent-colonelului SRI Valentin Gabriel Carali, arestat în acelaşi dosar. În schimb, Ion Fătu promisese să sprijine firma germană în vederea încheierii unor contracte cu societăţi româneşti, unele aflate în subordinea Ministerului Industriei.

Până acum, în dosarul de corupţie RADET, şase persoane au fost arestate preventiv, între care fostul director general al regiei de termoficare, Gheorghe Dabela şi omul de afaceri Marian Fătu. Alte două persoane, cetăţeni germani, sunt urmărite penal în lipsă.

PIAŢA ROMÂNEASCĂ DE INTERNET S'AR PUTEA DUBLA

Piaţa serviciilor Internet din România ar putea ajunge, la sfârşitul acestui an, la aproximativ 80 de milioane de dolari, creşterea faţă de 2002 fiind de peste 50%, a declarat Gheorghe Rusu, preşedintele Asociaţiei Naţionale a *Internet Service Providers* din România (ANISP).

"Structural, circa 60 de milioane de dolari vor reprezenta valoarea serviciilor de transport date, în timp ce telefonia pe suport Internet (VoIP) va contribui cu alte 20 de milioane de dolari", a mai spus Rusu.

Referitor la numărul utilizatorilor de Internet din România, preşedintele ANISP a afirmat că cifrele avansate de o serie de studii, peste două milioane de persoane, respectiv 10% din populaţia ţării, *"nu i se par reale"*. *"Apreciez, mai degrabă, că în România numărul utilizatorilor de Internet se situează între 1 şi 1,5 milioane de persoane"*, a mai spus Rusu.

FIRMELE OBLIGATE SĂ PLĂTEASCĂ O TAXĂ PENTRU RADIO ŞI TV

Toate persoanele fizice sau juridice cu domiciliul sau sediul în România sunt obligate să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune şi de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestor servicii, a decis Guvernul.

Sistemul actual, prevăzut de articolul 40 din Legea 41/1994, stabileşte posibilitatea utilizării serviciilor publice de radio şi televiziune numai de către cei care declară că beneficiază de acestea şi care solicită să plătească taxa de abonament. Executivul a mai stabilit că taxa lunară pe care trebue să o plătească persoanele fizice pentru serviciul public de radiodifuziune să fie redusă dela 30.000 lei la 15.000 lei pe familie.

GUVERNUL NĂSTASE MINTE: U.E. NU A RECOMANDAT ÎMPĂRŢIREA ROMÂNIEI ÎN REGIUNI!!!

Proiectul împărţirii României în opt regiuni, conduse fiecare de către un guvernator numit de guvern, a fost prezentat de către guvernul Năstase opiniei publice drept o recomandare a UE. Comisarul pentru extinderea UE Eneko Landaburu a dezmințit categoric această afirmaţie într'un interviu difuzat de Europa FM: *"Nu! UE nu face niciodată asemenea recomandări"*.

ROMÂNIA, CIMITIRUL DE MAŞINI AL EUROPEI

Potrivit rapoartelor întocmite de Registrul Auto Român şi a estimărilor ACR, structura totalului de autoturisme, în funcţie de vechimea folosirii, face din parcul de maşini de pe şoselele ţării cel mai îmbătrânit din Europa. Astfel, dintre şoferi, 21,1% au maşină de maximum 5 ani, 20,6% de peste 20 de ani, 20,4% de o perioadă situată între 11 şi 15 ani, 19,1% de 6-10 ani iar 18,7% dintre ei au achiziţionat vehiculul de o perioadă între 16 şi 20 de ani.

ILIESCU SE FACE CĂ ESTE ULUIT DE LĂCOMIA UNORA

Preşedintele Ion Iliescu s'a declarat la finalul şedinţei de bilanţ a Parchetului Naţional Anticorupţie (PNA), uluit de lăcomia pentru învăţătură a unor oameni instruiţi, care în plus exercită presiuni şi influenţe, apreciind că PNA trebue să fie *"un corp veritabil de incoruptibili"*. *"Pe mine mă şi uluieşte temeritatea cu care unii... , se folosesc de tot felul de elemente"*, a afirmat Preşedintele Iliescu.

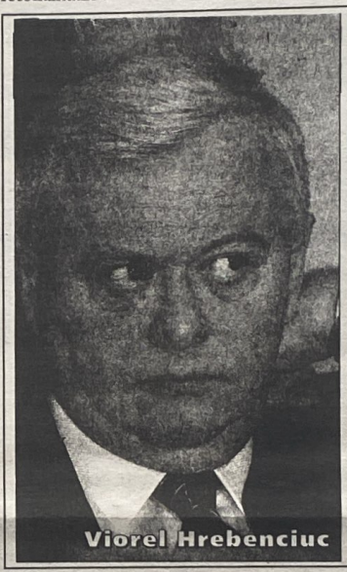

DEPUTATUL VIOREL HREBENCIUC RECUNOAŞTE CĂ A FĂCUT AFACERI CU CAMERA DEPUTAŢILOR

Vicepreşedintele Camerei Deputaţilor, Viorel Hrebenciuc, a recunoscut într'un interviu la BBC că este membru al Consiliului de Administraţie al firmei de asigurări AGI, care a încheiat un contract de asigurare pentru parcul auto al Camerei. El a admis că se află într'un conflict de interese şi a spus că va demisiona din Consiliul de Administraţie al AGI. Viorel Hrebenciuc a spus că nu ştia de contractul dintre Camera Deputaţilor şi AGI. Această firmă de asigurare, deşi nu este printre cele mai cunoscute, a mai încheiat contracte şi cu alte instituţii sau firme de stat, printre care Senatul României sau Societatea Naţională a Petrolului Bucureşti.

Licitaţiile Camerei Deputaţilor sunt organizate de Secretarul General al Camerei, Cristian Ionescu. Acesta a declarat BBC că nu ştie la ce societate sunt asigurate maşinile Camerei Deputaţilor şi că nu ar fi nici o incompatibilitate dacă Viorel Hrebenciuc ar face parte din conducerea firmei la care este asigurat parcul auto.

ARMATA ROMÂNĂ RENUNŢĂ LA AVIOANELE MIG-29

Toate cele 18 avioane de luptă Mig 29, socotite acum câţiva ani cele mai bune din Armata Română, vor fi trimise la fier vechi, a anunţat şeful Statului Major General, gen. Mihail Popescu. Apărarea aeriană a României se va baza, în următorii ani, pe cele 90 de aeronave Mig 21 Lancer - tot de fabricaţie sovietică şi de generaţie chiar mai veche decât Mig 29, dar care au beneficiat de un program de modernizare de circa 400 de milioane de dolari. Şeful SMG a precizat că şi aparatele Mig 21 Lancer vor trebui retrase din exploatare în perioada 2007-2010.

ŞASE JUDEŢE DIN VESTUL ŢĂRII AFECTATE DE PESTA PORCINĂ

În cele 6 judeţe s'au depistat 8 focare de infecţie, care au afectat aproape 200 de animale. Boala nu se transmite la om, dar pentru animal este mortală. Cele 6 judeţe sunt Arad, Bihor, Caraş Severin, Satu Mare, Sălaj şi Timiş. În aceste judeţe se aplică încă de anul trecut o Directivă a Uniunii Europene, conform căreia porcii nu mai sunt vaccinaţi impotriva pestei, având în vedere că vaccinul este toxic pentru om. Treptat, până în 2005, directiva se va aplica în toată ţara. Crescătorii de animale îşi pot feri animalele de boală doar prin respectarea normelor veterinare. Anul trecut, în România s'au depistat 42 de focare de pestă porcină.

ACR CRITICĂ UNELE REGLEMENTĂRI ALE NOULUI COD RUTIER

Reprezentanţii Automobil Clubului Român (ACR) critică unele reglementări ale noului Cod rutier, adoptat recent şi care va intra în vigoare dela 1 Februarie anul acesta.

Observaţiile reprezentanţilor ACR se bazează pe opiniile potrivit cărora o serie de prevederi ale noului Cod rutier încalcă drepturile şi libertatea de mişcare a oamenilor.

Potrivit comunicatului ACR, şoferii sunt nemulţumiţi, printre altele, de faptul că societăţile de asigurări sunt obligate să comunice periodic Poliţiei Rutiere date referitoare la vehiculele asigurate.

ILIESCU NU EXCLUDE ÎNTOARCEREA ÎN PSD LA FINALUL MANDATULUI

Ion Iliescu nu a exclus posibilitatea ca la finalul actualului mandat al său de şef al statului să se întoarcă în PSD.

"Probabil că nu voi avea altă direcţie. Eu sunt de centru-stânga. Filiaţiunea gândirii mele este spre acest partid", a afirmat Ion Iliescu, refuzând însă să precizeze clar dacă se va întoarce în PSD după terminarea mandatului de şef al statului.

"Dacă voi reveni sau nu, ţine de acest partid", a spus Iliescu. El a mai afirmat, însă, că nu îl interesează o funcţie în partid.

UN GEST FĂRĂ PRECEDENT: AMBASADORUL ROMÂNIEI LA ONU

Ambasadorul României la Organizaţia Naţiunilor Unite (ONU), Alexandru Niculescu, a fost rechemat dela post, printr'un decret semnat de Preşedintele Ion Iliescu. Numit tot de actualul şef al statului, pe 29 Mai 2001, Niculescu a fost rechemat înaintea expirării celor patru ani de mandat, fără vreo explicaţie oficială. Însă, oficialii ONU urmează să aprecieze, spun surse diplomatice, faptul că noul reprezentant al ţării noastre - care avea acces nu numai la documente sensibile, dar şi la luarea unor decizii la fel de sensibile - va fi un *"om al prezentului"* şi nu unul al trecutului, asupra căruia ar putea plana suspiciuni, aşa cum se poate întâmpla cu diplomaţii care au servit şi înainte de '89. Niculescu, 62 de ani, şi-a început cariera diplomatică ocupând, din 1973 până în 1978, postul de secretar doi la ambasada noastră din Beijing, R.P. Chineză.

Gestul fără precedent al Bucureştiului poate fi pus în legătură cu presiunile occidentale care cer schibarea din funcţii a celor care au avut legături puternice cu vechiul regim comunist. Schimbarea lui Niculescu ar putea reprezenta şi o ofensivă impotriva celor care au avut state vechi de servici în regimul comunist. Însă lista este destul de lungă şi dacă autorităţile dela Bucureşti vor lua măsuri, ar putea rămâne fără o parte importantă din diplomaţi, ca să nu mai vorbim de cei din serviciile secrete.

SPORT

Cu sau fără Dragomir în fruntea fotbalului românesc ?

Unsprezece cluburi din Divizia Naţională au semnat o cerere privind convocarea Adunării generale a Ligii de Fotbal. Scopul: schimbarea din funcţie a preşedintelui Ligii, Dumitru Dragomir. Nici nu se usca bine cerneala pe cererea amintită că au şi apărut primele negări din partea unor cluburi. Motivul: şantajul.

De exemplu, UTA Arad a fost ameninţată că stadionul nu va fi omologat pentru Divizia Naţională. Nu ştim dacă până la urmă M. Dragomir va fi schimbat din fruntea legii. Interesele conducătorilor de cluburi din Divizia A nu sunt deloc legate de cele ale fotbalului românesc. Blaturile, contractele neonorate şi alte mizerii din fotbalul românesc au fost posibile datorită lui Mitică zis şi Corleone.

Un personaj dubios, fost şef al clubului Miliţiei bucureştene, Victoria, implicat în scandaluri de gestiune frauduloasă, arestat pentru barbut, acesta este Mitică Dragomir, cel care conduce destinele Ligii româneşti.

Schimbarea lui Dragomir este necesară. Însă în locul său trebue adus un personaj emblematic al fotbalului românesc care prin prestigiul său să redea Legii emblema şifonată de Corleone şi gaşca sa. Un personaj din generaţia de aur a fotbalului românesc. Gică Popescu a anunţat că deocamdată mai vrea să joace. Atunci de ce nu Gică Hagi, care nu are nici un angajament în fotbal? Gică a dezvăluit în mai multe rânduri murdăriile din fotbalul românesc. Poate că aducerea în fruntea Ligii ar putea face ca fotbalul românesc să devină mai curat...

Deocamdată aşteptăm reuniunea extraordinară a Ligii, unde se va decide soarta lui Dragomir şi implicit a fotbalului românesc.

VAŞTAG VA PREDA CURSURI DE BOX ANTRENORILOR ITALIENI

Fostul antrenor coordonator al loturilor naţionale de box Francisc Vaştag a fost invitat de Federaţia Italiană de Box să susţină, în luna Aprilie, câteva cursuri de perfecţionare tehnicienilor italieni.

Vaştag a primit invitaţia oficială de a merge în Peninsulă din partea preşedintelui Federaţiei Italiene de Box, Franco Fragomeri.

Francisc Vaştag şi-a prezentat demisia din funcţia de antrenor coordonator al loturilor naţionale de box la sfârşitul lunii Decembrie, în urma unor neînţelegeri cu oficialii Federaţiei Române de Box.

MĂLDĂRĂŞANU SEMNAT CU BESIKTAS

Mijlocaşul rapidist Marius Mălădărăşanu a fost cedat până la sfârşitul sezonului echipei de fotbal Besiktas Istanbul, pregătită de antrenorul roman Mircea Lucescu. Mălădărăşanu a semnat un angajament cu gruparea *'vulturilor'*, în urma căruia urmează să primească 100.000 de dolari. *"Am decis să-l achiziţionăm pentrucă Mircea Lucescu îl cunoaşte foarte bine"*, a declarat Yildirim Demiroren, vicepreşedintele clubului turc, spunând despre Mălădărăşanu că *"este un fotbalist cu spirit de echipă"*.

GICĂ POPESCU LA HANNOVER

Internaţionalul român Gheorghe Popescu a semat un contract cu echipa germană de fotbal Hannover 1896 din prima ligă. Contractul se va derula până în vară, în acesta fiind stipulat dreptul de prelungire pentru încă un an, dacă cele două părţi vor cădea de acord la finalul actualei ediţii de campionat.

ADRIAN VOINEA OCUPĂ LOCUL 33 ÎN CLASAMENTUL ATP

Tenismanul român Adrian Voinea ocupă, cu 23 de puncte, locul 33 în clasamentul ATP Champions Race dat publicităţii la Monte Carlo, după disputarea Internaţionalelor Australiei.

Andrei Pavel se situează pe locul 105 în ierarhia mondială, cu doar două puncte.

Chivu a fost ales în echipa anului

Fundaşul echipei Ajax Amsterdam, Cristian Chivu, a fost ales în echipa anului 2002, cu 15,05 la sută din voturi, în urma unui sondaj efectuat pe site-ul UEFA, la care au participat aproximat 900.000 de persoane.

Chivu, care a strâns 20.444 de voturi, a ocupat locul doi în topul fundaşilor centrali după Italianul Alessandro Nesta, care a primit 22,90 la sută din voturi. Internaţionalul român i-a devansat pe Spaniolii Ivan Helguera şi Fernando Hierro, pe Brazilienii Edmilson şi Lucio, pe Finlandezul Sami Hyypia, pe Germanul Christoph Metzelder, pe Englezul Rio Ferdinand şi pe Argentinianul Roberto Ayala.

Jucătorul cu cele mai multe voturi a fost Brazilianul Roberto Carlos, urmat de coechipierul său dela Real Madrid, Francezul Zinedine Zidane. Internaţionalul francez şi conaţionalul său Thierry Henry sunt singurii fotbalişti din această echipă care au fost aleşi şi în formaţia de anul trecut.

În anul 2001, în echipa stabilită de site-ul forului european a făcut parte fundaşul român Cosmin Contra.

Echipa anului 2002 este următoarea: Ruştu Recber (Turcia/Fenerbahce Istanbul) - Carlos Puyol (Spania/FC Barcelona), Alessandro Nesta (Italia/AC Milan) Cristian Chivu (România/Ajax Amsterdam), Roberto Carlos (Brazilia/Real Madrid) - Clarence Seedorf (Olanda/AC Milan), Michael Ballack (Germania /Bayern Munchen), Zinedine Zidane(Franţa /Real Madrid), Damien Duff (Irlanda/Blackburn Rovers) - Thierry Henry (Franţa/Arsenal Londra), Ronaldo(Brazilia/Real Madrid).

ROMA ÎL VREA PE CHIVU

Conform presei italiene, AS Roma doreşte să transfere nu mai puţin de trei jucători dela Ajax Amsterdam, printre care şi fundaşul român Cristian Chivu. Venirea celor trei ar urma să se producă în vară, în discuţie fiind, în afară lui Chivu, atacantul suedez Zlatan Ibrahimovic şi fundaşul tunisian Hatem Trabelsi. În locul lor, Ajax i-ar primi pe Iugoslavul Tomic, pe Argentinianul Cufre şi o sumă importantă de bani. Chivu, care este dorit şi de Real, Milan şi Inter, ar întări zona centrală a apărării.

GHIŢĂ MURERŞAN ARE OFERTE DIN CHINA

După o perioadă îndelungată în care nu a jucat la nici o echipă de club, fiind accidentat, baschetbalistul Ghiţă Mureşan are şansa să revină în circuitul competiţional. Pe adresa singurului jucător român care a evoluat în NBA, la Washington Bullets şi la New Jersey Nets, au sosit două oferte dela echipe din prima ligă chineză. Impresarii care intermediază negocierile l-au urmărit cu atenţie pe Ghiţă în meciurile susţinute de acesta pentru echipa naţională.

VAN GAAL NU MAI ESTE ANTRENOR LA FC BARCELONA

Antrenorul olandez Louis van Gaal a anunţat în cadrul unei conferinţe de presă, că şi-a reziliat contractul cu FC Barcelona, informează cotidianul *"Marca"*.

Van Gaal, care s'a prezentat la conferinţa de presă alături de preşedintele clubului FC Barcelona, Joao Gaspart, a declarat că era cel mai bun antrenor pentru Barcelona, dar este mai bine pentru club ca drumurile lor să se despartă.

SZABO A PIERDUT PROCESUL CU BECLEA

Aflată la pregătire în Africa de Sud, multipla campioană olimpică şi mondială a fost obligată de instanţa Judecătoriei Sectorului 2 la plata unor daune morale în valoare de 5.000 de dolari şi a unei amenzi penale de 8 milioane de lei. În plus, Gabi va suporta cheltuielile de judecată şi onorariul avocatei oponentei sale. Din aceşti bani, doar cei 5.000 $ vor intra în conturile Violetei Beclea, care a anunţat deja că nu va păstra suma, ci o va folosi pentru diverse acte de caritate. Este de presupus că reprezentanţii legali ai Gabrielei Szabo vor face recurs.

În toamnă, un proces oarecum asemănător, în care, însă, cele două atlete inversaseră rolurile - Szabo îşi acuza rivala că ar fi făcut-o *"gârbovită"*, într'un interviu - s'a încheiat prin achitarea Violetei din punct de vedere penal. În schimb aceasta a fost obligată la plata unei despăgubiri de un leu!

Pentru Szabo, acesta este cel de-al doilea proces pe care-l pierde în ultima vreme. La sfârşitul anului trecut, ea a fost obligată de instanţă la plata unor daune morale de 300 milioane de lei şi a unei amenzi penale de 15 milioane, în procesul pe care i-l intentase antrenoarea franceză de origine română Carmen Hodos. Aceasta fusese caracterizată drept *"beţivă şi drogată"* de Szabo, într'un interviu acordat postului de televiziune România 1.

MĂSURI PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIREA ARBITRAJULUI ROMÂNESC

Comitetul de Urgenţă al Federaţiei Române de Fotbal (FRF) a adoptat o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea arbitrajului românesc

Astfel, din Comisia Centrală a Arbitrilor (CCA) şi din corpul de observatori nu vor mai face parte membri care au rude de gradul I (copii, fraţi, surori) arbitri. Delegarea arbitrilor se va face conform circularei 763 a FIFA, de către CCA sau de către o persoană din cadrul CCA şi se va produce schimbarea sistemului de testare a acestora. Cluburile nu trebue să influenţeze delegarea arbitrilor, iar desemnarea acestora prin sistemul de loterie nu va fi acceptată. La meciurile de Divizia A va fi doar un singur observator, iar la partidele de risc maxim vor fi doi. O mare parte din angajaţii FRF şi LPF vor fi desemnaţi observatori la jocuri, pentrucă sunt persoane în subordinea acestor foruri şi pot fi sancţionate.

Arbitrii vor informa imediat dacă sunt contactaţi de observatori pentru a favoriza una dintre formaţii, imediat după meci, dacă nu este timp până atunci, iar arbitrul respectiv va fi protejat. Delegarea observatorilor se va face până la sfârşitul campionatului de către LPF şi FRF, din sezonul următor urmând să fie făcută de către CCA.

De asemenea, au fost adoptate şi o serie de măsuri propuse de către CCA.

Astfel, se va face o verificare periodică a pregătirii fizice şi teoretice a arbitrilor, lotul naţional urmând să aibă şase testări pe sezon, trei în tur şi trei în retur, în timp ce lotul divizionar va avea patru testări zonale.

FC NAŢIONAL ŞI AJAX NU S'AU ÎNŢELES PENTRU OVIDIU PETRE

Transferul lui Ovidiu Petre la Ajax Amsterdam a picat, întrucât cele două echipe nu s'au înţeles asupra formei tranzacţiei. În timp ce preşedintele Gino Iorgulescu dorea un transfer definitiv contra sumei de 1.500.000 de dolari, gruparea din Amsterdam vroia să-l împrumute până în vară contra sumei de 200.000 de dolari. Ovidiu Petre (21 de ani) s'a aflat timp de 10 zile, alături de dinamovistul Vlad Munteanu, în pregătiri cu gruparea antrenată de Ronald Koeman şi la care sunt legitimaţi Bogdan Lobont şi Cristian Chivu, dar a fost urmărit de *"lancieri"* de mai bine de un an. Petre a jucat 43 de meciuri în Divizia A, şi pentrucă a evoluat în cupele europene cu FC Naţional nu are drept de joc cu Ajax în UEFA Champions League.

"Jucătorii dela Ajax sunt extraordinari, iar antrenorul Koeman este foarte apropiat de ei", a declarat Petre, care a adăugat: "Am aşteptat ca visul de a juca pentru Ajax să mi se împlinească, dar din nefericire n'a fost să fie. M'am simţit excelent în pregătiri şi am găsit la Ajax o atmosferă foarte bună".

ŞERIF TIRASPOL ESTE A TREIA ECHIPĂ CARE CÂŞTIGĂ CUPA CAMPIONILOR CSI

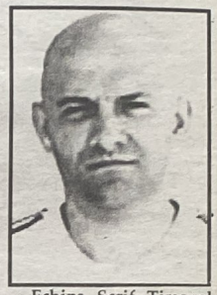

Echipa Şerif Tiraspol, antrenată de Gabi Balint, este a treia formaţie care câştigă Cupa Campionilor Comunităţii Statelor Independente (CSI), după ce a învins în finală formaţia letoniană Skonto Riga, informează site-ul UEFA.

În cei 11 ani de când are loc această competiţie, şase trofee au fost obţinute de Spartak Moscova, în timp ce Dinamo Kiev a câştigat de patru ori.

Gabi Balint s'a declarat extrem de fericit pentrucă a câştigat acest turneu. *"Regret doar faptul că nu am putut juca mai bine, deoarece eram foarte obosiţi după meciurile anterioare"*, a spus Gabi Balint.

Claudiu Niculescu, indisponibil pentru trei luni

Atacantul român al echipei Genoa, Claudiu Niculescu, va fi indisponibil pentru aproximativ trei luni, în urma unei accidentări suferite în timpul partidei cu Ternana, scor 3-1, din etapa a XXI-a a diviziei secunde a campionatului Italiei, a anunţat site-ul oficial al clubului de Serie B.

MICHAEL JORDAN SE RETRAGE LA FINNALUL ACESTUI SEZON

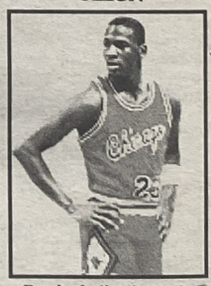

Baschetbalistul american Michael Jordan, component al echipei Washington Wizards, a anunţat că se va retrage din activitatea competiţională la finalul acestui sezon, informează AFP.

"Ştiu că se apropie finalul, chiar dacă vă gândiţi că voi reveni asupra deciziei. Ştiu că, la finalul acestui sezon, cariera mea de jucător se va încheia", a declarat Jordan.

Michael Jordan a fost îndelung ovaţionat de publicul aflat în sală la meciul disputat între Chicago Bulls, echipă unde baschetbalistul a evoluat, la Washington Wizards. *"A fost emoţionant, chiar dacă eu joc acum pentru Washington Wizards"*, a spus Jordan, care a fost de şase ori campion al NBA cu Chicago Bulls, în 1991, 1992, 1993, 1996, 1997 şi 1998.

VA ÎNCEPE RĂZBOIUL ÎN IRAK?

Declanşarea unui atac american împotriva Irakului este o problemă de zile şi va avea loc, cel mai târziu, la sfârşitul lunii Februarie sau începutul lunii Martie, a declarat fostul şef al serviciilor militare de securitate israeliene, generalul în rezervă Amos Malka. *"Numărătoarea inversă a început acum câteva săptămâni sau luni"* a spus el. Declaraţia fostului şef israelian vine la câteva ore după ce secretarul de stat Colin Powell a prezentat în faţa ONU dovezile americane privind fabricarea de arme de către regimul lui Saddam Hussein. Cu toate că Franţa şi Germania se opun unei intervenţii militare, fără aprobarea Consiliului de Securitate a ONU, ele susţin totuşi tacit ofensiva americană în Irak. Ministrul francez de Externe, Dominique de Villepin, a declarat că există *"<un risc irakian> în ceea ce priveşte armele de distrugere în masă şi că trebue ca Bagdadul să dea răspunsuri clare, în special în privinţa armelor chimice şi bio - logice". "Am spus că forţa nu poate reprezenta decât o ultimă soluţie, dar nu excludem nici o posibilitate, inclusiv, desigur, recurgerea la forţă. Dar aceasta în ultimă instanţă"*, a afirmat de Villepin.

Bazaţi pe rezoluţia 1441 a Cosiliului de Securitate, Oficialii dela Casa Albă continuă pregătirile războiului contra Irakului, care se va declanşa, fără să se ţină cont de deciziile ONU.

Toată lumea pare că aşteaptă data de 14 Februarie, atunci când se vor relua inspecţiile în Irak. De poziţia pe care o va adopta regimul lui Saddam depinde declanşarea războiului. Şi cum probabil că dictatorul irakian nu va accepta, ca nici până acum, ca inspectorii ONU să cerceteze programul său nuclear, singurul lucru pe care îl aşteptăm este momentul când Americanii vor ataca Irakul. Totul este o chestiune de timp.

WASHINGTONUL A ALES SUCCESORUL LUI SADDAM HUSSEIN

Washingtonul a găsit un succesor pentru Saddam Hussein, membru al opoziţiei irakiene, a declarat un fost diplomat irakian care locuieşte la Sydney, se arată în ediţia electronică a publicaţiei *Sydney Morning Herald*.

Mohamed al-Jabiri, care a întreprins o vizită la Washington, a afirmat că administraţia dela Casa Albă şi-a dat acordul ca liderul Congresului Naţional Irakian, Ahmed Chalabi, să conducă o coaliţie guvernamentală de tranziţie în Irak, după înlăturarea lui Saddam Hussein.

Al-Jabiri, care a discutat cu Chalabi în luna Ianuarie, a declarat: *"Mi-a spus că va prelua această funcţie. Chalabi are susţinerea Casei Albe şi a Departamentului de Stat american"*.

Fostul diplomat irakian a precizat că Chalabi s'ar fi consultat cu o altă formaţiune din cadrul opoziţiei irakiene, Consiliul Suprem al Revoluţiei Islamice din Irak, dar şi cu oficiali ai guvernului iranian, în timpul unei vizite la Teheran.

Săptămâna trecută, Chalabi s'a mutat în localitatea Salahuddin din regiunea autonomă kurdă din Nordul Irakului, înaintea unei eventuale intervenţii militare a Statelor Unite.

La data de 15 Februarie, grupările de opoziţie din Irak vor avea o întâlnire în Nordul Irakului. Liberalul progresist Chalabi nu este foarte popular între disidenţii irakieni în exil. Cu toate acestea, el beneficiază de susţinerea formaţiunilor de opoziţie din Irak.

Ahmed Chalabi are 58 de ani şi a plecat din Irak la 11 ani, petrecându-şi mulţi ani în Marea Britanie şi Statele Unite. În anul 1996 el a condus o revoltă nereuşită împotriva lui Saddam Hussein, care s'a încheiat cu moartea a sute de persoane.

Potrivit acestuia, un nou guvern va fi instaurat la Bagdad în răstimp de luni după răsturnarea dela putere a lui Saddam Hussein. Alegeri legislative ar avea loc, susţine Chalabi, la un an după schimbarea regimului irakian.

Acest plan va fi adoptat în cadrul unei întâlniri la Washington, la 7 Martie.

Sursa citată de publicaţia australiană, Mohamed al-Jabiri, a explicat, la rândul său, că liderii irakieni, inclusiv Saddam Hussein, va fi probabil judecat în Irak, nu în faţa Tribunalului Penal Internaţional dela Haga, pentru a nu beneficia de *"şansa"* acordată lui Slobodan Miloşevici, care foloseşte această tribună pentru a face propagandă.

DOVEZILE LUI C. POWELL CONTRA IRAKULUI

Secretarul de Stat SUA, Colin Powell a prezentat Consiliului de Securiatate ONU dovezi cu imagini fotografiate de sateliţi şi conversaţii înregistrate, aratând că Irakul este un pericol al omenirii.

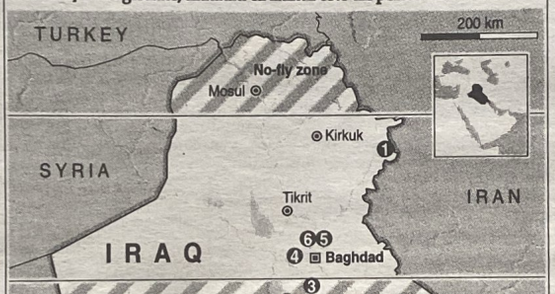

LOCURI IDENTIFICATE

1 Khurmal
Bază militară de exerciţii cu gaze şi explozive. Fotografiată în Februarie 2002.

2 Al Rafah
Staţie de testare a combustibililor noilor motoare necesare rachetelor balistice. Mărită acum, comparând cu fotografia făcută în Aprilie.

3 Al Musayyib
Amplasamentele rachetelor balistice dotate cu bombe chimice.

Camioanele care au fost fotografite în Mai arătau începerea preparaţiunilor de mutare a depozitelor chimice.

Fotografiile din Iulie arată acum că complexul militar a fost distrus şi acoperit cu pământ.

4 Amiriyah
Institutul de Seruri şi Vaccin. Un convoi de camioane au apărut pe data de 25 Noembrie, două zile înaintea începerii inspecţiei

5 Ibn al Haytham
Amplasamente de rachete balistice. Camioane au încărcat bateriile balistice tot pe data de 25 Noembrie.

6 Taji
Fabrică de muniţii. Patru adăposturi pentru depozitele chimice.

FORŢELE AMERICANE DIN REGIUNE

Numărul trupelor americane aflate în zonă se ridică până acum la aproximativ 113.000 de oameni. Jumătate din ei sunt în Kuwait, de unde mai mult ca sigur va începe invazia cu trupe terestre. Până la mijlocul lunii Februarie numărul trupelor terestre se va ridica la 150.000, iar la sfârşitul lunii respective la 200.000. Trupele americane au început deplasarea în regiunea Golfului din Decembrie anul trecut, incluzând şapte portavioane aflate la o distanţă capabilă să lovească Irakul.

Marea Britanie are deplasaţi deocamdată 35.000 personal militar, urmând să trimită tancuri. În cursul zilelor următoare trupele britanice se vor mări.

RĂZBOIUL DIN IRAK POATE COSTA ÎNTRE 6 ŞI 9 MILIARDE USD LUNAR

O intervenţie militară în Irak ar putea costa Statele Unite între şase şi nouă miliarde de dolari pe lună, potrivit estimărilor publicate de Biroul pentru Buget al Congresului american (CBO), relatează AFP. CBO a precizat că aceste rezultate au fost calculate pe baza fondurilor alocate pentru precedentele operaţiuni militare americane din Balcani, Afganistan şi din Golf.

"Un război ar putea costa între şase şi nouă miliarde de dolari pe lună, însă nu am putut estima durata unui astfel de conflict", a informat CBO.

După încheierea ostilităţilor, repatrierea forţelor armate americane va presupune încă cinci-şapte miliarde de dolari, conform CBO. Menţinerea unei forţe de ocupaţie în Irak va necesita între unul şi patru miliarde de dolari pe lună, iar bugetul va fi solicitat suplimentar în cazul în care Statele Unite ar decide să se implice în reconstrucţia ţării sau să furnizeze ajutor financiar.

MAJORITATEA EUROPENILOR SE OPUN UNUI RĂZBOI ÎN IRAK

Majoritatea cetăţenilor din 30 de ţări europene se opun unui eventual război împotriva Irakului, în absenţa unui mandat din partea Naţiunilor Unite, se arată într'un sondaj publicat la Bruxelles, transmite AFP.

Conform sondajului, 82 la sută dintre persoanele chestionate pe teritoriul Uniunii Europene nu consideră justificată o participare a ţării lor la un război împotriva Irakului, în cazul în care Statele Unite ar decide să acţioneze fără mandat ONU. Circa 75 la sută dintre cetăţenii celor 13 ţări candidate la UE şi-au exprimat aceeaşi opinie.

OPT LIDERI EUROPENI SE SOLIDARIZEAZĂ CU SUA

Liderii din opt ţări europene, cu excepţia Franţei şi Germaniei, s'au solidarizat cu Statele Unite în ceea ce priveşte criza irakiană şi au afirmat că ONU trebue să se asigure că Irakul renunţă la armele de distrugere în masă, relatează AFP. Printr'o scrisoare comună, publicată în cotidianul londonez *Times*, liderii din Marea Britanie, Spania, Italia, Portugalia, Ungaria, Danemarka, Polonia şi Republica Cehă consideră că această criză pune în joc credibilitatea Naţiunilor Unite.

ARSENALUL BRITANIC DIN GOLF INCLUDE ARME CU URANIU SĂRĂCIT

Muniţii pe bază de uraniu sărăcit fac parte din arsenalul britanic trimis în zona Golfului, în perspectiva unui nou război împotriva Irakului, a confirmat Ministerul britanic al Apărării, citat de AFP. Secretarul britanic de stat al forţelor armate, Adam Ingram, a confirmat utilizarea muniţiilor pe bază de uraniu sărăcit. Folosirea acestui tip de arme este considerată una dintre cauzele *"sindromului Golfului"*, manifestat în cazuL manifestat în cazul câtorva mii de militari britanici, americani, canadieni şi francezi care au participat la războiul din Golf, din 1991.

OFIŢERII BRITANICI SE PREGĂTESC PENTRU O OCUPAŢIE DE TREI ANI A IRAKULUI

Mai mulţi ofiţeri britanici cu rang înalt au primit instrucţiuni să se pregătească pentru eventualitatea unei ocupaţii de până la trei ani a Irakului, după încheierea unui eventual război împotriva acestei ţări, au declarat surse militare, citate de BBC, relatează AFP.

Sursele citate afirmă că o parte dintre militarii britanici care vor fi staţionaţi în Kuwait vor primi misiuni de menţinere a păcii sau de susţinere a trupelor americane, şi nu misiuni de luptă în prima linie.

Liderii militari britanici consideră că situaţia de după războiul din Irak va fi mai complicată decât războiul în sine şi se tem că *"plecarea lui Saddam Hussein va lăsa un vid care va antrena reluarea conflictelor religioase şi etnice reprimate de mult timp"*.

Armata britanică a început recent elaborarea planurilor pentru o ocupaţie de trei ani a Irakului, luând în considerare posibilitatea împărţirii în mai multe sectoare, coordonate de diferitele ţări participante la război.

"Nu am dat instrucţiuni personalului militar cu privire la ceea ce se va întâmpla după război. încă ne mai pregătim. Este prematur să facem speculaţii despre ceea ce se va întimpla după un eventual conflict militar. Nu a fost luată încă nici o decizie şi războiul nu este inevitabil", a declarat un purtător de cuvânt al Ministerului britanic al Apărării.

DIN PUNCT DE VEDERE MILITAR, ROMÂNIA ARE PUŢIN DE OFERIT ÎN CRIZA IRAKIANĂ

Discuţiile purtate până în acest moment de România cu partenerii americani şi europeni, pe tema crizei din Irak, au fost de natură politică şi tehnică, a declarat ministrul de Externe, Mircea Geoană.

"România şi alte ţări din zonă au relativ puţine lucruri de oferit din punct de vedere militar, dar, în mod evident, când este vorba de viitorul Irakului, de efortul de reconstrucţie, de alte operaţiuni de acest gen, experienţa românească ar putea fi interesantă pentru partenerii noştri", a spus Geoană.

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN. 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 60 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

CRONICA IDEILOR

REFACEREA ROMÂNIEI

Ion BOIERU

Refacerea României este o prioritate imperativă a zilelor noastre. Orice întârziere este o gravă ameninţare pentru fiinţarea întregului românesc. După răsturnarea dictaturii comuniste din ţară, oamenii politici, sau pretinşi politici nu au avut viziunea românească a restabilirii, în bună ordine, a sistemului instituţional al epocii de dinaintea năvălirii marxismului bolşevic, peste *"frumoasa ţară românească"*. Şi nici nu puteau să aibă o viziune sau concepţie românească, pentrucă erau chiar persoane (personalităţi) apărute din cadrele şi structurile partidului comunist, care a mutilat poporul, ţara, cultura, tradiţiile, valorile spiritualităţii naţionale şi au lăsat în urmă cimitire întregi, peste întreg cuprinsul ţării, în urma *"genocidului naţional şi cultural"*. Fără remuşcare şi fără nici cea mai mică recunoaştere sau scuză a asasinatelor săvârşite.

Revoluţia din 1989 trebuia să lase porţile deschise pentru o cale nouă, de reconstrucţie, dar acest lucru nu s'a putut realiza, deoarece elita românească, politică, spirituală, intelectuală, pierise sub tăvălugul *"revoluţiei proletare"*, şi noua elită provenea din rândurile nomenclaturii comuniste care, printr'un mare mister, a dus lupta împotriva *"teroriştilor"*, deci, a avut prilejul de a prelua puterea politică a ţării. Acest mister nu s'a putut dezlega nici până astăzi, deoarece nimeni, absolut nimeni nu are interes, dintre acei puternici, căci de fapt aceştia, prin mărturia lor, s'ar descalifica şi ar fi izgoniţi din ţară.

Aşa se face că din 1989 şi până astăzi, nu am putut trece la un proces serios de reconstrucţie şi de refacere a ţării, după urgia cea mai zguduitoare şi ucigătoare din istoria naţională.

Prima problemă care ne îngrijorează la ora actuală, aşa cum trebuia să fie abordată, după *"ridicarea"* din Decembrie 1989, este problema morală.

Dacă se pornea, dintru început, cu această chestiune a moralităţii, noi eram acum departe, pe drumul refacerii naţionale, în toate instituţiile statului: Economia, Şcoala, Administraţia Publică, Biserica, Armata, Diplomaţia şi, mai ales, formarea unei adevărate Elite Naţionale.

România trebue să iesă din acest cerc de fier, în care este prinsă astăzi, cu o lipsă totală de grijă pentru principiile etice, cu o educaţie naţională, călăuzită de morala creştină. Toate acestea sunt parte constitutivă din concepţia de viaţă românească. Dacă nu, neamul întreg va deveni o *"căzătură"* a istoriei, aşa cum a dorit-o şi a visat-o bolşevismul, care ne-a cotropit şi ne-a îndreptat pe drumul pieirii noastre.

Oare, nu cutremură această perspectivă pe toţi Românii de bună credinţă, care privesc destrămarea neamului şi a istoriei lui? Piere identitatea naţională, sub presiunea unor împrejurări istorice, care sunt potrivnice *"fiinţării naţionale"*, şi oare nu este nici o formulă de salvare, de sub presiunea aceasta a devenirii istorice?

De fapt, poporul român, nu şi-a pierdut speranţele, el aşteaptă, aşa cum a făcut de-a lungul istoriei sale. Credinţa a fost *"piatra din capul unghiului"*, chiar din clipa în care a apărut în istorie. Neamul românesc s'a născut în istorie cu pecetea credinţei creştine; numai nevolnici, ca Mihai Roller, au putut îndrăzni să schimbe toate caracteristicile neamului românesc. Tristă-i amintirea acestui act de antiromânism.

În condiţiile actuale ale istoriei, va trebui să alegem neghina de boabale cele bune de grâu, să ne facem o confruntare, individuală şi colectivă, cu valorile noastre specifice, şi să încercăm să analizăm viaţa noastră, ca Români şi să refacem restul de credinţe şi valori care ne-au rămas dela strămoşii noştri, şi să căutăm să ne refacem structurile de viaţă de altă dată. Noi nu putem să aruncăm la coşniţa istoriei bogăţiile uriaşe de moştenirii spirituale, pe care le-am acumulat în cursul istoriei. Pentru aceasta, să pornim cu primul pas, strângerea noastră în jurul altarelor bisericeşti, ca să ne curăţim sufletele de răul lumii şi să recâştigăm credinţa şi încrederea în forţele cele ce au chipul şi asemănarea noastră, de convieţuire pe acest pământ, dela începutul lumii noastre româneşti.

Pe linia morală a dragostei dintre noi, să pornim la drum pentru reconstruirea *"cetăţii româneşti"*, aşa cum ne-au transmis-o strămoşii noştri. Nu după tipăriturile lui Marx, Engels, Lenin, Troţki, Stalin etc., ci ale Cronicarilor, Dimitrie Cantemir, Xenopol, Iorga, C.C. Giurescu, P.P. Panaitescu, Ioan Lupaş etc.

O primă obligaţie, pot avea partidele politice, în ieşirea pe baricadele deşteptării noastre, cu poziţii de orientare naţională şi nu aduse din imitări sau născociri fabuloase din alte forme de gândire, care nu sunt româneşti.

Este adevărat că multe dintre partidele noastre au fost lichidate prin intervenţia forţelor anti-naţionale şi unele şi-au pierdut eficacitatea, tot din cauza unor forţe oculte, reziduale încă pe teritoriul naţional. Forţele politice din ţară au obligaţia să se refacă, pentru a contribui la deşteptarea naţională, la acţiunea de refacere a tuturor coordonatelor de închegare a unităţii şi solidarităţii româneşti. Această unitate a fost invincibilă în trecut şi poate deveni creatoare, în aceste momente istorice, pline de amărăciune. Trebue construită o ţară, pe măsura valorilor sale spirituale, prin rodnicia puterilor sufleteşti şi prin viziunea creştină a poporului român de azi.

Partidele politice trebue să opereze în viaţa comunităţii româneşti pe temeiul principiilor morale, căci pentru progresul general al ţării, este nevoie de morală; acest progres nu se poate realiza la întâmplare.

O comunitate naţională, cum, este neamul românesc, s'a constituit pe temeiul de dragoste reciprocă, între oameni, deci, în formă naturală. Altfel, nu se poate constitui o comunitate. Ea este posibilă numai prin dragoste de limbă, de origine, de legătură de sânge, de tradiţii, de credinţe, de idealuri, de pământul pe care trăiesc, apoi de cimitirele, bisericile, şi portul plin de frumuseţea fermecătoare, purtată pe uliţele satului. Această dragoste naturală, a oamenilor cu aceeaşi origine de ginte este cheagul moral al unei comunităţi. Care, nu se stabileşte prin consens juridic, formal şi ocazional. În jurul acestei concepţii de dragoste, se clădeşte familia şi, apoi naţiunea. De aceea, o conducere politică, pentru a fi o elită, nu îşi poate asuma dreptul acesta, fără să fie opera sentimentelor de dragoste ale oamenilor din acelaşi neam. Dacă totuşi o face, este o adevărată absurditate. De aceea, se poate spune că, o asemenea aberaţie nu poate dura, căci nu este creatoare, şi face numai rău unei comunităţi naţionale.

(Va urma)

ULTIMA ORĂ

FRANŢA ŞI BELGIA RECURG LA DREPTUL DE VETO ÎN CADRUL NATO

Franţa şi Belgia au recurs la dreptul de veto în cadrul NATO, opunându-se solicitărilor americane de sprijin în cazul unui conflict în Irak şi anunţându-şi dezacordul cu secretarul general al Alianţei, George Robertson, au declarat surse oficiale, citate de AFP.

"Franţa a rupt tăcerea", a declarat un oficial NATO, referindu-se la *"procedura tăcerii"* anunţată de Robertson, pentru a forţa o decizie a aliaţilor faţă de solicitările Statelor Unite.

Un purtător de cuvânt al Ministerului belgian de Externe a confirmat faptul că Belgia a urmat exemplul Franţei. Conform *"procedurii tăcerii"*, ţările membre trebue să notifice prin scrisori opoziţia faţă de o decizie, în lipsa unei astfel de notificări considerându-se că decizia a fost acceptată.

ROMÂNIA A ACCEPTAT CEREREA SUA

Preşedintele Ion Iliescu a declarat că în contextul agravării crizei irakiene, Consiliul Suprem de Apărare al ţării a acceptat cererea Statelor Unite privind utilizarea spaţiului aerian al României şi a infrastructurilor necesare în cazul unei acţiuni militare asupra Irakului. Potrivit şefului statului, a fost acceptată şi angajarea unor subunităţi româneşti de decontaminare nucleară, chimică şi biologică, de poliţie militară, de geniu, precum şi de asistenţă medicală în zona de criză.

Documentele vor fi prezentate de urgenţă Parlamentului pentru a fi aprobate. În funcţie de eventuale alte solicitări, CSAT va analiza şi alte mijloace ce pot fi oferite de România.

Şeful diplomaţiei belgiene, Louis Michel, a anunţat încă de Duminică opoziţia ţării sale, precum şi a Franţei şi, eventual, a Germaniei, faţă de solicitările americane de sprijin în cazul unui conflict în Irak.

Secretarul american de Stat, Colin Powell, a denunţat recurgerea la dreptul de veto, considerând că această acţiune *"nu poate fi scuzată"*.

CITIŢI ACEST ZIAR!
REÎNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

România se numără printre statele din care sunt lansate cele mai multe atacuri pe Internet

România a urcat de pe locul zece, în prima jumătate a anului trecut, pe poziţia a patra, în semestrul al doilea din 2002, într'un clasament al ţărilor generatoare de atacuri pe Internet, raportat la numărul de utilizatori, potrivit unui raport realizat de compania Symantec, unul dintre cei mai importanţi furnizori mondiali de tehnologie destinată securităţii pe Internet.

Studiul realizat de Symantec include România în categoria ţărilor în care numărul utilizatorilor de Internet este cuprins între 100.000 şi un milion, alături de Iran, Kuweit, Puerto Rico, Letonia, Tanzania, Peru, Lituania, Ecuador şi Slovacia.

Categoria statelor cu mai mult de un milion de navigatori pe Internet cuprinde Coreea de Sud, Polonia, Cehia, Franţa, Taiwan, Hong Kong, Belgia, Mexic, China şi Israel, aranjate în ordine descrescătoare a numărului de atacuri pe Internet.

Astfel, dacă România a generat în perioada Iulie-Decembrie 2002 aproximativ 21,1 atacuri la 10.000 de utilizatori ai Internetului, cel mai ridicat număr la categoria respectivă a revenit Iranului, cu 29,3 atacuri la 10.000 de navigatori.

Kuweitul, situat pe poziţia a doua, s'a înregistrat cu 23,3 atacuri, Puerto Rico cu 22 de astfel de incidente, în vreme ce Letonia - ocupanta locului al cincilea, după România - a determinat 18,7 atacuri la fiecare 10.000 de utilizatori.

În categoria ţărilor cu peste un milion de navigatori, prima clasată - Coreea de Sud - a consemnat 23,7 atacuri. Statul asiatic ocupă, în primele şase luni ale anului 2002, poziţia a şasea în clasament, în intervalul menţionat înregistrând o creştere de 62% a numărului de atacuri generate.

În schimb, ocupanta ultimului loc în cea de-a doua jumătate a anului trecut - Israelul - a cunoscut o scădere de circa 50% a numărului de atacuri, până la 10,1 astfel de incidente la fiecare 10.000 de utilizatori, în condiţiile în care în primele şase luni ocupa prima poziţie la această categorie.

Polonia, care se situează pe locul al doilea în rândul statelor cu mai mult de un milion de utilizatori ai Internetului, a înregistrat în perioada Iulie-Decembrie 2002, 18,4 atacuri, iar Cehia - clasată pe poziţia a treia - un număr de 14,2 atacuri.

Aproximativ 80% din volumul total al atacurilor care au avut loc în ulitmele şase luni ale anului trecut au fost lansate din numai zece ţări, Statele Unite fiind de departe cea mai importantă sursă a acestor evenimente, cu 35,4% din total.

În ierarhia de ansamblu, care nu raportează numărul atacurilor la suma utilizatorilor, locul al doilea este ocupat de Coreea de Sud, căreia îi revin 12,8% din atacuri, aceasta fiind apoi urmată de China, Germania, Franţa, Taiwan, Canada, Italia, Marea Britanie şi Japonia, considerate drept cele mai importante zece ţări de origine a atacurilor pe Internet.

Studiul Symantec remarcă faptul că, pentru prima dată, numărul total al atacurilor pe Internet a scăzut uşor, consemnând un declin de şase procente în ultimele şase luni ale anului trecut, comparativ cu primul semestru. Compania atrage însă atenţia că această diminuare în volum nu ia în calcul atacurile prin intermediul virusilor sau pe cele realizate prin mai multe mijloace.

În pofida acestor rezultate, instituţiile din sectorul serviciilor financiare s'au confruntat, potrivit Symantec, cu o creştere importantă a numărului de atacuri, la polul opus situându-se firmele care au contractat servicii de monitorizare permanentă a activităţii pe Internet.

Cea mai importantă ţintă a atacurilor au continuat să fie însă companiile din sectorul energetic, un risc ridicat fiind înregistrat şi de instituţiile cu un mare număr de angajaţi.

Pe de altă parte, ritmul de descoperire a vulnerabilităţilor sectorului tehnologiei informaţiei s'a accelerat substanţial anul trecut, pe întreaga perioadă a anului 2002 fiind descoperite cu 81,5% mai multe astfel de probleme faţă de 2001.

De asemenea, raportul menţionează faptul că tehnologiile în bandă largă (broadband) de conectare la Internet constituie cel mai important factor de creştere a atacurilor. Potrivit unui studiu realizat recent de International Telecommunications Union, Coreea de Sud este cel mai mare utilizator de tehnologii în bandă largă, 58% dintre locuinţele din această ţară fiind conectate în respectivul sistem.

Symantec conchide studiul atrăgând atenţia asupra faptului că riscurile de lansare a unor atacuri rămân extrem de ridicate pentru toate organizaţiile conectate la Internet. *"În plus, posibilitatea de apariţie a noi forme de atac, cu un potenţial de distrugere mai ridicat decât al celor cunoscute în prezent, continuă să ameninţe activitatea acestor instituţii"*, se mai arată în studiul realizat de companie.

Datele prezentate în raport au la bază statisticile obţinute dela circa 400 de firme, care au în funcţiune 1.000 de sisteme de detectare a intruziunilor în reţelele proprii ale companiilor, în peste 30 de ţări.

Compania americană Symantec a fost înfiinţată în anul 1982, desfăşurând în prezent activităţi în 38 de state din lume. Având peste 4.000 de angajaţi, firma a realizat, în anul 2002, venituri de aproximativ un miliard de dolari. Acţiunile sale sunt tranzacţionate pe piaţa electronică Nasdaq.